

Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών
Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης για Μηχανικούς

Διπλωματική Εργασία

**Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΕΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ**

ΒΑΚΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

M.O. 29

Εισηγητής: Δρ. Αλέξανδρος Γαρεφαλάκης

Ηράκλειο, Ιανουάριος 2021

Ο μεταπτυχιακός φοιτητής που εκπόνησε την παρούσα διπλωματική εργασία, φέρει ολόκληρη την ευθύνη προσδιορισμού της δίκαιης χρήσης του υλικού, η οποία ορίζεται στη βάση των εξής παραγόντων: του σκοπού και χαρακτήρα της χρήσης (μη εμπορικός, μη κερδοσκοπικός, αλλά εκπαιδευτικός, ερευνητικός), της φύσης του υλικού που χρησιμοποιεί (τμήμα του κειμένου, πίνακες, σχήματα, εικόνες κ.τ.λ) και ποσοστού καθώς και της σημαντικότητας του τμήματος που χρησιμοποιεί σε σχέση με όλο το κείμενο, υπό copyright, ή τη γενικότερη αξία του υπό copyright κειμένου.

Βακάκης Σπυρίδων

Copyright © ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΚΑΚΗΣ, 2021

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΚΡΩΝΥΜΪΩΝ - ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΪΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

1.1 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

1.1.1 Βιβλιογραφική ανασκόπηση

1.2 ΣΚΟΠΟΣ

1.3 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1.4. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

1.4.1. Ιστορικό Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων

1.4.2. Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, Αναλυτικά

1.4.3. Πλεονεκτήματα - Μειονεκτήματα ΕΛΠ

1.4.3.1. Πλεονεκτήματα

1.4.3.2. Μειονεκτήματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

2.1. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

2.1.1 Χρονολόγιο

2.2. ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4308/ 2014 (άρθρα 1 έως 44)

2.2.1. Άρθρο 1 - Πεδίο Εφαρμογής

2.2.2. Άρθρο 2 - Καθορισμός Μεγέθους Οντοτήτων

2.2.3. Λογιστικά Αρχεία : Τα νέα λογιστικά βιβλία

2.2.4 Παραστατικά Πωλήσεων - Τιμολόγια και Αποδείξεις

2.2.5 Τρόποι Σύνταξης Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

2.2.6. Επιμετρικοί Κανόνες, Τρόποι Αποτίμησης Περιουσιακών Στοιχείων Απαιτήσεων και Υποχρεώσεων

2.2.7. Προσαρτήσεις, Απλοποιήσεις και Απαλλαγές

2.2.8. Ενοποιημένες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις

2.2.9. Πρώτη Εφαρμογή και Διατάξεις που έγιναν κατά την Μετάβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο

3.1. ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

3.1.1. Ορισμός

3.1.2. Στόχος

3.1.3. Ιστορικό Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

3.1.4. Πλεονεκτήματα - Μειονεκτήματα

3.2. Διαφορές Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

3.2.1. Γενικά

3.2.2. Πρακτικά

3.2.3. Συμπερασματικά

3.3.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΔΛΠ / ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΔΛΠ (Appendix Αναφορά)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο

4.1. ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

4.1.1. Εισαγωγή

4.2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΥΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

4.3. ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

4.3.1. Αρχές καταχώρησης και αποτίμησης

4.4. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

4.5. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

4.6. ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

4.7. ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

4.7.1. Περιεχόμενο και διάρθρωση τριμηνιαίων αναφορών

4.7.2. ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

4.7.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

5.1. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΟΤΕ

5.1.1. Τριμηνιαίες αναφορές

5.1.2. Συγκριτική ανάλυση καταστάσεων

5.1.3. Οριζόντια Ανάλυση

5.1.4. Κάθετη Ανάλυση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο

6.1.1. Ανάλυση Αριθμοδεικτών

6.1.2. Αριθμοδείκτες

6.1.3. Δείκτες Ρευστότητας

6.1.4. Δείκτες Δραστηριότητας

6.1.5. Δείκτες Αποδοτικότητας – Κερδοφορίας

6.1.6. Δείκτες Κεφαλαιακής Διάρθρωσης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7ο

7.1. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών – Πορεία Μετοχής του ΟΤΕ

7.1.1. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών

7.1.2 Μεθοδολογία ανάλυσης απόδοσης μετοχών

7.1.3. Αποτελέσματα περιγραφικής ανάλυσης της μετοχής του ΟΤΕ

7.1.4. Οικονομτρική ανάλυση

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Πρόλογος

Η παρούσα εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο των απαιτήσεων του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών του Ελληνικού Μεσογειακού Πανεπιστημίου (ΕΛ.ΜΕ.ΠΑ) “Διοίκηση Επιχειρήσεων για Μηχανικούς” (MBA Eng) και έχει θέμα:

«Την διαχείριση της ποιότητας των τριμηνιαίων καταστάσεων των εταιρειών»,
κάτι που προτείνεται από το διεθνές λογιστικό πρότυπο 34 (I.A.S 34).

Πρόκειται να γίνει ανάλυση του όρου «οικονομικές καταστάσεις», ενώ, επιπρόσθετος σκοπός είναι η αναλυτική μελέτη του Ε.Γ.Λ.Σ. και η σύγκριση με τα Δ.Λ.Π., προς πιθανό εντοπισμό διαφορών και τυχόν αποκλίσεων, που δημιουργούνται κατά την μετατροπή των ελληνικών λογιστικών προτύπων σε διεθνή λογιστικά πρότυπα.

Η έρευνα θα επικεντρωθεί στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις (αναφορές) και θα γίνει ανάλυση των διαφορών τους, σε σχέση με τις ετήσιες αναφορές. Τέλος, θα γίνει έρευνα για να καταλήξουμε στον τύπο της πλατφόρμας, μέσω της οποίας θα συλλέξουμε δεδομένα που αφορούν οικονομικά στοιχεία όπως τους ισολογισμούς, τις καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσης, αλλά και τις ταμειακές ροές μερίδας εταιρειών, εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μια πρόκληση της σημερινής εποχής είναι η αναγκαία ύπαρξη ομοιόμορφων λογιστικών προτύπων, για να μπορούν οι οικονομικές καταστάσεις επιχειρήσεων και όλων των οικονομικών μονάδων, να γίνονται ευρέως κατανοητές. Η ανάγκη που αναφέραμε προέκυψε από την αύξηση των διεθνών συναλλαγών λόγω παγκοσμιοποίησης.

Οι οικονομικές αναφορές είναι διαγράμματα που δείχνουν τα αποτελέσματα ισολογισμών και άλλων οικονομικών στοιχείων μιας επιχείρησης. Έχουν σαν κύριο ρόλο την άμεση παροχή πληροφοριών, που σχετίζονται με την οικονομική κατάσταση, τα έσοδα, τα κέρδη και την χρηματική ρευστότητα της επιχείρησης, με στόχο να βοηθήσουν στην σωστή λήψη οικονομικών αποφάσεων από τους μετόχους.

Επιπρόσθετα, στοχεύουν στην πληροφόρηση χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, μετόχων και άλλων εξωτερικών παραγόντων εκτός της επιχείρησης. Η παρουσίαση των τριμηνιαίων καταστάσεων μιας εταιρείας συνεπάγεται την πλήρη οικονομική ανάλυση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών της υπάρχουσας οικονομικής κατάστασης μιας εταιρείας, καθώς και τις πιθανές εμπορικές συμφωνίες που έχει επιτύχει.

Η κεφαλαιώδης σημασία της έγκυρης οικονομικής πληροφόρησης για την υλοποίηση των πάσης φύσεως επιχειρηματικών και όχι μόνο, δραστηριοτήτων, στο σύγχρονο διεθνές οικονομικό - πολιτικό περιβάλλον, έχει άμεση σχέση και εξαρτάται από τις δημοσιευμένες ετήσιες ΧΟΚ των επιχειρήσεων οι οποίες και αποτελούν το τελικό προϊόν του λογιστικού συστήματος. «Οι ΧΟΚ αποβλέπουν στην ικανοποίηση της ανάγκης για πληροφόρηση που έχουν οι, ενός ευρέως κύκλου, χρήστες εκτός της επιχείρησης και αφορά τα αποτελέσματα των εργασιών της σε κάποια δεδομένη χρονική στιγμή. Οι ΧΟΚ παρέχοντας έγκυρες λογιστικές πληροφορίες συμβάλλουν σημαντικά στη κατανόηση της οικονομικής θέσης της επιχείρησης προκειμένου να ληφθούν οι σωστές αποφάσεις από τους χρήστες τους. Παράλληλα οι ΧΟΚ υποχρεούνται να περιέχουν τις κατάλληλες γνωστοποιήσεις και εκτιμήσεις που σχετίζονται με οικονομικά μεγέθη καθώς και με επιμέρους ζητήματα της οικονομικής μονάδας των οποίων η επίδραση στην παρουσίαση της οικονομικής θέσης της είναι ζωτικής σημασία» (Iatridis, 2011).

Σκοπός κάθε οικονομίας είναι η οικονομική ανάπτυξη και η οικονομική και κοινωνική ευημερία. Θεμέλιο για την οργάνωση μιας οικονομίας είναι δύο κύριοι τομείς ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας. Οι οικονομικές μονάδες κατατάσσονται σε αυτούς τους δύο τομείς και κατά τη σύνταξη του προϋπολογισμού έχουμε θετικό, αρνητικό, ή μηδενικό πλεόνασμα.

Η μεταφορά των οικονομικών μονάδων δεν είναι εύκολη. Συχνά, το ύψος των αποταμιεύσεων σε μία οικονομική μονάδα δεν συμπίπτει με το μέγεθος των κεφαλαίων που καλύπτουν τις ανάγκες μιας άλλης οικονομικής μονάδας και το χρονικό διάστημα που οικονομικές μονάδες επιθυμούν να διαρκέσει η συναλλαγή δεν συμπίπτει. Οι όροι των συναλλαγών θέτονται από τις ίδιες τις οικονομικές μονάδες. Έτσι έχουμε ελλιπή χρηματοδότηση της οικονομικής δραστηριότητας και μείωση του ρυθμού ανάπτυξης της οικονομίας. Αυτός είναι ο ρόλος του χρηματοπιστωτικού συστήματος, συγκεκριμένα η συγκέντρωση πλεοναζόντων κεφαλαίων και αποτελεσματική διοχέτευση τους σε μονάδες που χρειάζονται κεφάλαια για να αναπτυχθούν. Το χρηματοοικονομικό σύστημα αποτελείται από εθνικές και πολυεθνικές επιχειρήσεις, ιδιώτες, θεσμικούς επενδυτές, χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς και κεντρικές τράπεζες.

Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα είναι κανόνες ομοιόμορφης αντιμετώπισης και αναγνώρισης των λογιστικών θεμάτων και της διαμόρφωσης των οικονομικών καταστάσεων που οδηγούν στη διαφάνεια στην κρισιμότητα και μία αποτίμηση. Εκδίδονται από τη διεθνή επιτροπή λογιστικών προτύπων από το 1973 έως το τέλος του 2001.

Στις μέρες μας, τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (ΔΛΠ) μετονομάστηκαν σε Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ). Η διαδικασία έκδοσης ενός ΔΛΠ γίνεται από την (ΕΕΡΑΑΚΑ) για την επιλογή θεμάτων για εξέταση και μελέτη και έκδοση σχεδίων ανα θέμα. Γίνεται υποβολή των σχεδίων στο συμβούλιο προς έγκριση και εφόσον συγκριθούν τα 2/3 αυτών ανακοινώνονται στους ενδιαφερόμενους (λογιστικές οργανώσεις, κυβερνήσεις, ή χρηματιστηριακές αρχές) για μελέτη και σχολιασμούς, τέλος λαμβάνονται υπόψη από το συμβούλιο και έτσι γίνονται οι απαιτούμενες τροποποιήσεις στα αρχικά σχέδια. Για να ορίσει τη μορφή ενός Λ.Π πρέπει να εγκριθεί από το 75% του Συμβουλίου.

Από τη βιβλιογραφία μας παρατηρούμε, ότι παρόλο που έχουν γίνει αρκετές μελέτες για την έκδοση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, δεν υπάρχει μία ολοκληρωμένη και έγκυρη έρευνα αναφορικά με το πώς γίνεται η έκδοσή τους, δηλαδή ποια είναι τα κριτήρια και οι παράγοντες που βοηθούν στην έκδοσή τους. Οι περισσότερες μελέτες περιγράφουν κυρίως την κατάσταση μόνο μιας συγκεκριμένης χώρας. Όσον αφορά για την Ελλάδα και την καθιέρωση των Δ.Λ.Π, η ελληνική κυβέρνηση εξέδωσε τον νόμο (Ν 3229/ 2004),

σύμφωνα με τον οποίο δίνεται η δυνατότητα σε εταιρείες της νομικής μορφής, Α.Ε και Ε.Π.Ε να προβλέπουν τις προϋποθέσεις και διαδικασίες που θα πρέπει να ακολουθούν και την ρύθμιση των διάφορων πρακτικής φύσεως προβλημάτων που μπορεί να προκύπτουν από την εφαρμογή του κοινοτικού κανονισμού.

Σύμφωνα με τους Wolk, Franco και Tearnen οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν καλύτερα προετοιμασμένα πρότυπα καθώς έχουν έναν καλύτερο Λογιστικό Πλαίσιο. Ο Parega τόνισε πως τα οριστικά στοιχεία που προέρχονται από τα λογιστικά συστήματα αναπτυσσόμενων χωρών δεν σχετίζονται με τα μοντέλα λήψης αποφάσεων των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών. Παρόμοια μελέτη, έκανε και ο McGee χρησιμοποιώντας το αναλυτικό πλαίσιο στην Αρμενία και κατέληξε στο γεγονός ότι δημιουργούνται δυσκολίες και μπορούν να ξεπεραστούν με τις προσπάθειες στον τομέα της κατάρτισης και τη διάδοση πληροφοριών με τα νέα πρότυπα. Όπως επίσης και ο Chasima (2000), χρησιμοποιώντας μία συγκεκριμένη περίπτωση, στη Ζιμπάμπουε που ανέλυσε τις επιπτώσεις της έκδοσης των ΔΛΠ με τις λογιστικές πρακτικές των εταιρειών.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΚΡΩΝΥΜΙΩΝ - ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΛΠ: Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα

ΔΛΠ: Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

ΔΠΧΑ: Διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς

ΔΠΧΠ: Διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης

ΑΕΙ: Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

ΚΦΑΣ: Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών

PCA: Principal Component Analysis

ΕΓΛΣ: Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

ΔΕΛΠ: Διεθνής Επιτροπή Λογιστικών Προτύπων

IASC: International Accounting Standards Committee

ΕΕΡΑΑΚΑ: Ευρωπαϊκή επιτροπή ρυθμιστικών αρχών των αγορών κινητών αξιών

ΕΠΕ: Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης

ΚΒΣ: Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων

ΣΔΛΠ: Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

ΔΟΠΜ: Διεθνής Οργανισμός Προμηθειών Μετοχών

ΜΕΔ: Μόνιμη Επιτροπή Διερμηνέων

ΕΛΤΕ: Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων

ΕΔΔΠΧΠ: Επιτροπή Διερμηνέων των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

AAERs: Accounting and Auditing Enforcement Releases

G20: Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors

IAASB: International Auditing and Assurance Standards Board

IAPS: International Auditing Practices Committee

IASB: International Accounting Standards Board

IASC: International Accounting Standards Committee

IFAC: International Federation of Accountants

IFRS: International Financial Reporting Standards

INTOSAI: International Organization of Supreme Audit Institutions

INTOSAI (GOV INTOSAI): Guidance for Good Governance

IOSCO: International Organization of Securities Commissions

ISA: International Standards on Auditing

ISRE: International Standards on Review Engagements

ISRS: International Standards on Related Services

ISSAI: International Standards of Supreme Audit Institutions

ΑΕ: Ανώνυμη Εταιρεία

ΓΓΠΣ: Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων

ΓΣ: Γενική Συνέλευση

ΔΕ: Διπλωματική Εργασία

ΔΕΠ: Διεθνή Ελεγκτικά Πρότυπα

ΔΝΤ: Διεθνές Νομισματικό Ταμείο

ΔΟΛ: Διεθνής Ομοσπονδία Λογιστών

ΔΟΥ: Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία

ΔΠΕΔ: Διεθνές Πρότυπο Εργασιών Διασφάλισης

ΔΠΠΕ: Διεθνές Πρότυπο Ποιοτικού Ελέγχου

ΔΣ: Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΔ: Εταιρική Διακυβέρνηση

ΕΕ: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΕΚ: Ελληνικός Εμπορικός Κώδικας

ΕΕΠ: Ελληνικά Ελεγκτικά Πρότυπα

ΕΛΤΕ: Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων

ΕΠΕ: Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης

ΕΣ: Ελεγκτικό Συνέδριο

ΕΣΕΔ: Ελληνικό Συμβούλιο Εταιρικής Διακυβέρνησης

ΕΣΠΑ: Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς

ΕΤΕΛ: Έμμεσες Τεχνικές Ελέγχου

ΕΦΠ: Ετήσιο Φορολογικό Πιστοποιητικό

ΕΦΣ: Έκθεση Φορολογικής Συμμόρφωσης ΗΠΑ Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

ΚΕΔ: Κώδικας Εταιρικής Διακυβέρνησης

ΚΦΑΣ: Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών

ΝΕ: Νόμιμος Ελεγκτής

ΝΠΔΔ: Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου

ΟΑΣΑ: Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης

ΟΕΛ: Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής

BALANCE SHEET

ATCA: Total Current Assets (Σύνολο Κυκλοφορούντος Ενεργητικού)

ATOT: Total Assets (Σύνολο Ενεργητικού)

LTCL: Total Current Liabilities (Σύνολο Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων)

LTTD: Total Long Term Debt (Σύνολο Μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων)

LTLL: Total Liabilities (Σύνολο των Υποχρεώσεων)

QTLE: Total Equity (Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων)

QTCO: Total Common Shares Outstanding (Σύνολο των κοινών μετοχών σε κυκλοφορία)

CASH FLOW

QTLO: Cash from operating Activities (Ροές από Λειτουργικές Δραστηριότητες)

ITLI: Cash from Investing Activities (Ροές από Επενδυτικές Δραστηριότητες)

FTLF: Cash from Financing Activities (Ροές από Χρηματοοικονομικές Δραστηριότητες)

SNCC: Net Change in Cash (Καθαρή μεταβολή στα Ταμειακά Διαθέσιμα)

INCOME STATEMENT

RTLRL: Total Revenue (Συνολικά Έσοδα)

TOE: Total Operation Expense (Συνολικά Λειτουργικά Έξοδα)

NINC: Net Income (Καθαρά Έσοδα)

TTE: Τράπεζα της Ελλάδας

ΥΟ: Υπουργείο Οικονομικών

ΧΑ: Χρηματιστήριο Αθηνών

ΧΟΚ: Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο.

1.1 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

1.1.1 Βιβλιογραφική ανασκόπηση

Κάθε επιχείρηση μέσω των Οικονομικών Καταστάσεων που καταρτίζει, επιδιώκει την παροχή πληροφοριών στους εξωτερικούς χρήστες, σχετικά με την οικονομική της θέση, την απόδοσή της, καθώς και τις ταμειακές ροές αυτής. Οι οικονομικές καταστάσεις μπορούν να είναι ετήσιες ή ενδιάμεσες.

Οι οικονομικές καταστάσεις του έτους των επιχειρήσεων, δημοσιεύονται συνήθως πολλούς μήνες μετά την λήξη της ετήσιας χρήσεως την οποία αφορούν, με απώτατο χρονικό όριο για τις ανώνυμες εταιρείες, τέσσερις μήνες από τότε που θα καταρτιστεί ο ισολογισμός. Προφανές είναι λοιπόν ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις καταστάσεις αυτές αφορούν το παρελθόν, είναι παρωχημένα, ενώ οι ενδιαφερόμενοι, άμεσα ή έμμεσα για την επιχείρηση έχουν ανάγκη, όσο γίνεται, έγκαιρης ενημέρωσης για την πορεία της επιχείρησης. Για να μπορέσει να καλυφθεί η ανάγκη αυτή, η διεθνής πρακτική καθιέρωσε, και στην συνέχεια μέσω της νομοθεσίας επιβλήθηκε η κατάρτιση και δημοσίευση των καλούμενων ενδιάμεσων οικονομικών καταστάσεων (Interim Financial Statements).

Οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν πληροφορίες στη διάρκεια του έτους για την οικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα μίας επιχείρησης και μπορεί να εκδίδονται μηνιαία, ή τριμηνιαία βάση ή σε άλλη ενδιάμεση χρονική περίοδο του έτους, είτε πλήρη, είτε σε συνοπτική μορφή.

1.2 ΣΚΟΠΟΣ

Βασικός σκοπός της κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων είναι η παροχή πληροφοριών σχετικά με:

- την χρηματοοικονομική θέση, την απόδοση και τις ταμειακές ροές της επιχείρησης, οι οποίες είναι χρήσιμες σε έναν ευρύ κύκλο χρηστών για την λήψη οικονομικών καταστάσεων και

- τα αποτελέσματα της διαχείρισης από την διοίκηση, των πόρων που της εμπιστεύθηκαν.

«Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις θέτουν τις γενικές αρχές για την παρουσίαση, τις κατευθυντήριες γραμμές για την δομή και τις ελάχιστες απαιτήσεις για το περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων.» (Μπέης Ι. 2009)

Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός τους, οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με τα στοιχεία του ενεργητικού, τις υποχρεώσεις, τα ίδια κεφάλαια, τα έσοδα και τα έξοδα, (συμπεριλαμβανομένων των κερδών και ζημιών), τις εισφορές από και διανομές προς τους ιδιοκτήτες, οι οποίες απορρέουν από την ιδιότητά τους αυτή ως ιδιοκτήτες και τις ταμειακές ροές.

Μία πλήρης σειρά οικονομικών καταστάσεων περιέχει τις ακόλουθες καταστάσεις :

- την κατάσταση οικονομικής θέσης για το τέλος της περιόδου αναφοράς (Ισολογισμός).

- την κατάσταση συνολικών εσόδων για την περίοδο (συνένωση της κατάστασης αποτελεσμάτων και της κατάστασης αναγνωρισμένων εσόδων-εξόδων).

- την κατάσταση μεταβολών Ιδίων κεφαλαίων

- τις επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με τις χρησιμοποιούμενες λογιστικές πολιτικές και τις αναγκαίες επεξηγηματικές πληροφορίες επί των οικονομικών καταστάσεων και

- μία κατάσταση οικονομικής θέσης (Ισολογισμό) στην αρχή της νωρίτερης συγκριτικής περιόδου, στην περίπτωση που μία επιχείρηση διενεργεί μία αναδρομική διόρθωση των μεγεθών των οικονομικών καταστάσεων, ή όταν αναταξινομεί κονδύλια των οικονομικών της καταστάσεων, ή εφαρμόζει μία λογιστική πολιτική αναδρομικά.

Επιπροσθέτως, τα στοιχεία των αποτελεσμάτων (κερδών ή ζημιών) μπορούν να παρουσιάζονται ως τμήμα μίας μεμονωμένης Κατάστασης Συνολικών Εσόδων ή σε ξεχωριστή κατάσταση Αποτελεσμάτων. Όταν παρουσιάζεται μία ξεχωριστή κατάσταση αποτελεσμάτων, αυτή αποτελεί μέρος μίας πλήρους σειράς Οικονομικών Καταστάσεων και εμφανίζεται αμέσως πριν την Κατάσταση Συνολικών Εσόδων.

«Στις Οικονομικές Καταστάσεις γενικής χρήσης που καταρτίζονται και παρουσιάζονται σύμφωνα με τα Δ.Π.Χ., εφαρμόζεται, τόσο στις ατομικές οικονομικές καταστάσεις μίας, επιχείρησης όσο και στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις αυτής. Χρησιμοποιείται ορολογία που είναι κατάλληλη για επιχειρήσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων του δημοσίου τομέα. Μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις οι οποίες εφαρμόζουν ετήσιες Οικονομικές Καταστάσεις μπορεί να χρειαστεί να προσαρμόσουν τις περιγραφές που χρησιμοποιούν για ορισμένους λογαριασμούς ακόμα ίσως και με τις ίδιες τις Οικονομικές Καταστάσεις.»

(Ο «Πανδέκτης» του λογιστή, Ε.Σακέλλης 2003)

1.3 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι ΧΟΚ εμπεριέχουν όλες τις οικονομικές συναλλαγές και γεγονότα που καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης, παρουσιάζουν με ακρίβεια τα περιουσιακά στοιχεία, τις υποχρεώσεις, την καθαρή θέση, τα στοιχεία εσόδων – εξόδων και κερδών – ζημιών καθώς και τις χρηματοροές για μια ορισμένη χρονική περίοδο. Επίσης στις ΧΟΚ, οι οικονομικές μονάδες συμπεριλαμβάνουν μια χρηματοοικονομική επισκόπηση της διοίκησης τους, η οποία αναλύει τα βασικά χαρακτηριστικά της οικονομικής επίδοσης και της οικονομικής θέσης τους, τις κύριες αβεβαιότητες που αντιμετωπίζουν καθώς και την εκτίμηση της δυνατότητας να διατηρηθούν ως συνεχιζόμενη δραστηριότητα.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 42α του Ν.2190/192049 περιλαμβάνουν:

- τον ισολογισμό.
- τον λογαριασμό αποτελέσματα χρήσης.
- τον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων.
- το προσάρτημα.

Το κυριότερο από τα τέσσερα ανωτέρω έγγραφα είναι ο Ισολογισμός με τα υπόλοιπα να αποτελούν παρακολουθήματα αυτού. Επιπροσθέτως, οι ΑΕ των οποίων οι μετοχές, ή άλλες κινητές αξίες είναι εισηγμένες σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά και οι κατά το άρθρο 134 (παρ. 1) ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις μη εισηγμένων ΑΕ μαζί με τις ενοποιημένες σε αυτές, καταρτίζουν επιπλέον:

- Την κατάσταση μεταβολών ιδίων κεφαλαίων.
- Την κατάσταση ταμειακών ροών.
- Την έκθεση διαχείρισης του ΔΣ.

Βάσει της παραγράφου 2 του 42α του Ν.2190/1920

«οι ΧΟΚ πρέπει υποχρεωτικά να καταρτίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 42α, β, γ, δ, και 43, α, και ε του ίδιου νόμου και να «εμφανίζουν με απόλυτη σαφήνεια την πραγματική εικόνα της περιουσιακής διάρθρωσης, της χρηματοοικονομικής θέσης και των αποτελεσμάτων χρήσης της εταιρείας».

Ο Ισολογισμός, καταρτίζεται σε δυο σκέλη, το ενεργητικό και το παθητικό και περιλαμβάνει όλα τα περιουσιακά στοιχεία που κατέχει στην πραγματικότητα η οικονομική μονάδα καθώς και τις υποχρεώσεις της κατά την ημέρα κλεισίματος του, ταξινομημένα συστηματικά, σε ομοειδείς κατηγορίες, με τίτλους λογαριασμών προκειμένου κατά την ανάγνωσή του, να γίνεται κατανοητό το περιεχόμενο του και να μπορεί να γίνει σύγκριση με παλαιότερες Ο.Χ και με άλλες επιχειρήσεις. Ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσεως είναι σε κάθετη διάταξη και περιέχει:

- τον συνολικό κύκλο εργασιών
- το κόστος πωλήσεων
- τα έξοδα διαθέσεως
- τα έξοδα ερευνών – ανάπτυξης
- τα έξοδα παραγωγής
- τα έξοδα μη κοστολογηθέντα και διοικητικής λειτουργίας
- τα λοιπά έσοδα
- τα χρηματοοικονομικά αποτελέσματα
- τις προβλέψεις
- τις μη ενσωματωμένες, στο λειτουργικό κόστος, αποσβέσεις
- τα έκτακτα και ανόργανα αποτελέσματα.

Από την κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης προκύπτουν, κατά σειρά τα μικτά, τα μερικά και τα ολικά αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως, καθώς και τα καθαρά αποτελέσματα χρήσεως προ φόρων.

Περαιτέρω, ο πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων παρουσιάζει:

- τα καθαρά αποτελέσματα χρήσης (κέρδη ή ζημίες)
- το υπόλοιπο αποτελεσμάτων και τις διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων
- τους υπόλοιπους, μη ενσωματωμένους στο Λειτουργικό Κόστος, Φόρους
- τον αναλογούν φόρο εισοδήματος
- τα αποθεματικά προς διάθεση
- τα μερίσματα και το υπόλοιπο των αποτελεσμάτων.

Ακολούθως, στο Προσάρτημα καταχωρούνται όλες οι απαραίτητες γνωστοποιήσεις, αναλύσεις, επεξηγήσεις και πληροφορίες ώστε ο χρήστης των ΧΟΚ να έχει την δυνατότητα να τις μελετήσει και κατανοήσει ευκολότερα.

Με την παροχή μέσω του Προσαρτήματος όλων των παραπάνω, ενισχύεται η διαφάνεια και η προστασία των επενδυτών, καθώς και των ίδιων των επιχειρήσεων. Οι μεταβολές στην Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων μεταξύ της αρχής και του τέλους της κρινόμενης περιόδου αποτυπώνουν την αύξηση ή μείωση των καθαρών περιουσιακών της στοιχείων και αντιπροσωπεύουν τα συνολικά έσοδα και έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των κερδών και των ζημιών, που δημιουργούνται από τις δραστηριότητες της κατά την συγκεκριμένη περίοδο.

Επιπλέον, η Κατάσταση Ταμειακών Ροών παρουσιάζει τις εισπράξεις και πληρωμές (καθαρές χρηματοροές) της τρέχουσας και προηγούμενης χρήσης, που πηγάζουν από τις λειτουργικές, επενδυτικές και χρηματοδοτικές δραστηριότητες της επιχείρησης και παρέχει στους χρήστες μια βάση εκτίμησης της ικανότητάς της να δημιουργεί ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα για να καλύψει τις επιχειρηματικές ανάγκες της.

Τέλος, η Έκθεση Διαχείρισης του ΔΣ η οποία υποβάλλεται προς την τακτική ΓΣ και τίθεται υπόψη των ΟΕΛ για να την ελέγξουν, εμπεριέχει την πραγματική εικόνα της εξέλιξης και των επιδόσεων των δραστηριοτήτων της οικονομικής μονάδας καθώς και την ανάλυση των βασικότερων κινδύνων που ενδεχομένως αντιμετωπίζει. Συγκεκριμένα, παρουσιάζει αναφορές και πρόσθετες εξηγήσεις που σχετίζονται με μεταγενέστερα σημαντικά γεγονότα από την λήξη της χρήσης έως την ημέρα

υποβολής της, την προβλεπόμενη εξέλιξη της επιχείρησης, τη διαχείριση του χρηματοοικονομικού κινδύνου καθώς και την δήλωση εταιρικής διακυβέρνησης.

1.4. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

1.4.1. Ιστορικό Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων

Είναι παγκοσμίως γνωστό ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε οικονομική κρίση. Με αφορμή το φαινόμενο της κρίσης άρχισαν να γίνονται κάποιες διορθώσεις του κώδικα βιβλίων και στοιχείων, που λόγω της ιδιομορφίας του, δυσκολεύει την καλή λειτουργία πολλών επιχειρήσεων και την καθημερινή εργασία των λογιστών εδώ και πολλά χρόνια.

Το 2010 με την υπογραφή του μνημονίου, οι επόπτες τον δανειστών μας αντιλήφθηκαν ότι η Ελλάδα έχει δημιουργήσει λογιστικούς και φορολογικούς κανόνες τήρησης βιβλίων που ήταν μοναδική παγκοσμίως και εμποδίζουν τη λειτουργία όλης της οικονομίας. Το κράτος ανέλαβε την υποχρέωση κατάργησης του κώδικα βιβλίων και στοιχείων και στις 27/4/2011 συστάθηκε επιτροπή. Λίγους μήνες αργότερα, θεωρήθηκε ότι με λίγες διορθώσεις, ο κώδικας βιβλίων και στοιχείων θα ήταν πιο λειτουργικός. Μετά από διαπραγματεύσεις ψηφίστηκε η δημιουργία σύστασης επιτροπής απλοποίησης του κώδικα φορολογικής απεικόνισης συναλλαγών (Ν 4093/ 2012), ο οποίος ισχύει από 1/1/13 και προβλέπει την κατάργηση του κώδικα βιβλίων και στοιχείων. Έτσι, στις 13/5/2013 συστάθηκε μία επιτροπή η οποία παρέδωσε ως πόρισμα, το σχέδιο νόμου στα τέλη του ίδιου έτους. Η ομάδα εργασίας αποτελούνταν από καθηγητές ΑΕΙ και στελέχη της δημόσιας διοίκησης και δεν συμπεριλάμβανε επαγγελματίες λογιστές. Συντονιστής ορίστηκε ο αναπληρωτής καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Καραμάνης Κωνσταντίνος και έτσι με βάση το νόμο 4308/ 24/11/2014, τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα αρχίζουν να εφαρμόζονται στη χώρα μας από 1/1/2015. Η εφαρμογή των ελληνικών λογιστικών προτύπων επιδιώκει να γίνει μία κωδικοποίηση των λογιστικών κανόνων και να απλοποιηθούν οι φορολογικές διατάξεις.

1.4.2. Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, Αναλυτικά

Ο όρος Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα δεν είναι επίσημος, αλλά χρησιμοποιείται για να περιγράψει το σύνολο της λογιστικής και φορολογικής νομοθεσίας, καθώς και τις αρχές και κανόνες που αναφέρονται στην τήρηση

λογιστικών βιβλίων, στον τρόπο σύνταξης και στις πληροφορίες που εμφανίζονται στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων.

Το βασικότερο στοιχείο των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων, είναι το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (ΕΓΛΣ), του οποίου οι διατάξεις σε πολλά σημεία συγκλίνουν με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Τα λογιστικά πρότυπα μεταβάλλονται συνεχώς. Παρέχουν πρακτικούς κανόνες για τη λειτουργία του λογιστικού επαγγέλματος και είναι γενικά αποδεκτούς ως κανόνες της επιχείρησης. Τα λογιστικά πρότυπα συνήθως αποτελούνται από τρία μέρη:

1. Την περιγραφή του προβλήματος που αντιμετωπίζουν.
2. Την ανάλυση των πιθανών λύσεων, πιθανότατα με με εξερεύνηση της προτεινόμενης λύσης.
3. Την προτεινόμενη λύση.

Στόχος, βέβαια, των λογιστικών προτύπων είναι να συμπεριλαμβάνονται κυρίως στο τρίτο μέρος.

Αναλυτικότερα, οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους θεσπίζονται τα πρότυπα είναι οι εξής:

- 1) Παρέχουν στους χρήστες πληροφόρηση για τη χρηματοοικονομική θέση και την επίδοση της εταιρείας. Αυτή η πληροφόρηση είναι σαφής αξιόπιστη και συγκρίσιμη.
- 2) Παρέχουν οδηγίες και κανόνες τους λογιστές.
- 3) Παρέχουν, στις κυβερνήσεις βάσεις δεδομένων για πολλές μεταβλητές που θεωρούνται απαραίτητες για την χάραξη φορολογικών πολιτικών, τη νομοθεσία που αφορά τις επιχειρήσεις, το σχεδιασμό και τη ρύθμιση της οικονομίας και άλλους κοινωνικούς στόχους.
- 4) Αυξάνουν το γενικό ενδιαφέρον για τις αρχές και τις θεωρίες που αφορούν τη λογιστική, αφού πυροδοτούν συζητήσεις σε επιχειρηματικούς και κοινωνικούς κύκλους.

1.4.3. Πλεονεκτήματα - Μειονεκτήματα ΕΛΠ

Το σχέδιο νόμου για τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (ΕΛΠ), χαρακτηρίζεται από τους παραγωγικούς φορείς ως ένα σημαντικό μεταρρυθμιστικό βήμα και ως ένα δυνητικό χρήσιμο εργαλείο για όλες τις ελληνικές επιχειρήσεις. Όπως σε κάθε περίπτωση, δεν θα μπορούσαν να λείπουν και τα στείρα αρνητικά σχόλια, χωρίς

ασφαλώς να συμπεριλαμβάνουμε σε αυτά τις επικοινωνιακές επισημάνσεις φορέων και επαγγελματιών του κλάδου, που αποσκοπούν σε βελτιώσεις.

Το νομοσχέδιο μετά την ψήφισή του, τέθηκε σε εφαρμογή από 1/1/2015 και η εφαρμογή του είναι υποχρεωτική από όλους τους φορολογούμενους, λαμβάνοντας όμως, υπόψη τις ειδικές εξαιρέσεις και τις εναλλακτικές δυνατότητες που προβλέπονται σε αυτό. Σύμφωνα με αυτό προβλέπεται η κατάργηση του κώδικα φορολογικής απεικόνισης συναλλαγών (Κ.Φ.Α.Σ.), απλοποιώντας ακόμα περισσότερο την διαδικασία της στοιχειοθέτησης και της καταγραφής των συναλλαγών (διακίνηση, τιμολόγηση κτλ). Παράλληλα τροποποιεί την υπάρχουσα νομοθεσία για τη λογιστική τυποποίηση, αντικαθιστώντας την με τα ΕΛΠ επιτυγχάνοντας, αφενός, την ευθυγράμμιση με την «Νέα ευρωπαϊκή λογιστική οδηγία» και αφετέρου, τη δυνατότητα (προαιρετικά) να εφαρμόζεται η «εύλογη αξία» που αποτελεί κατ' ουσίαν, μία μικρογραφία απλοποίησης των διεθνών λογιστικών προτύπων. Με άλλα λόγια, έρχεται να διευθετήσει και να κωδικοποιήσει αποτελεσματικά, πολλά ζητήματα στην υφιστάμενη λογιστική πολυνομία (ΕΓΛΣ, ΚΦΑΣ, Ν 2190/20, κ.λ.π.) ορίζοντας λογιστικές αρχές και πολιτικές με βάση τις διεθνείς πρακτικές. Στα πολύ θετικά συγκαταλέγεται και η επίσημη εισαγωγή του διεθνούς κυκλώματος οικονομικών όρων και κανόνων.

Η εφαρμογή των Ε.Λ.Π. δεν υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να αλλάξουν Λογιστικό Σχέδιο, αλλά ούτε και να ακολουθήσουν ένα συγκεκριμένο αναλυτικό Λογιστικό Σχέδιο. Παρόλα αυτά, παρέχεται ένα λεπτό και ευέλικτο σχέδιο λογαριασμών προσαρμοσμένο κατάλληλα στις απαιτήσεις των Ε.Λ.Π. για την ορθή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων.

Το εν λόγω σχέδιο, έχει λάβει υπόψη τις δυνατότητες των πληροφοριακών λογιστικών πακέτων και συστημάτων ERP και σε συνδυασμό με το ότι παρέχεται πίνακας αντιστοίχισης των κωδικών του λογιστικού σχεδίου, του νομοσχεδίου, με τους κωδικούς του σχεδίου λογαριασμών του ΕΓΛΣ, διευκολύνει τη μετάβαση σε αυτό. Για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, βάσει ορίων, δεν υπάρχει κάποια αλλαγή ως προς την τήρηση των λογιστικών βιβλίων τους και διατηρείται, ουσιαστικά, η απογραφική μέθοδος. Επίσης, τονίζεται ότι καμία αλλαγή δεν επιφέρεται στους αγρότες που ήταν ενταγμένοι στο ειδικό καθεστώς ΦΠΑ. Οι επιχειρήσεις και λογιστές κλήθηκαν να εφαρμόσουν τα Ε.Λ.Π. και να χρησιμοποιήσουν τα νέα υποδείγματα, με τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων χρήσης, του έτους 2015, δηλαδή αρχές του έτους 2016.

1.4.3.1. Πλεονεκτήματα

- Ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα της εφαρμογής των ΕΛΠ για τις επιχειρήσεις είναι η, κατά το άρθρο 24, δυνατότητα επιμέτρησης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στην εύλογη αξία τους.

Εύλογη αξία (Fair Value): ορίζεται, η τιμή ανταλλαγής ενός περιουσιακού στοιχείου ή διακανονισμού μιας υποχρέωσης, μεταξύ προθύμων και ενήμερων μέτρων που ενεργούν, υπό κανονικές, στην αγορά, συνθήκες, κατά την ημερομηνία μέτρησης.

- Η καλύτερη και διαφανέστερη σταθερή απεικόνιση των οικονομικών καταστάσεων, η οποία προσεγγίζει με μεγαλύτερη αξιοπιστία και σε μεγάλο βαθμό την πραγματικότητα (κατάργηση των εξόδων πρώτης εγκατάστασης και των εκτάκτων αποτελεσμάτων, ορθή απεικόνιση του leasing, εμφάνιση του φόρου εισοδήματος στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως κ.λ.π.) και της έκθεσης σε σχέση με τις αντίστοιχες Ευρωπαϊκές εταιρείες. Υιοθέτηση κοινού πλαισίου λογιστικών αρχών και κανόνων, σημαίνει ότι, ομοίως, συναλλαγές και οικονομικές συνθήκες απεικονίζονται από διαφορετικές επιχειρήσεις με τον ίδιο τρόπο. Η σύγκριση με πληροφορίες επιτρέπει στους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων (τράπεζες, επενδυτές εσωτερικού και εξωτερικού, πελάτες, προμηθευτές) την καλύτερη αξιολόγηση.
- Η μείωση του κόστους ενδοομιλικής πληροφόρησης και βελτίωση της αποτελεσματικότητας. Πολλές μητρικές εταιρείες του εξωτερικού απαιτούν από τις θυγατρικές τους να προσαρμόζουν τα οικονομικά τους μεγέθη σύμφωνα με το Λογιστικό πλαίσιο της έδρας τους και έχει ως αποτέλεσμα την προετοιμασία οικονομικών πληροφοριών εις διπλούν (τοπικές αρχές και για σκοπούς ελέγχου ενοποίησης στην μητρική). Βέβαια, η υιοθέτηση των ΕΛΠ ως Λογιστικό Πλαίσιο για την προετοιμασία και της διοικητικής πληροφόρησης και των οικονομικών καταστάσεων, ενισχύει τη συνέπεια της παρεχόμενης πληροφορίας.
- Η εφαρμογή των Ε.Λ.Π. να αποτελέσει ένα ουσιαστικό εργαλείο για τις επιχειρήσεις στην προσπάθειά τους για αναζήτηση ευκαιριών τόσο σε Εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Οικονομικές καταστάσεις αποσυνδέονται, (ή τουλάχιστον, δίνεται η δυνατότητα) από τη φορολογική νομοθεσία και απεικονίζουν καλύτερα την πραγματική οικονομική σύστημα επιχειρήσεων,

εμπνέοντας, κατά συνέπεια μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και επιτυγχάνοντας καλύτερη συγκρισιμότητα προς όφελος του υγιούς ανταγωνισμού.

- Τέλος, με την εφαρμογή των Ε.Λ.Π., η προσέλκυση ξένων επενδύσεων και κεφαλαίων καθίστανται περισσότερο ευκαιρίες, καθώς τα οικονομικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών επιχειρήσεων μπορούν να βρίσκονται σε εναρμόνιση με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες.

1.4.3.2. Μειονεκτήματα

- Ένα από τα βασικά μειονεκτήματα της εφαρμογής των ΕΛΠ, είναι ότι αυξάνεται το κόστος που σχετίζεται με τις απαιτήσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή των ΕΛΠ. Τέτοια κόστη είναι, α) το κόστος προσαρμογής του λογιστικού συστήματος, β) το κόστος εκπαίδευσης του προσωπικού, γ) το κόστος εκτίμησης παγίων και δ) το κόστος αναλογιστικών μελετών. Τα δύο τελευταία, εφόσον επιλεγθεί η μέθοδος της εύλογης αξίας.
- Λειτουργούν ταυτόχρονα δύο λογιστικά συστήματα, (εφόσον επιλεγθεί η μέθοδος της “εύλογης αξίας”, ή διαφορετικοί συντελεστές από τους φορολογικούς) ένα για τα Ε.Λ.Π. και ένα για φορολογικούς σκοπούς με όλα τα προβλήματα και τις αντιφάσεις που πρέπει να αντιμετωπίσουν όσοι το ακολουθούν. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, κάποιος μπορεί να έχει μόνο ένα Λογιστικό σύστημα (εφόσον δεν ακολουθήσει τη μέθοδο της εύλογης αξίας, ή διαφορετικούς συντελεστές απόσβεσης) και αυτό εκτιμάται ότι θα επιλέξει η πλειοψηφία των ελληνικών επιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο.

2.1. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

2.1.1 Χρονολόγιο

Οι προσπάθειες για την κατάρτιση του ελληνικού γενικού λογιστικού σχεδίου διαρκούν περίπου 30 χρόνια. Το ελληνικό γενικό Λογιστικό Σχέδιο είναι επηρεασμένο από την 4 και την 7 οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το γαλλικό Λογιστικό Σχέδιο και τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Την περίοδο μέχρι το 1950, λόγω σοβαρών κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων, τα οποία μαστίζαν τη χώρα, επηρεάστηκε ανάλογα και η οργάνωση της λογιστικής.

Το 1954 ξεκίνησε η πρώτη προσπάθεια για τη σύσταση επιτροπής, για την κατάρτιση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Ακολούθησαν άλλες επιτροπές το 1960, το 1967 και το 1972, οι οποίες προσέφεραν σημαντικό έργο και προετοίμασαν τη δημιουργία του λογιστικού σχεδίου.

Το 1976 δημιουργείται η τελευταία ομάδα από ορκωτούς λογιστές, επαγγελματίες λογιστές, ειδικούς κοστολόγους και οργανωτές, οι οποίοι διατύπωσαν το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο με τη γενική λογιστική στους λογαριασμούς τάξης και τις οικονομικές καταστάσεις. Το 1980 συμπληρώθηκε με την αναλυτική λογιστική.

Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο θεσμοθετήθηκε με τον νόμο Ν. 1041/1981 και το προεδρικό διάταγμα 1123/1980 και καθορίστηκε ότι η εφαρμογή του ήταν προαιρετική σε επιχειρήσεις με βιβλία τρίτης κατηγορίας.

Το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο έγινε υποχρεωτικό από την 01/01/1991 για τις ΑΕ, τις ΕΠΕ και τις κατά μετοχές ΕΕ, που είναι υποχρεωμένες να δέχονται ορκωτούς ελεγκτές για την τήρηση των λογιστικών βιβλίων. Οι επιχειρήσεις που παράγουν προϊόντα ή εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία το εφάρμοσαν από 01/01/1992. Οι υπόλοιπες επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του κώδικα βιβλίων στοιχείων το εφάρμοσαν υποχρεωτικά από 01/01/1997. Με την καθιέρωση του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου επιδιώκεται η τυποποίηση της λογιστικής εργασίας σε Εθνική κλίμακα.

Η τυποποίηση επιτυγχάνεται με την καθιέρωση:

- Ενιαίας λογιστικής ορολογίας
- Ενιαίων κανόνων κοστολόγησης και αποτίμησης
- Ενιαίας ονοματολογίας των λογαριασμών
- Συνδεσμολογία των λογαριασμών

- Ενιαίου τύπου Οικονομικών καταστάσεων

2.2. ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4308/ 2014 (άρθρα 1 έως 44)

1) Πεδίο εφαρμογής και κατηγορίες οντοτήτων Βάσει μεγέθους ΕΛΠ ρυθμίζουν δύο μεγάλες κατηγορίες ζητημάτων:

- i) Η πρώτη αφορά τα λογιστικά βιβλία και παραστατικά πωλήσεων
- ii) Η δεύτερη, μεγάλη κατηγορία, αφορά τους κανόνες και τον τρόπο σύνταξης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και τις πληροφορίες που υποχρεούται να παρέχει μία οντότητα. Η εφαρμογή και ο βαθμός υιοθέτησης των προβλεπόμενων, σε αυτή την κατηγορία ρυθμίσεων επηρεάζεται από την κατάταξη μιας οντότητας σε κατηγορία μεγέθους. Για το λόγο αυτό, τα δύο πρώτα άρθρα των ΕΛΠ ορίζουν τις οντότητες εκείνες που αφορά ο νόμος και τον τρόπο προσδιορισμού του μεγέθους τους.

2.2.1. Άρθρο 1 - Πεδίο Εφαρμογής

Εκτός του πεδίου εφαρμογής των διατάξεων είναι:

- Οι οντότητες που υποχρεωτικά ή προαιρετικά εφαρμόζουν ΔΠΧΑ.
- Η τράπεζα της Ελλάδος (εφαρμόζει τις αρχές του ευρωσυστήματος).
- Οι κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές οντότητες που ανήκουν στον δημόσιο τομέα, ή ελέγχονται από το δημόσιο, ή τελούν υπό την εποπτεία του δημοσίου και εμπίπτουν στην εφαρμογή του άρθρου 156 του νόμου 4.270/2014 (εφαρμόζουν το προβλεπόμενο για χθες Λογιστικό Πλαίσιο).
- Οι Οργανισμοί Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (ΟΕΚΑ), του νόμου 4099/ 2012, είτε λειτουργούν με τη μορφή αμοιβαίου κεφαλαίου, είτε με τη μορφή Ανώνυμης Εταιρείας Επενδύσεων Μεταβλητού Κεφαλαίου (ΑΕΕΜΚ).

Όσον αφορά τις αλλοδαπές επιχειρήσεις που δεν αποκτούν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα και οι οποίες με τις διατάξεις του ΚΦΑΣ ήταν υπόχρεες στην τήρηση βιβλίων, πλέον δεν προκύπτει υποχρέωση εφαρμογής των ΕΛΠ και ιδίως υποχρέωσης τήρησης λογιστικών βιβλίων και σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Αφορά τις αλλοδαπές επιχειρήσεις οι οποίες:

α) Αποκτούν πραγματική φυσική επαγγελματική εγκατάσταση στην Ελλάδα

β) Ανεγείρουν ακίνητο κυριότητας τους, εντός της Ελληνικής επικράτειας, ή πραγματοποιούν σε ένα τέτοιο ακίνητο προσθήκες ή επεκτάσεις.

Ωστόσο, εάν οι επιχειρήσεις αυτές θεωρηθεί ότι αποκτούν εισόδημα στην Ελλάδα από επιχειρηματική δραστηριότητα, θα έχουν την υποχρέωση τήρησης του νόμου.

2.2.2. Άρθρο 2 - Καθορισμός Μεγέθους Οντοτήτων

Όσον αφορά τις λοιπές οντότητες οι οποίες εμπίπτουν στο σχέδιο εφαρμογής των ΕΛΠ κατατάσσονται σε κατηγορίες βάσει μεγέθους.

Οι εν λόγω κατηγορίες, επιβάλλεται να χωριστούν σε δύο επιμέρους ομάδες:

- Ομάδα 1 (Αφορά τις οντότητες εκείνες οι οποίες εμπίπτουν στο Πεδίο εφαρμογής της ευρωπαϊκής οδηγίας 2010/34/ εε.) Τέτοιες είναι:
 - a) Τα νομικά πρόσωπα που έχουν τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας ΑΕ της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ΕΠΕ τις ετερόρρυθμες κατά μετοχές εταιρείες και ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας.
 - b) Τα νομικά πρόσωπα που έχουν τη μορφή της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας, όταν όλη η άμεση ή έμμεση, ή των προσώπων αυτών έχουν περιορισμένη ευθύνη λόγω του ότι είναι νομικά πρόσωπα της περίπτωσης (α), ή άλλου Νομικού τύπου, συγκρίσιμου με τα νομικά πρόσωπα της περίπτωσης αυτής.
 - c) Κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές οντότητες, που ανήκουν στο δημόσιο τομέα, ή ελέγχονται από το δημόσιο, ή τελούν υπό την εποπτεία του δημοσίου, όταν δεν εμπίπτουν στην εφαρμογή του άρθρου 156 του νόμου 4270/2014.
- Ομάδα 2 (Αφορά τις οντότητες εκείνες οι οποίες βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας.)

Η ετερόρρυθμη εταιρεία, ομόρρυθμη εταιρεία, ή ατομική επιχείρηση και κάθε άλλη οντότητα του ιδιωτικού τομέα υποχρεούνται στην εφαρμογή του νόμου από φορολογική ή άλλη νομοθετική διάταξη.

Ενδεικτικά σε αυτή την κατηγορία ανήκουν:

1. Ατομικές επιχειρήσεις
2. Ομόρρυθμες επιχειρήσεις- ετερόρρυθμες εταιρείες
3. Αστικές εταιρείες κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα
4. Κοινωνίες αστικού δικαίου
5. Δικηγορικές εταιρείες
6. Κοινοπραξίες
7. Μη κερδοσκοπικά ιδρύματα (ΜΠΙΔ)
8. Σωματεία, σύλλογοι, ενώσεις προσώπων και γενικά, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πρόσωπα, εφόσον αποκτούν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.
9. Οποιαδήποτε άλλη οντότητα του ιδιωτικού τομέα, που αποκτά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Το σύνολο των οντοτήτων που βρίσκονται εντός του πεδίου εφαρμογής των ΕΛΠ κατατάσσονται τελικά στις:

Κατηγορίες προϊόντων	Μεσος Ορος Προσωπικου	Σύνολο Ενεργητικού	Καθαρός Κύκλος Εργασιών
<i>πολύ μικρές άρθρου 1 παράγραφος 2γ</i>			<i>≤1.500.000</i>
<i>μικρές άρθρου 1 παράγραφος 2γ</i>			<i>>1.500.000</i>
<i>πολύ μικρές άρθρου 1 παράγραφος 2α και 2β</i>	<i>≤10</i>	<i>≤35.0000</i>	<i>≤700.000</i>
<i>μικρές άρθρου 1 παράγραφος 2α και 2β</i>	<i>≤50</i>	<i>≤400.000</i>	<i><8.000.000</i>
<i>μεσαίες πολλές</i>	<i>≤250</i>	<i>≤20.000.000</i>	<i>≤40.000.000</i>
<i>μεγάλες όλες</i>	<i>>250</i>	<i>>20.000.000</i>	<i>>40.000.000</i>

2.2.3. Λογιστικά Αρχεία : Τα νέα λογιστικά βιβλία

Άρθρο 3 - Λογιστικό σύστημα και βασικά λογιστικά αρχεία

Άρθρο 4 - Άλλα λογιστικά αρχεία

Άρθρο 5 - Διασφάλιση αξιοπιστίας λογιστικού συστήματος

Άρθρο 6 - Χρόνος ενημέρωσης λογιστικών αρχείων

2.2.4 Παραστατικά Πωλήσεων - Τιμολόγια και Αποδείξεις

Άρθρο 7 - Διαφύλαξη λογιστικών αρχείων

Άρθρο 8 - Τιμολόγιο πώλησης

Άρθρο 9 - Περιεχόμενο τιμολογίου

Άρθρο 10 - Απλοποιημένο τιμολόγιο και συγκεντρωτικό τιμολόγιο

Άρθρο 11 - Χρόνος έκδοσης τιμολογίου

Άρθρο 12 - Εκδιδόμενα στοιχεία για λιανική πώληση αγαθών ή υπηρεσιών

Άρθρο 13 - Χρόνος έκδοσης στοιχείων λιανικής πώλησης

Άρθρο 14 - Ηλεκτρικό τιμολόγιο

Άρθρο 15 - Αυθεντικότητα του τιμολογίου

2.2.5. Αρχές Σύνταξης Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

Άρθρο 16 - Ορισμός των χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Άρθρο 17 - Γενικές αρχές σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων

2.2.6. Κανόνες Επιμέτρησης, Τρόποι Αποτίμησης Περιουσιακών Στοιχείων Απαιτήσεων και Υποχρεώσεων

Άρθρο 18 - Ενσώματα και άυλα πάγια, περιουσιακά στοιχεία

Άρθρο 19 - Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία

Άρθρο 20 - Επιμέτρηση αποθεμάτων και υπηρεσιών

Άρθρο 21- Προκαταβολές δαπανών και λοιπά μη χρηματοοικονομικά, περιουσιακά στοιχεία

Άρθρο 22 - Υποχρεώσεις

Άρθρο 23 - Κρατικές επιχορηγήσεις και αναβαλλόμενοι φόροι

Άρθρο 24 - Επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στην εύλογη αξία

Άρθρο 25 - Στοιχεία της κατάστασης αποτελεσμάτων

Άρθρο 26 - Στοιχεία καθαρής θέσης

Άρθρο 27 - Συναλλαγές και στοιχεία σε ξένο νόμισμα

Άρθρο 28 - Μεταβολές λογιστικών πολιτικών, εκτιμήσεων και διόρθωση λαθών

2.2.7. Προσάρτημα, Απαλλαγές και Απλοποιήσεις

Άρθρο 29 - Προσάρτημα επί των χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Άρθρο 30 - Απλοποιήσεις και απαλλαγές

2.2.8. Ενοποιημένες Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις

Άρθρο 31 - Κατηγοριοποίηση οντοτήτων και ομίλων για σκοπούς ενοποίησης

Άρθρο 32 - Προϋποθέσεις υποχρεωτικής ενοποίησης

Άρθρο 33 - Κατηγορίες οντοτήτων που απαλλάσσονται από ενοποίηση

Άρθρο 34 - Κανόνες κατάρτισης ενοποιημένων χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Άρθρο 35 - Μέθοδος της καθαρής θέσης για συγγενείς και κοινοπραξίες

Άρθρο 36 - Σημειώσεις των ενοποιημένων χρηματοοικονομικών καταστάσεων

2.2.9. Πρώτη Εφαρμογή και Μεταβατικές Διατάξεις

Άρθρο 37 - Πρώτη εφαρμογή

Άρθρο 38 - Καταργούμενες και τροποποιούμενες διατάξεις

Άρθρο 39 - Ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων

Άρθρο 40 - Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 42 - Διάφορες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών

Άρθρο 44 - Έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο.

3.1. ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ

3.1.1. Ορισμός

Ως διεθνή λογιστικά πρότυπα ΔΛΠ, νοούνται, τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ΔΠΧΠ και οι συναφείς ερμηνείες (ερμηνείες της SIC, ΔΠΧΠ), οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις των εν λόγω προτύπων και συναφών ερμηνειών, καθώς και τα μελλοντικά πρότυπα και συναφείς ερμηνείες που θα εκδώσει ή θα δημοσιεύσει στο μέλλον ο Οργανισμός Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΟΔΛΠ).

3.1.2. Στόχος

Καθίσταται επιτακτική ανάγκη εφαρμογής λογιστικών προτύπων στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα τόσο σε Εθνικό όσο και σε Διεθνές επίπεδο. Ο λόγος είναι ότι με το άνοιγμα των κεφαλαιαγορών και χρηματαγορών οι δυνατότητες δανεισμού των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα έχουν διαφοροποιηθεί. Οι δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων γίνονται αντικείμενο εξέτασης, σε διαφορετικές χώρες, όπου ισχύουν διαφορετικοί κανόνες, με βάση τους οποίους γίνεται η μέτρηση της περιουσίας και του οικονομικού αποτελέσματος της δραστηριότητάς τους.

Με την εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα μεταξύ των λογιστικών καταστάσεων που συντάσσονται από διάφορες επιχειρήσεις. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται μέσω του περιορισμού του εύρους και της ποικιλίας των διαφορών που εντοπίζονται σε λεκτικές λογιστικές πρακτικές, σχετικά με το θέμα της ποσοτικοποίησης.

Η χρήση των λογιστικών προτύπων αναφορικά με τις δημοσιευμένες πληροφορίες, διευκολύνει την παρουσίαση της φιλοσοφίας που ακολουθείται κατά τη διαχείριση των λογαριασμών.

Μέσω της χρησιμοποίησης των λογιστικών προτύπων και οι λογιστικές καταστάσεις αποκτούν μεγαλύτερη συνοχή, αφού η σύνταξή τους στηρίζεται σε ένα σύνολο προτύπων και διαδικασιών μεταξύ των οποίων υπάρχει μία συνέχεια και συνέπεια.

Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα είναι το κύριο και πλέον αποδεκτό μέσο έκφρασης της λογιστικής επιστήμης και αποτελούν μία κωδικοποιημένη μορφή λογιστικών πολιτικών, π.χ. τι κάνουμε, που θα πρέπει να εφαρμόζεται, τι, για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων. Παρουσιάζουν τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να απεικονίζονται συγκεκριμένες οικονομικές συναλλαγές και γεγονότα, ώστε η συμμόρφωση με αυτούς τους κανόνες να θεωρείται αναγκαία για την εύλογη παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων.

Τέλος, η καθιέρωση των διεθνών λογιστικών προτύπων αποσκοπεί στη δημιουργία προϋποθέσεων για μία ολοκληρωμένη και αποτελεσματική αγορά, μέσω της αύξησης της δυνατότητας σύγκρισης των καταστάσεων, στην ενιαία αγορά, προκειμένου να διευκολυνθεί με τον τρόπο αυτό ο ανταγωνισμός και η κυκλοφορία των κεφαλαίων.

3.1.3. Ιστορικό Διεθνών Λογιστικών Προτύπων

- Τον Ιούνιο του 1973, έγινε η πρώτη προσπάθεια κοινής σύγκλισης των οργανισμών λογιστικής, της Αυστραλίας, των ΗΠΑ, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας, των κάτω χωρών, της Γαλλίας, του Καναδά, της Ιαπωνίας, της Γερμανίας και του Μεξικό και είχε σαν αποτέλεσμα την ίδρυση της Διεθνούς επιτροπής προτύπων λογιστικής *International accounting standards committee*. Πρωταρχικός σκοπός ήταν η εκπόνηση πρότυπων για τις χώρες που δεν διέθεταν.
- Το 1975, λαμβάνει χώρα η έκδοση του πρώτου Διεθνούς λογιστικού προτύπου. Το 1977, η Διεθνής επαγγελματικές δραστηριότητες των οργανισμών λογιστικής οργανώθηκαν κάτω από τη διεθνή ομοσπονδία των λογιστών *International Finance and Accounting Committee*
- Το 1981, η Διεθνής Επιτροπή Πρότυπων Λογιστικής IASC και η Διεθνής Ομοσπονδία των Λογιστών IFAC, συμφώνησαν ότι η πρώτη θα είχε τον πλήρη έλεγχο, όσον αφορά στον καθορισμό των διεθνών προτύπων λογιστικής και στην έκδοση των εγγράφων συζητήσεων, ενώ παράλληλα τα μέλη της δεύτερης εισχώρησαν στους κόλπους της IASC.
- Το 1989, η Ευρωπαϊκή Ένωση λογιστικής υποστηρίζει τη διεθνή εναρμόνιση της λογιστικής και τη μεγαλύτερη ανάμειξη της IASC. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 ξεκινά η προσπάθεια αναβάθμισης προτύπων και τυποποίησης.

- Το 1995, ξαναεμφανίστηκαν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, κατόπιν συμφωνίας ανάμεσα στην επιτροπή διεθνών λογιστικών προτύπων IASC και το Διεθνή Οργανισμό Προμηθειών Μετοχών IOSCO. Βασικός σκοπός της επιτροπής ήταν η δημιουργία μιας δέσμης ενιαίων λογιστικών προτύπων, κοινώς αποδεκτών από τη διεθνή κοινότητα. Από το 1995 μέχρι το 1998, η IASC θα ολοκληρώσει το συμφωνημένο αριθμό προτύπων σύμφωνα με το πλάνο.
- Στην διακήρυξη της 30η Οκτωβρίου του έτους 1998, οι Υπουργοί Οικονομικών και διοικητές των κεντρικών τραπεζών του G7 ζήτησαν από την IOSCO, την IAIS (International Association of Insurance Supervisors) και την Basel Committee να καταρτίσουν μία ανασκόπηση των προτύπων που έθεσε η IASC. Το ευρωπαϊκό συμβούλιο της Λισαβόνας (23-24/3/2000) έκανε λόγο για την ανάγκη επιτάχυνσης της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.
- Στις 13/6/2000, εκδόθηκε ανακοίνωση της επιτροπής με τίτλο «*Στρατηγική Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης*», μελλοντική πορεία με την οποία ζήτησε να γίνει υποχρεωτικό για όλες τις κοινοτικές επιχειρήσεις, εισηγμένες στο χρηματιστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να κατακτήσουν υποχρεωτικά ενοποιημένες καταστάσεις, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα από το 2005
- Στις 17/7/2000, το συμβούλιο *Ecofin* επικροτεί και υποστηρίζει την παραπάνω απόφαση, ενώ τονίζει τη σπουδαιότητα της συγκρισιμότητας και της διαφάνειας των λογιστικών στοιχείων των επιχειρήσεων.
- Το Μάρτιο του 2001, ανακοινώνεται η απόφαση ότι τα πρότυπα που θα εκδίδονται από το σώμα διεθνών λογιστικών προτύπων IASB, θα ονομάζονται Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, ενώ τα πρότυπα που έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων IASC κατά την περίοδο 1973 έως 2001, Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.
- Στις 19/7/2002, εκδίδεται ο κανονισμός 1606/2002 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το συμβούλιο για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό κανονισμό, ο οποίος διασαφηνίζει πολλά ζητήματα γύρω από τη φύση των διεθνών λογιστικών προτύπων. Κάποιες διατάξεις του κανονισμού μιλούν για χρονικές δεσμεύσεις. Μερικές από αυτές είναι οι εξής:

- Στο Άρθρο 4 του κανονισμού αναφέρεται: Για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2005 και εφεξής, οι εταιρείες που διέπονται από το δίκαιο ενός κράτους μέλους καταρτίζουν ενοποιημένους λογαριασμούς, σύμφωνα με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, εάν κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, στους τίτλους, είναι δεκτή η πρώτη διαπραγμάτευση, σε οργανωμένη αγορά, οποιουδήποτε κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 13, τις οδηγίες 93/ 22/ ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών.>>. Σύμφωνα με το άρθρο 9 : <<Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι απαιτήσεις του άρθρου 4 εφαρμόζονται μόνο για κάθε οικονομικό έτος που αρχίζει την αμέσως επόμενη μετά την 1η Ιανουαρίου 2007 για τις εταιρείες:

a) Των οποίων, μόνο οι χρεωστικοί τίτλοι, είναι εισηγμένοι σε οργανωμένη αγορά, οποιουδήποτε κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 13 της οδηγίας 93/ 22/ ΕΟΚ ή

b) Των οποίων, οι τίτλοι είναι δεκτοί για απευθείας πώληση στο κοινό, σε κράτος - μέλος, οι οποίοι προς το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούνται διεθνώς αποδεκτά πρότυπα από την αρχή ενός οικονομικού έτους που έχει αρχίσει πριν από την δημοσίευση του παρόντος κανονισμού στην επίσημη εφημερίδα των ευρωπαϊκών κοινοτήτων>> στην παράγραφο 17 γίνεται ειδική αναφορά για τα εξής:<< επιπλέον είναι σημαντικό να επιτρέπεται στα κράτη-μέλη να αναστέλλουν την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων μέχρι το 2007. Όσον αφορά τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες, τόσο στην κοινότητα, όσο και σε οργανωμένη αγορά τρίτης χώρας, οι οποίες εφαρμόζουν ήδη μία άλλη δέσμη διεθνώς αποδεκτών προτύπων, ως πρωτογενή βάση, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους, καθώς επίσης και για τις εταιρείες των οποίων η υποχρεωτική τίτλοι είναι εισηγμένοι στο χρηματιστήριο>>.

- Ήταν, ωστόσο, καίριας σημασίας και επιτακτικής ανάγκης να εφαρμοστούν το αργότερο, μέχρι το 2007, τα ΔΛΠ, ως ενιαία δέσμη διεθνών λογιστικών προτύπων παγκοσμίως για όλες τις κοινοτικές εταιρείες που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο σε οργανωμένη αγορά της κοινότητας.

Το 2003, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τον κανονισμό 1725/2003, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων, σύμφωνα με τον κανονισμό 1606/2002. Ο κανονισμός του συνθέτη της διερμηνείας, που ενέκρινε η μόνιμη επιτροπή και ερμηνειών (ΜΕΔ). Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στην διερμηνεία 8 η οποία αναφέρεται στην << πρώτη εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων ως βασικό Λογικό Πλαίσιο >>. *η ΜΕΔ 8 αναφέρει ότι όταν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά ως βασικό Λογικό Πλαίσιο, η επιχείρηση πρέπει να κατακτήσει και να παρουσιάσει τις οικονομικές καταστάσεις της ως εάν αυτές είχαν πάντοτε κατατεθεί σύμφωνα με τα πρότυπα και τις διερμηνείες που ισχύουν κατά το χρόνο της πρώτης εφαρμογής. Η αναδρομική εφαρμογή τους απαιτείται στους περισσότερους τομείς λογιστικής*

- Το 2003, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Δημοσίευσε τον κανονισμό 1725/ 2003 για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό 1606/ 2002. Ο κανονισμός αυτός ο υιοθετεί τις διερμηνείας που ενέκρινε η μόνιμη Επιτροπή διερμηνειών(ΜΕΔ). Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στην διερμηνεία 8 η οποία αναφέρεται στην << πρώτη εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων ως βασικό Λογιστικό Πλαίσιο >>. *Σύμφωνα με τη ΜΕΔ 8 στην περίπτωση που υιοθετούνται για πρώτη φορά τα διεθνή λογιστικά πρότυπα η εταιρεία πρέπει να συντάσσει τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και διερμηνείας τη χρονική στιγμή της πρώτης εφαρμογής και απαιτεί αναδρομική ισχύ των κείμενων διατάξεων.*

Στις 19/06/2003, το συμβούλιο των διεθνών λογιστικών προτύπων, αποφάσισε να αντικαταστήσει τη ΜΕΔ 8, με το νέο ΔΠΧΠ 1 «πρώτη εφαρμογή των προτύπων Διεθνούς χρηματοοικονομικής πληροφόρησης». Σύμφωνα με το ΔΠΧΠ 1, κάθε επιχείρηση που εφαρμόζει, για πρώτη φορά, τα ΔΛΠ και με κάθε μία από τις ερμηνείες που ισχύουν κατά το χρόνο της πρώτης εφαρμογής, με τη δυνατότητα να μπορεί, με ευελιξία, να επιλέγει κάθε φορά μία ή περισσότερες εξαιρέσεις αναδρομική εφαρμογή τον ΔΠΧΠ . Το ΔΠΧΠ 1 έχει αναδρομική ισχύ στους περισσότερους τομείς της λογιστικής.

- Τον Απρίλιο του 2004 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τον κανονισμό 707/ 2004, ο οποίος τροποποιεί τον κανονισμό 1725/2003 για την υιοθέτηση των ΔΛΠ. Κατόπιν, η ευρωπαϊκή επιτροπή, υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας

με την αμερικανική αρχή εποπτείας των αποταμιευτικών συνεταιριστικών τραπεζών (office of Thrift supervision). Με την παραπάνω συμφωνία, η μηχανική αρχή απόκτησης των αποταμιευτικών και συνεταιριστικών τραπεζών καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος της αρχικής συμφωνίας του 1999, για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ .

- Το 2006, το σώμα διεθνών λογιστικών προτύπων, υπέγραψε μνημόνιο συνεννόησης με το αντίστοιχο συμβούλιο λογιστικών προτύπων των ΗΠΑ (FASB), με απώτερο σκοπό τη σύγκλιση των δύο πλαισίων λογιστικών προτύπων σε καίρια ζητήματα. Στη συνέχεια, στις 24 Ιουλίου του 2006, ανακοινώθηκε η απόφαση του σώματος διεθνών λογιστικών προτύπων (ΣΔΛΠ) να μην απαιτήσει την εφαρμογή των υπό ανάπτυξη νέων ΔΠΧΠ. Η σημαντικότητα αυτής της απόφασης κρίνεται εκ του αποτελέσματος, εφόσον δίνεται χρόνος, από τη μία στο σώμα διεθνών λογιστικών προτύπων και στην επιτροπή διεθνών λογιστικών προτύπων να εργαστούν με χρονική άνεση και συνέπεια και από την άλλη, με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται τέσσερα χρόνια σταθερότητας για τις εταιρείες που υιοθέτησαν τα ΔΠΧΠ το 2005. Στις 6 Ιουλίου του 2007, έγινε η πρώτη έκθεσή της προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινητών αξιών και του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, σχετικά με τη σύγκλιση μεταξύ των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ΔΠΧΠ και των γενικά αποδεκτών λογιστικών αρχών τρίτων χωρών, ενώ στις 16 Νοεμβρίου 2007, κανονισμός ε.κ. αριθμός 1347/2007 της επιτροπής της για την τροποποίηση του κανονισμού ε.κ. αριθμός 17 25/2003 περί της υιοθέτησης ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων, σύμφωνα με τον κανονισμό ε.κ. αριθμός 1606/2002 του κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Όσον αφορά τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ΔΠΧΠ 8, στις 11 Νοεμβρίου 2007 δημιουργήθηκε ο κανονισμός ε.κ. αριθμός 1358/2007 της επιτροπής, για την τροποποίηση του κανονισμού ε.κ. αριθμός 1725/2003, συνθέτης ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό ε.κ. αριθμός 1606/ 2002 του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Στις 27 Νοεμβρίου 2009, δημιουργήθηκε ο κανονισμός ε.κ. αριθμός 1.164/ 2009 της επιτροπής, για την τροποποίηση του κανονισμού ε.κ. αριθμός 1.126/2008 υπέρ της υιοθέτησης ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων, σύμφωνα με τον κανονισμό ε.κ. 1606/2002, του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά την ερμηνεία 18, της

επιτροπής διερμηνέων των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ε.δ. ΔΠΧΠ.

- Τέλος η επιτροπή λογιστικής τυποποίησης και ελέγχων ΕΛΤΕ, ανακοινώνει τα εξής:

α) Η ΕΛΤΕ είναι αρμόδια να εισηγείται θέματα λογιστικής τυποποίησης καθώς και της εναρμόνισης των λογιστικών προτύπων με το δίκαιο της ευρωπαϊκής επιτροπής και τα διεθνή πρότυπα.

β) Η ΕΛΤΕ, γνωρίζοντας ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα υιοθετήσει ειδικά λογιστικά πρότυπα και για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα οποία θα πρέπει ακολούθως να ενσωματωθούν στο Εθνικό δίκαιο, ενημέρωσε πρόσφατα τις ελεγκτικές εταιρείες ότι το συμβούλιο λογιστικής τυποποίησης ΣΛΟΤ προτίθεται να ξεκινήσει τη δημόσια συζήτηση, προκειμένου να καταγραφούν οι ιδιαιτερότητες της Ελλάδας και να διαμορφωθούν νέες θέσεις της χώρας μας στη διαδικασία επεξεργασίας του προτύπου που θα προταθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

γ) Η ευρωπαϊκή επιτροπή έθεσε σε δημόσια διαβούλευση σχέδιο προτύπου με την επωνυμία “International Financial reporting standard for small and medium-sized entities”, το οποίο βασίζεται στο πρωτότυπο “international financial reporting standard for small and medium-sized enterprises” του οργανισμού “International accounting standards board” (iasb).

3.1.4. Πλεονεκτήματα - Μειονεκτήματα

Τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ΔΠΧΑ είναι το κύριο και πλέον αποδεκτό μέσο έκφρασης της λογιστικής επιστήμης και αποτελούν μία κωδικοποιημένη μορφή λογιστικών πολιτικών και κανόνων που θα πρέπει να εφαρμόζονται για τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων. Αυτό φέρνει θετικά και αρνητικά αποτελέσματα στο λογιστικό σύστημα της χώρας μας. Πιο συγκεκριμένα, τα ΔΛΠ διευκολύνουν τη σύγκριση των επιχειρήσεων με τις επιχειρήσεις άλλων χωρών. Αυτό έχει σημαντικές θετικές συνέπειες για τους επενδυτές αλλά και για τις ίδιες τις επιχειρήσεις που μπορούν να ανταγωνιστούν σε διεθνές επίπεδο.

Ως προς τις προσδοκίες που δημιουργεί η εφαρμογή τους, ο επιχειρηματικός κόσμος εκτιμά ότι θα βελτιωθεί η θέση τους στην αγορά και παράλληλα θα διευκολυνθεί η προσπάθεια προσέλκυσης ξένων επενδυτών, ενώ θα αυξηθεί η ροή κεφαλαίων μεταξύ χωρών.

Επιπλέον, η υιοθέτηση των διεθνών λογιστικών προτύπων αναμένεται να αυξήσει τη διαφάνεια λειτουργίας των επιχειρήσεων, λόγω της υποχρέωσης των τελευταίων δημοσκοπήσεων, όλες, ανεξαιρέτως, τις πτυχές της δραστηριότητάς τους.

Ακόμη ένα σημαντικό πλεονέκτημα της εφαρμογής των διεθνών λογιστικών προτύπων, είναι το γεγονός ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες θα εξοικονομήσουν χρόνο και πόρους, λόγω του ότι δεν θα χρειαστεί να αναπτύξουν ένα δικό τους πρότυπο χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, ιδιαίτερα σημαντικό πλεονέκτημα και σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Η εφαρμογή των ΔΛΠ θα κάνει τις λογικές απαιτήσεις πιο προσιτές στους μικρότερους χρήστες, τόσο στις αναπτυγμένες, όσο και στις *αναδυόμενες αγορές*.

Τέλος, τα διεθνή λογιστικά πρότυπα θεωρείται ότι παρέχουν χθεσινή πληροφόρηση για τη λήψη αποφάσεων και αναδεικνύουν κινδύνους, διευκολύνουν τη διεθνοποίηση των επιχειρήσεων και βελτιώνουν την πιστοληπτική τους ικανότητα. Από την άλλη μεριά υπάρχουν δυσκολίες στην εφαρμογή τους, από την πλευρά των επιχειρήσεων, λόγω έλλειψης γνώσης. Μεγάλο κόστος εφαρμογής κυρίως γιατί απαιτείται εκπαίδευση του προσωπικού. Δεν έχουν αφομοιωθεί πλήρως τα διεθνή λογιστικά πρότυπα από τα στελέχη επιχειρήσεων. Τα νέα πρότυπα λόγω της χρήσης της λογιστικής αποτίμησης σε δίκαιες τιμές, την οποία επιβάλλουν, ενδέχεται να οδηγήσουν σε αυξημένη διακύμανση των λογιστικών κερδών και σε αυξημένη *πολυπλοκότητα των οικονομικών στοιχείων των επιχειρήσεων*. Έλλειψη επαρκούς καθοδήγησης, ανεπάρκεια καταρτισμένων λογιστών και ελεγκτών, δημιουργικής λογιστικής.

Επιπρόσθετα, οι φορολογικές ρυθμίσεις για την εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων στερούνται πληρότητας και απλότητας, ενώ αφήνουν περιθώρια αμφισβητήσεων εκ μέρους των φορολογικών οργάνων. Μη ολοκληρωμένη εναρμόνιση θεσμικού νομοθετικού περιβάλλοντος. Μη επαρκής ενημέρωση ελεγκτών και λογιστών για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, σε ότι αφορά τις τεχνικές λεπτομέρειες εφαρμογής τους. Για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις υπάρχουν και κόστη μετάφρασης, τήρησης περισσότερων αρχείων πολλαπλές οικονομικές καταστάσεις λόγω των θυγατρικών κτλ. Τέλος μειώνεται η ευελιξία της διοίκησης.

3.2. Διαφορές Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

3.2.1.Γενικά

Η υιοθέτηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων του 2005, αποτελεί για την Ελλάδα τη «Λογιστική Επανάσταση» του 21ου αιώνα, με δεδομένη τη διαφορά φιλοσοφίας μεταξύ των διεθνών λογιστικών προτύπων και των ελληνικών λογιστικών κανόνων (ΕΓΛΣ). Η επιτυχία ενός τέτοιου μεγέθους και η σημασία του εγχειρήματος απαιτεί καλό σχεδιασμό συντονισμού ενεργειών και συνεργασία όλων των εμπλεκομένων.

Η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων έχει θετικές συνέπειες στη θέση των επιχειρήσεων στην Ελληνική και στη Διεθνή αγορά και σε ότι αφορά την πρόσβαση σε πηγές χρηματοδότησης και στη διευκόλυνση της διεθνοποίησης τους. Οι υπόχρεες εταιρείες πρέπει να επικεντρωθούν:

- Στην εσωτερική οργάνωση των επιχειρήσεων ιδίως σε ότι έχει να κάνει με την εισαγωγή Συστημάτων μέσω μακροπρόθεσμου προγραμματισμού για τη θεσμοθέτηση σχετικών διαδικασιών λήψης αποφάσεων.
- Στη θέση της επιχείρησης στην Ελληνική και κυρίως στην διεθνή αγορά.

Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, αξιολογούνται πολύ θετικά από ελεγκτές και λογιστές και στα τέσσερα βασικά ποιοτικά χαρακτηριστικά τους:

- κατανοητότητα
- συνάφεια
- αξιοπιστία
- συνδεσιμότητα

Φαίνεται μάλιστα, ότι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα υπερέχουν, προφανώς, των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων στα ίδια ποιοτικά χαρακτηριστικά αλλά και σε άλλα κριτήρια.

Η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων συνοδεύεται από μία σειρά προβλημάτων που συνοψίζονται ως εξής:

- Μη ολοκληρωμένη αναμόρφωση θεσμικού νομοθετικό περιβάλλοντος.
- Μη επαρκής ενημέρωση ελεγκτών και λογιστών για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, σε ό,τι αφορά τις τεχνικές λεπτομέρειες εφαρμογής τους.

- Λόγω της εκτεταμένης επαγγελματικής χρήσης, αναγνωρίζεται από τους ερωτώμενους ότι τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα παρέχουν τη δυνατότητα παρουσίασης επιθυμητών λογιστικών μεγεθών.
- Η ταυτόχρονη χρήση τεχνολογικών προτύπων και ελληνικών λογιστικών προτύπων από εισηγμένες και μη εισηγμένες εταιρείες αντίστοιχα, λόγω της διαφορετικότητας των δύο πλαισίων και της έλλειψης συγκρισιμότητας, γεννά διάφορα προβλήματα στη λειτουργία της αγοράς αλλά και ζητήματα αθέμιτου ανταγωνισμού.

Οι παραπάνω διαφορές περιορίζονται στα κυριότερα ΔΛΠ. Οι βασικές διαφορές γενικού περιεχομένου μεταξύ ΔΛΠ και ΕΓΛΣ αφορούν το γεγονός ότι τα ΔΛΠ είναι πιο ελαστικά και διαφορετικού προσανατολισμού από ότι το ΕΓΛΣ και αποσκοπούν στην καθιέρωση ενιαίων αρχών, που συνθέτουν το πλαίσιο της λογιστικής πρακτικής, ενώ το ΕΓΛΣ προβλέπει σειρά κανόνων που πρέπει να ακολουθούνται στην τάξη. Οι απαιτήσεις των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων δεν είναι τόσο λεπτομερείς και αυστηρές όπως αυτές του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, λογαριασμός που πρέπει να τηρούν οι επιχειρήσεις κατά την καταχώρηση των λογιστικών πληροφοριών.

3.2.2. Πρακτικά

Η πράξη έδειξε ότι, η μετάβαση από τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα στα διεθνή λογιστικά πρότυπα, ήταν και είναι ένα ιδιαίτερα δύσκολο εγχείρημα και όχι μία απλή αλλαγή στον τρόπο λογιστικής απεικόνισης και παρουσίασης των οικονομικών στοιχείων, γεγονός που απαιτεί μεγάλη προσπάθεια, ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Ελλάδα, όπου τα εθνικά λογιστικά πρότυπα είναι προσανατολισμένα σε κάποιες περιπτώσεις στις φορολογικές ανάγκες και όχι στην πλήρη και ουσιαστική ενημέρωση των χρηστών των οικονομικών καταστάσεων.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός, ότι η υιοθέτηση των διεθνών λογιστικών προτύπων αποτελεί μία λογιστική επανάσταση με ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα. Μία απλή σύγκριση των οικονομικών καταστάσεων που συντάσσονται με βάση τα διεθνή λογιστικά πρότυπα με τις αντίστοιχες οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται με βάση τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα υποδεικνύει και τη διαφοροποίηση. οι κυριότερες διαφορές μεταξύ ελληνικών και διεθνών λογιστικών προτύπων διακρίνονται στις παρακάτω συγκεκριμένες κατηγορίες:

- **Στις συντασσόμενες οικονομικές καταστάσεις**

Σύμφωνα με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, ο πίνακας διάθεσης καταρτίζεται ως ιδιαίτερο τμήμα των οικονομικών καταστάσεων, ενώ με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα δεν συνδυάζεται πίνακας διάθεσης και η πληροφόρηση αυτή προκύπτει, εν μέρει, από την κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης ή και από τον πίνακα μεταβολών καθαρής θέσης. Πράγματι, ο πίνακας μεταβολών καθαρής θέσης, δεν υφίσταται κατά τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα και υποκαθίσταται εν μέρει, από τον πίνακα διάθεσης, με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα.

Αναφορικά, με την κατάσταση ταμειακών ροών, κατά τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, καταρτίζεται μόνο από τις εισηγμένες στο χρηματιστήριο Αθηνών, εταιρείες ενώ, με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα καταρτίζεται υποχρεωτικά, σε απλή και ενοποιημένη βάση. Το προσάρτημα είναι αρκετά συνοπτικό και το περιεχόμενο του καθορίζεται από τον κ.ν. 2190/ 20. με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Αντίθετα, το προσάρτημα παρέχει εκτεταμένη ανάλυση και πληροφόρηση επί των οικονομικών στοιχείων, έτσι ώστε να καλύψει τα κενά που δημιουργούνται λόγω της νομικής μορφής τους.

Στη διαφορετική λογιστική αντιμετώπιση ορισμένων περιπτώσεων, γεγονότων στοιχείων ισολογισμού, καταστάσεων αποτελεσμάτων χρήσης και πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων.

Όσον αφορά τα έξοδα πολυετούς απόσβεσης, συγκεκριμένες δαπάνες καταχωρούνται στον ισολογισμό και όχι στα αποτελέσματα και αποσβένονται, είτε άμεσα, είτε σε περίοδο πενταετίας, κατά τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα. Από την άλλη πλευρά, με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, ο χαρακτηρισμός των εξόδων πολυετούς απόσβεσης επιτρέπεται, υπό αυστηρές προϋποθέσεις, η τήρηση των οποίων επανεξετάζεται κάθε φορά που συνδυάζονται οικονομικές καταστάσεις.

Για τις ενσωματωμένες κινητοποιήσεις, η αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων, καθώς και οι συντελεστές αποσβέσεων των παγίων στοιχείων, επιβάλλονται από τη φορολογική νομοθεσία, ενώ με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, η επιχείρηση χρησιμοποιεί μεταβλητές προκειμένου να αναπροσαρμόσει την αξία των ακινήτων της και αποσβένει τα πάγια της, βάσει της εκτιμώμενης ωφέλιμης ζωής τους. Και οι τόκοι δανείων κατασκευαστικής περιόδου, με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, εμφανίζονται στην κατηγορία εξόδων εγκαταστάσεως του ισολογισμού και αποσβένονται εντός πενταετίας, ενώ με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα διακρίνουμε τη βασική μέθοδο και την εναλλακτική μέθοδο.

Για τις κρατικές επιχορηγήσεις, με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, αυτές εμφανίζονται στα ίδια κεφάλαια και αποσβένονται αναλογικά με την απόσβεση του

παγίου στο οποίο αφορούν. Με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα εμφανίζονται *ή σε μεταβατικό λογαριασμό* ως έσοδα επόμενων χρήσεων ή αφαιρετικά του κόστους κτήσης του παγίου.

Για τα έκτακτα αποτελέσματα, υπάρχουν πολλές κατηγορίες δαπανών και εσόδων που εντάσσονται, στην κατηγορία των εκτάκτων αποτελεσμάτων σύμφωνα με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα και με τα αντίστοιχα διεθνή λογιστικά πρότυπα στο κονδύλι αυτό, καταχωρούνται μόνο τα αποτελέσματα πραγματικά έκτακτων γεγονότων. Επίσης, με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα ο φόρος εισοδήματος, οι μη ενσωματωμένοι φόροι του λειτουργικού κόστους και οι διαφορές φορολογικού ελέγχου, εμφανίζονται στον πίνακα διάθεσης των αποτελεσμάτων, ενώ δεν υπολογίζεται αναβαλλόμενος φόρος. Με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα ο φόρος θεωρείται δαπάνη και εμφανίζεται στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως και υπολογίζεται ως αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση ή απαίτηση.

Τέλος, για τις διαφορές ενοποίησης εμφανίζονται στο ενεργητικό και αποσβένονται σύμφωνα με τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας αφαιρετικά των ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα ενώ στα διεθνή λογιστικά πρότυπα *η απόσβεση της διαφοράς δεν υπερβαίνει την εικοσαετία ο χρονικός ορίζοντας της απόσβεσης επανεκτιμάται στο τέλος κάθε διαχειριστικής περιόδου.*

3.2.3. Συμπερασματικά

Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, αυτά καθαυτά, αξιολογούνται πολύ θετικά από τους λογιστές και βοηθούς λογιστών, αλλά και από τους υπαλλήλους του Τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών Τραπεζών και στα τρία βασικά, ποιοτικά, χαρακτηριστικά τους: κατανοητότητα, αξιοπιστία και συγκρισιμότητα. Δίνουν εγκυρότερη εικόνα στους πιστωτές και δανειστές, αλλά και στους ίδιους τους μετόχους της επιχείρησης, δημιουργώντας έτσι, ένα θετικό κλίμα σε όσους επιθυμούν να συνεργαστούν, αφού πρώτα αξιολογήσουν την οικονομική της ευρωστία και πιστοληπτική ικανότητα.

Με την χρήση των διεθνών λογιστικών προτύπων, αποτυπώνεται καλύτερη εύλογη αξία της επιχείρησης, παρουσιάζονται πιο εύκολα, η περιουσία και οι υποχρεώσεις της και απεικονίζονται πιο ορθά τα χρηματοοικονομικά της αποτελέσματα.

Τα οικονομικά στοιχεία που παρουσιάζονται με τη χρήση των διεθνών λογιστικών προτύπων είναι άμεσα συγκρίσιμα με στοιχεία ομοειδών επιχειρήσεων

και ιστορικού, γεγονός που καθιστά τις ελληνικές επιχειρήσεις διεθνή επενδυτική ευκαιρία, μιας και η αξία τους μπορεί να υπολογιστεί με βάση κοινά αποδεκτά πρότυπα.

Παρόλα αυτά, η εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων, συνοδεύεται από μία σειρά προβλημάτων, όπως η μη ολοκληρωμένη εναρμόνιση νομοθετικού και θεσμικού περιβάλλοντος και έλλειψη επαρκούς φορολογικού πλαισίου να υποστηρίξει τα νέα αυτά πρότυπα.

Επίσης, κρίσιμης σημασίας είναι η ανεπαρκής ενημέρωση για λογιστές και βοηθούς λογιστών, των εξελίξεων που λαμβάνουν χώρα στο χώρο των διεθνών λογιστικών προτύπων. Διαφαίνεται, λοιπόν ότι υπάρχει ανάγκη για ευρύτερη συναίνεση και συνεργασία τόσο των επιχειρήσεων, όσο και των άλλων εμπλεκόμενων φορέων, για την ομαλή και δίχως προβλήματα, μετάβαση στην καθολική εφαρμογή του διεθνών λογιστικών προτύπων, από το σύνολο των ελληνικών επιχειρήσεων.

Τέλος, η ταυτόχρονη χρήση διεθνών λογιστικών προτύπων και ελληνικών λογιστικών προτύπων από εισηγμένες και μη εταιρείες, αντίστοιχα, λόγω της διαφορετικότητας των δύο πλαισίων και της έλλειψης συγκρισιμότητας, προς υιοθέτηση ενός, δημιουργεί ποικίλα προβλήματα στη λειτουργία της οικονομίας στο σύνολό της, αλλά και ζητήματα αθέμιτου ανταγωνισμού.

Συνοπτικά, οι κυριότερες διαφορές μεταξύ των ελληνικών λογιστικών προτύπων και των διεθνών λογιστικών προτύπων θα μπορούσαν να ταξινομηθούν στις παρακάτω κατηγορίες.

- Διαφορές στον τρόπο θεσμοθέτησης των προτύπων.
- Διαφορές στην έκταση των πληροφοριών, το είδος και τον αριθμό των συντασσόμενων, γενικού σκοπού, οικονομικών καταστάσεων (ατομικές και ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις).
- Διαφορές που προκύπτουν από την έλλειψη συγκεκριμένων κανόνων, στα ελληνικά λογιστικά πρότυπα, που να καλύπτουν θέματα για τα οποία όμως, υπάρχουν συγκεκριμένες ρυθμίσεις στα διεθνή λογιστικά πρότυπα.
- Διαφορές στη λογιστική μεταχείριση ορισμένων γεγονότων στοιχείων θεμάτων και περιπτώσεων

3.3.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΔΛΠ / ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΔΛΠ (Appendix Αναφορά)

IAS 1 - Παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων

IAS 2 - Αποθέματα

IAS 3 - Ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις

IAS 4 - Λογιστική αποσβέσεων

IAS 5 - Πληροφορίες που πρέπει να γνωστοποιούνται με τις οικονομικές καταστάσεις

IAS 6 - Λογιστική αντιμετώπιση των μεταβολών των τιμών

IAS 7 - Καταστάσεις ταμειακών ροών

IAS 8 - Καθαρό κέρδος ή ζημία χρήσεως. Βασικά λάθη και μεταβολές στις λογιστικές μεθόδους

IAS 9 - Δαπάνες έρευνας και ανάπτυξης

IAS 10 - Γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού

IAS 11 - Συμβάσεις κατασκευής έργων

IAS 12 - Φόροι εισοδήματος

IAS 13 - Εμφάνιση κυκλοφορούν ενεργητικού και των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων

IAS 14 - Οικονομικές καταστάσεις κατά τομέα

IAS 15 - Πληροφορίες που φανερώνουν τις επιδράσεις από τις μεταβολές των τιμών

IAS 16 - Ενσώματες ακινητοποιήσεις

IAS 17- Μισθώσεις

IAS 18 - Έσοδα

IAS 19 - Παροχές σε εργαζομένους

IAS 20 - Λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης

IAS 21 - Οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος

IAS 22 - Ενοποιήσεις επιχειρήσεων

IAS 23 - Κόστος δανεισμού

IAS 24 - Γνωστοποιήσεις συνδεδεμένων μερών

IAS 25 - Λογιστική επενδύσεων

IAS 26 - Λογιστική απεικόνιση και παρουσίαση των προγραμμάτων παροχών αποχώρησης

IAS 27 - Ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και λογιστική επενδύσεων σε θυγατρικές

IAS 28 - Λογιστική επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις

IAS 29 - Οικονομικές καταστάσεις σε υπερπληθωρισμένες οικονομίες

IAS 30 - Γνωστοποιήσεις με τις οικονομικές Καταστάσεις Τραπεζών και των Ομοίων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων

IAS 31 - Λογιστική των δικαιωμάτων σε κοινοπραξίες

IAS 32 - Χρηματοοικονομικά μέσα γνωστοποίηση και παρουσίαση

IAS 33 - Κέρδη ανά μετοχή

IAS 34 - Ενδιάμεση οικονομική έκθεση

IAS 35 - Διακοπτόμενες εκμεταλλεύσεις

IAS 36 - Απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων

IAS 37 - Προβλέψεις ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενες απαιτήσεις

IAS 38 - Άυλα περιουσιακά στοιχεία

IAS 39 - Χρηματοπιστωτικά μέσα καταχώρησης και αποτίμησης

IAS 40 - Επενδύσεις σε ακίνητα

IAS 41 - Γεωργία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο.

4.1. ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

4.1.1. Εισαγωγή

Οι ενδιάμεσες αναφορές αποτελούν σημαντικό εργαλείο της εταιρικής διακυβέρνησης, με σκοπό την ευημερία και τη λογοδοσία των επιχειρήσεων.

Σκοπός των ενδιάμεσων αναφορών είναι η τακτική παροχή πληροφοριών, σχετικά με καίρια οικονομικά στοιχεία, της εταιρείας και ειδικότερα για την πορεία των εσόδων και των εξόδων της. Σκοπός, επίσης, είναι η έγκυρη και έγκαιρη παροχή πληροφοριών, σε σχέση με την τελευταία, πλήρη, σειρά των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων. Συνεπώς, μια ενδιάμεση οικονομική αναφορά, επικεντρώνεται σε νέες πληροφορίες, γεγονότα και καταστάσεις και δεν επαναλαμβάνει προηγουμένως δημοσιευμένες, πληροφορίες.

Προκειμένου, λοιπόν, να εξασφαλιστεί η μοναδικότητα των πληροφοριών κάθε αναφοράς, είναι προς συμφέρον των επιχειρήσεων να δημοσιεύουν ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές, τουλάχιστον κατά το τέλος του πρώτου εξαμήνου του οικονομικού έτους και να τις δημοσιοποιούν, το αργότερο, δύο μήνες μετά τη λήξη της ενδιάμεσης περιόδου. Επιπρόσθετα, κάθε οικονομική αναφορά, ετήσια ή ενδιάμεση, κρίνεται αυτούσια και ανεξάρτητα, ως προς την συμμόρφωσή της προς τα ΔΛΠ, δηλαδή, οι επιχειρήσεις οι οποίες επιλέγουν να μη δημοσιεύσουν ενδιάμεσες αναφορές, έχουν το δικαίωμα δημοσίευσης ετήσιας αναφοράς, σύμφωνης, πάντα, με τα προαναφερόμενα ΔΛΠ.

4.2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΚΔΙΔΟΥΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Οι εταιρείες οι οποίες είναι υποχρεωμένες να εκδίδουν ενδιάμεσες αναφορές, έχουν ως εξής:

1. Εξαμηνιαία, γραμμένη στα ελληνικά, οικονομική αναφορά, επιβάλλεται να εκδίδουν εταιρείες, των οποίων οι μετοχές έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση, στο Χρηματιστήριο Αξιών των Αθηνών. Μεταξύ άλλων, πρέπει να περιλαμβάνουν την

δραστηριότητα και τα αποτελέσματά τους, για κάθε εξάμηνο, κάθε οικονομικής χρήσης.

2. Οι εταιρείες που υποχρεούνται να καταρτίζουν ενιαίες καταστάσεις, θα τις συντάσσουν, τόσο σε ενοποιημένη, όσο και σε μη ενοποιημένη βάση.

3. Εξαιρείται των παραπάνω, η Τράπεζα της Ελλάδος.

4.3. ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Η δημοσιοποίηση των ενδιάμεσων οικονομικών αναφορών πρέπει να πραγματοποιείται εντός δύο μηνών, από τη λήξη της περιόδου στην οποία αναφέρονται, σε μία ή περισσότερες εφημερίδες. Εξαιρούνται οι εκθέσεις των εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου, οι οποίες δημοσιεύονται σε διάστημα ενός μήνα. Ταυτόχρονα με την δημοσίευσή τους στον τύπο, οι αναφορές δημοσιεύονται και στην ιστοσελίδα της εταιρείας, η οποία πρέπει να είναι προσπελάσιμη στο ευρύ κοινό και να παραμένουν προσβάσιμες, για χρονικό διάστημα, τουλάχιστον δύο ετών από την πρώτη δημοσίευσή τους. Εδώ, να σημειωθεί ότι έπειτα από αίτηση της ενδιαφερόμενης εταιρείας, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, έχει την δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας δημοσίευσης, κατά ένα μήνα, το πολύ.

Για να δημοσιευτούν, οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να έχουν υπογραφεί από τα εξής διαφορετικά στελέχη της εταιρείας, α) τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου (ή τον αναπληρωτή του), β) τον διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας και σε περίπτωση που δεν υπάρχει, γ) τον υπεύθυνο για την διεύθυνση λογιστηρίου. Σε περίπτωση διαφωνίας, τα παραπάνω στελέχη, οφείλουν να καταγράψουν γραπτώς τις αντιρρήσεις τους, στην γενική συνέλευση.

Οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, του πρώτου και του δεύτερου εξαμήνου, υποβάλλονται σε έλεγχο από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές και εκδίδεται έκθεση επισκόπησης, η οποία δημοσιεύεται μαζί με τις οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με όσα εκθέτονται στην γενική συνέλευση.

Για τις ΑΕ, των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, αυτές υποχρεούνται να καταρτίζουν και να δημοσιεύουν τις παρακάτω οικονομικές καταστάσεις (για εκείνες που έχουν ημερομηνία κλεισίματος ισολογισμού 31/12). Βάσει νόμου, οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζουν οι εταιρείες δύνανται να υποκαταστήσουν τις οικονομικές καταστάσεις, του δεύτερου εξαμήνου, με την προϋπόθεση ότι θα δημοσιευθούν, με βάση όσα ορίζονται από τον νόμο,

εντός δύο μηνών από την λήξη της χρήσης. Οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις, αντίθετα από τις τριμηνιαίες, υποβάλλονται σε επισκόπηση πριν από τη δημοσίευσή τους, από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές.

Εν κατακλείδι, συμπεραίνεται ότι τα λογιστικά πρότυπα δεν καθορίζουν τις ενδιάμεσες περιόδους του έτους, για τις οποίες οι επιχειρήσεις οφείλουν να παρουσιάζουν ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, αλλά, συστήνουν στις εταιρείες, των οποίων τα αξιόγραφα διαπραγματεύονται δημόσια, να παρέχουν ενδιάμεσες οικονομικές εκθέσεις. Όπως ήδη αναφέρθηκε, οι εκδιδόμενες εκθέσεις, οφείλουν να υπακούουν στις αρχές καταχώρησης, γνωστοποίησης και αποτίμησης, όπως αυτές υποδुकνεύονται στα ΔΛΠ. Πιο συγκεκριμένα, για τις προαναφερόμενες εταιρείες, συστήνονται τα ακόλουθα:

α) να παρέχουν ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές, τουλάχιστον κατά το πρώτο εξάμηνο, κάθε οικονομικού έτους και

β) να δημοσιοποιούν τις ενδιάμεσες οικονομικές εκθέσεις τους, το αργότερο 60 ημέρες έπειτα από την λήξη της ενδιάμεσης περιόδου.

4.3.1. Αρχές καταχώρησης και αποτίμησης

Όπως αναφέρεται και παραπάνω, κάθε εταιρεία που δημοσιεύει ενδιάμεσες και ετήσιες οικονομικές αναφορές, επιβάλλεται να εφαρμόζει τις ίδιες λογιστικές αρχές και μεθόδους, αμφότερα και για τα δύο είδη αναφορών.

Πιο συγκεκριμένα, θέματα που χρήζουν προσοχής, αφορούν:

α) τα εποχιακά, περιοδικά, ή κατά περίπτωση, έσοδα, μέσα σε ένα οικονομικό έτος. Αυτά, πρέπει να καταχωρούνται, χωρίς να υπόκεινται σε καταμερισμό, όταν λαμβάνουν χώρα.

β) έξοδα τα οποία πραγματοποιούνται άτακτα, κατά την διάρκεια του οικονομικού έτους, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται νωρίτερα, ή να αναβάλλονται, για τους σκοπούς της ενδιάμεσης έκθεσης, αντίστοιχα του τύπου των εξόδων, στο τέλος κάθε οικονομικού έτους

γ) δαπάνες φόρου εισοδήματος, καταχωρούνται σε κάθε ενδιάμεση περίοδο, βάσει της εύστοχης εκτίμησης του μέσω-σταθμισμένου όρου, του ετήσιου συντελεστή φόρου εισοδήματος, ο οποίος αναμένεται για το οικονομικό έτος, στο σύνολό του

δ) μεταβολή, ή αναπροσαρμογή λογιστικής αρχής, ή μεθόδου, εκτός εκείνων που καθορίζονται για το μεταβατικό στάδιο, σε περίπτωση εισαγωγής νέου λογιστικού προτύπου, συνεπάγεται την αναδιατύπωση των πρότερων συγκρίσιμων ενδιάμεσων περιόδων, σύμφωνα με τα ΔΛΠ.

4.4. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στις ανάλογες ενδιάμεσες εκθέσεις, οφείλουν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) Τόσο ισολογισμό, κατά το τέλος της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου, όσο και συγκριτικό ισολογισμό, κατά το τέλος του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
- β) Καταστάσεις αποτελεσμάτων για την τρέχουσα ενδιάμεση περίοδο και συνολικά για το τρέχον οικονομικό έτος, μέχρι και την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου, με χρήση συγκριτικών καταστάσεων και αποτελεσμάτων, για τις ενδιάμεσες περιόδους, του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
- γ) Κατάσταση η οποία δείχνει τις μεταβολές του τρέχοντος οικονομικού έτους, μέχρι την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου, μαζί με συγκριτική κατάσταση για την αντίστοιχη περίοδο, του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
- δ) Όμοια με παραπάνω, κατάσταση των ταμειακών ροών, συνολικά για το τρέχον οικονομικό έτος μέχρι, την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου, με μία συγκριτική κατάσταση για την αντίστοιχη περίοδο του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.

4.5. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Οι διακυμάνσεις του τζίρου και ο τρόπος λειτουργίας διαφέρει για κάθε εταιρεία. Υπάρχουν περιπτώσεις εταιρειών, στις οποίες τα έσοδα παρουσιάζουν σημαντικές μεταβολές και αυξομειώσεις στη διάρκεια του έτους και άλλες, στις οποίες, τα σημαντικότερα σταθερά έξοδα, δεν κατανέμονται με όμοιο τρόπο στη διάρκεια του έτους. Για κάτι τέτοιο, βέβαια, ευθύνεται πολλές φορές η φύση και ο τομέας στον οποίο δραστηριοποιείται μία επιχείρηση.

Σε διαφορετικές περιπτώσεις, ο συνολικός τζίρος, δηλαδή, το κόστος και τα έξοδα, συνδέονται με τις δραστηριότητες της ετήσιας χρήσης, στο σύνολό της και

πραγματοποιούνται άτακτα, σε ενδιάμεσες χρονικές περιόδους, στη διάρκεια του έτους. Για το λόγο αυτό, οφείλει να γίνει κατανομή τους συστηματικά, προκειμένου να μην διαστρεβλωθούν τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων περιόδων.

Όσον αφορά στα προβλήματα τα οποία, πιθανόν, να προκληθούν από τις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, αυτά εντοπίζονται ως εξής:

1. Στην εποχιακή δραστηριοποίηση της εταιρείας, η οποία συνεπάγεται έντονες εποχιακές συναλλαγές.

2. Στα μεγάλα, σταθερά έξοδα, συγκεντρωμένα σε μία περίοδο, από τα οποία επωφελείται η εταιρεία, συνολικά για όλο το έτος.

3. Στις δαπάνες και τα έξοδα, τα οποία αφορούν ολόκληρη τη χρήση της εταιρείας, αλλά λαμβάνουν χώρα σε ακανόνιστα διαστήματα μέσα σε αυτή.

4. Στις σημαντικές μακροχρόνιες συμβάσεις, λόγω των οποίων, η παρουσίαση αξιόπιστων οικονομικών πληροφοριών, για μία ενδιάμεση περίοδο, είναι συχνά δύσκολη, διότι:

α) θεωρείται, από πολλούς, ότι κάθε ενδιάμεση περίοδος αποτελεί μία βασική λογιστική περίοδο, συνεπώς μία χρήση και συμπερασματικά, ότι τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων περιόδων, πρέπει να προσδιορίζονται με όμοιο τρόπο με αυτόν που προσδιορίζονται τα ετήσια αποτελέσματα

β) θεωρείται, επίσης, ότι κάθε ενδιάμεση περίοδος είναι τμήμα της ετήσιας περιόδου. Αυτό σημαίνει ότι η πραγματοποίηση των εσόδων και των εξόδων και η μεταφορά αυτών σε επόμενες περιόδους καθώς και οι εκτιμήσεις στο τέλος κάθε ενδιάμεσης περιόδου, επηρεάζονται τόσο από τις εκτιμήσεις που γίνονται στην ενδιάμεση ημερομηνία, όσο και από τις εκτιμήσεις που γίνονται κατά τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της ετήσιας περιόδου. Δηλαδή, ένα έξοδο το οποίο θεωρείται ότι αφορά ολόκληρη την ετήσια λογιστική περίοδο, επιβάλλεται να κατανεμηθεί στις ενδιάμεσες περιόδους, ανάλογα το χρόνο, τον όγκο των πωλήσεων και την παραγωγική δραστηριότητα, κάθε περιόδου.

4.6. ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Τα ΔΛΠ επιτάσσουν, οι ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές να περιλαμβάνουν τα εξής:

1. α) Κατάσταση της οικονομικής θέσης για τη λήξη, της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου και β) συγκριτική κατάσταση της οικονομικής θέσης της λήξης, του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
2. Κατάσταση συνολικών εσόδων, της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου και συνολικά, για το τρέχον οικονομικό έτος ως και την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου, συμπεριλαμβανομένων συγκριτικών καταστάσεων συνολικών εσόδων, για τις αντίστοιχες ενδιάμεσες περιόδους του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
3. Κατάσταση μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων, μαζί με τις μεταβολές στα ίδια κεφάλαια, συνολικά για το τρέχον οικονομικό έτος, μέχρι την ημερομηνία λήξης της ενδιάμεσης περιόδου αναφοράς, μαζί με μία συγκριτική κατάσταση που αφορά την αντίστοιχη συγκρίσιμη περίοδο, του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.
4. Κατάσταση των ταμειακών ροών, στην οποία παρουσιάζονται οι ταμειακές ροές, σωρευτικά για το τρέχον οικονομικό έτος μέχρι την λήξη της ενδιάμεσης περιόδου αναφοράς και μια συγκριτική κατάσταση για την αντίστοιχη περίοδο του αμέσως προηγούμενου οικονομικού έτους.

4.7. ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

4.7.1. Περιεχόμενο και διάρθρωση τριμηνιαίων αναφορών

Προκειμένου να είναι συγκρίσιμες, στις τριμηνιαίες οικονομικές αναφορές, περιλαμβάνονται, στην δεύτερη στήλη, τα αντίστοιχα στοιχεία της ανάλογης περιόδου, της προηγούμενης οικονομικής χρήσης, ενώ, στο τέλος τους, συμπεριλαμβάνουν τα παρακάτω στοιχεία, τα οποία αντιστοιχούν στην λήξη της ανάλογης περιόδου: «α) τα υφιστάμενα εμπράγματα βάρη επί των παγίων στοιχείων, β) οι πάσης φύσης επίδικες, ή υπό διστάση διαφορές της εταιρείας, καθώς και αποφάσεις δικαστικών, ή διατητικών οργάνων, που ενδέχεται να έχουν σημαντική επίπτωση στην οικονομική κατάσταση, ή λειτουργία της εταιρείας, γ) ο αριθμός του απασχολούμενου στην εταιρεία προσωπικού και δ) κάθε άλλη ουσιώδους ενδιαφέροντος, για τους επενδυτές, πληροφορία ως προς την πορεία των

δραστηριοτήτων της εταιρείας.» (ΔΛΠ και Διερμηνείες, Πρακτική Ανάλυση και Ερμηνεία με Λογιστικά Παραδείγματα, Νικόλας Πρωτοψάλτης, Παναγιώτης Βρουστούρης)

Αξίζει να σημειωθεί ότι, έπειτα από αίτηση εκδότριας εταιρείας, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, δύναται να επιτρέψει, να μην συμπεριληφθούν, σε αναφορά, πληροφορίες για τις οποίες κρίνεται ότι η δημοσίευσή τους, θα ήταν αντίθετη ως προς το δημόσιο συμφέρον, ή με οποιονδήποτε τρόπο θα επέφερε σοβαρή ζημία της εταιρείας, εφόσον, σε αυτό το ενδεχόμενο, η μή δημοσιοποίηση της πληροφορίας, ή των πληροφοριών αυτών, δεν θα προκαλούσε παραπλάνηση του κοινού, ως προς τα γεγονότα και τις καταστάσεις οι οποίες, συμβάλλουν, ουσιαστικά, στην εκτίμηση της αξίας των μετοχών της εταιρείας.

Για τις εταιρείες που επιλέγουν να εκδώσουν τριμηνιαίες αναφορές, στα ΔΛΠ, αναφέρονται στοιχεία τα οποία επιβάλλεται να περιέχονται σε αυτές. Συνοπτικά, περιγράφονται ως εξής:

- σύντομη περιγραφή της κατάστασης οικονομικής θέσης
- επιγραμματική κατάσταση συνολικών εσόδων, ως μία συνοπτική, ενιαία, κατάσταση, είτε σύντομη ξεχωριστή κατάσταση αποτελεσμάτων μαζί με μία συνοπτική κατάσταση συνολικών εσόδων
- συνοπτική καταγραφή των μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων
- σύντομη περιγραφή της κατάστασης των ταμειακών ροών
- συμπληρωματικές σημειώσεις

Συμπληρωματικά, οι τριμηνιαίες, ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, είναι απαραίτητο να περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, όλους τους τίτλους και τα ημιαθροίσματα τα οποία περιλαμβάνονται στις πιο πρόσφατες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, καθώς και στις επεξηγηματικές σημειώσεις οι οποίες συνοδεύουν τις εν λόγω καταστάσεις. Τέλος, ο τρόπος παρουσίασης ετήσιων αναφορών ή και ενδιάμεσων, για μία εταιρεία, οφείλει να είναι ίδιος σε κάθε περίπτωση.

Πιο αναλυτικά,

1. Οι εταιρείες που εκδίδουν μετοχές, συντάσσουν τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις, για το πρώτο και το τρίτο τρίμηνο της οικονομικής χρήσης και οφείλουν να τις δημοσιοποιήσουν εντός δύο μηνών από τη λήξη της αντίστοιχης περιόδου.

2. Σε περίπτωση που εταιρεία - εκδότης μετοχών, υποχρεούται σε κατάρτιση ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, σύμφωνα με τις αρχές τις οποίες

ακολουθεί, για την κατάρτιση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, οι τριμηνιαίες οικονομικές αναφορές, καταρτίζονται βάσει των ΔΛΠ τα οποία εφαρμόζονται στην ενδιάμεση οικονομική έκθεση, όπως αυτά υιοθετήθηκαν με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002.

3. Σε περίπτωση που εταιρεία - εκδότης δεν υποχρεούται να καταρτίσει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις:

α) εάν η εταιρεία έχει την καταστατική της έδρα στην Ελλάδα, οι τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις συντάσσονται βάσει των ΔΛΠ που εφαρμόζονται στην ενδιάμεση οικονομική έκθεση, όπως αυτά διαμορφώθηκαν με τη διαδικασία που προβλέπεται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002,

β) για κάθε άλλη περίπτωση, και εφόσον οι τριμηνιαίες οικονομικές αναφορές δεν καταρτίζονται με βάση τα παραπάνω ΔΛΠ, αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν, τουλάχιστον τα ακόλουθα, όπως αναφέρεται και νωρίτερα:

- τριμηνιαίο ισολογισμό,
- τριμηνιαίο λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης,
- σχετικές, επεξηγηματικές σημειώσεις

γ) για εταιρείες που έχουν την καταστατική τους έδρα στην Ελλάδα, οι τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να υπογράφονται από τους υπεύθυνους για την κατάρτιση τους και να εγκρίνονται από το διοικητικό τους συμβούλιο.

Συμπληρωματικά, και με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς επιβάλλεται να ορίζονται τα στοιχεία και οι πληροφορίες οι οποίες προκύπτουν από τις τριμηνιαίες οικονομικές αναφορές, καθώς και από τις εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις, τα οποία πρέπει να δημοσιεύει η εκδίδουσα εταιρεία, με σκοπό να παρέχεται, στο επενδυτικό κοινό, μια γενική ενημέρωση, για την οικονομική κατάσταση και τα αποτελέσματα της εταιρείας καθώς και ο χρόνος καταγραφής και δημοσιοποίησής τους.

4.7.2. ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, οι ενδιάμεσες χρηματοοικονομικές αναφορές, οφείλουν να περιλαμβάνουν επεξηγηματικές σημειώσεις (γνωστοποιήσεις). Οι πληροφορίες οι οποίες περιέχονται στις σημειώσεις αυτές, πρέπει να αφορούν την τρέχουσα χρήση, ως και το τέλος της τρέχουσας ενδιάμεσης περιόδου. Επιπλέον, η εταιρεία, οφείλει να καθιστά γνωστά, όλα τα γεγονότα ή/και τις συναλλαγές που είναι απαραίτητα για την κατανόηση των αποτελεσμάτων, αλλά και της τρέχουσας χρηματοοικονομικής κατάστασης της εταιρείας, για την αντίστοιχη περίοδο.

Οι ελάχιστες δυνατές γνωστοποιήσεις είναι οι εξής:

α) Απόδειξη ότι οι λογιστικές πρακτικές και οι μέθοδοι υπολογισμού που υιοθετήθηκαν, είναι οι ίδιες με εκείνες που χρησιμοποιήθηκαν στις πιο πρόσφατες ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις. Σε περίπτωση που υπήρξαν αλλαγές, αυτές πρέπει να περιγραφούν και να γίνει καταγραφή και παράθεση των επιπτώσεών τους.

β) Σχόλια τα οποία έχουν να κάνουν με την εποχικότητα και την περιοδικότητα των ενδιάμεσων εργασιών.

γ) Γνωστοποιήσεις που αφορούν στη φύση και το ποσοστό γεγονότων και συναλλαγών, που έχουν αντίκτυπο

- στα καθαρά εισοδήματα και τις ταμειακές ροές της εταιρείας,
- στις υποχρεώσεις της,
- στα ίδια κεφάλαια, τα οποία ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα και απρόσμενα λόγω του μεγέθους τους, της φύσης τους, ή εξαιτίας των επιπτώσεών τους

δ) Γνωστοποιήσεις σε σχέση με τη φύση και τον αριθμό ενδεχόμενων μεταβολών, τόσο σε εκτιμήσεις που έγιναν για προηγούμενες ενδιάμεσες περιόδους, του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους, όσο και μεταβολών για εκτιμήσεις που έλαβαν χώρα σε προηγούμενα χρηματοοικονομικά έτη. Επιπρόσθετα, εξετάζεται αν οι παραπάνω μεταβολές έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην τρέχουσα ενδιάμεση περίοδο.

ε) Γνωστοποιήσεις σε σχέση με την έκδοση, την επαναγορά ή και την αποπληρωμή μετοχών ή και χρεογράφων.

στ) Σχετικά με μερίσματα που έχουν πληρωθεί, ανά είδος μετοχικού κεφαλαίου.

η) Γνωστοποιήσεις σε σχέση με σημαντικά γεγονότα, τα οποία έλαβαν χώρα μετά το τέλος της ενδιάμεσης περιόδου, τα οποία όμως, δεν έχουν δημοσιευθεί σε άλλες χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

θ) Γνωστοποιήσεις σχετικά με τις μεταβολές σε ενδεχόμενες υποχρεώσεις και στοιχεία ενεργητικού, που αφορούν το πέρας της ημερομηνίας του τελευταίου ετήσιου ισολογισμού.

ια) Γνωστοποιήσεις σχετικές με τις επιδράσεις των μεταβολών στη σύνθεση της εταιρείας (π.χ. μακροπρόθεσμες επενδύσεις).

Πέρα από τις παραπάνω γνωστοποιήσεις, πρέπει να γίνεται γνωστοποίηση ποικίλων άλλων θεμάτων και συναλλαγών που είναι απαραίτητο να αναφέρονται στις ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις. Αξίζει να σημειωθεί ότι, οι εν λόγω γνωστοποιήσεις, δεν είναι υποχρεωτικές, σε περίπτωση ενδιάμεσων εκθέσεων, με την προϋπόθεση ότι συμπεριλαμβάνουν σύντομες χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

4.7.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΩΝ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, φαίνεται ότι οι οικονομικές καταστάσεις μίας επιχείρησης, είναι υγιέστερο για την επιχείρηση, να συντάσσονται τριμηνιαία αντί ετησία. Αυτό αιτιολογείται και από το γεγονός ότι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις παρέχουν μικρότερο όγκο πληροφοριών ο οποίος είναι ευκολότερο και γρηγορότερο να επεξεργαστεί, συχνότερα, συγκριτικά με τις ετήσιες αναφορές. Λαμβανομένου του γεγονότος ότι οι τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις, κατατμίζουν τις ετήσιες σε τέσσερα τμήματα και αφού ισχύουν τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι οι ενδεχόμενοι επενδυτές και οι γενικότερα ενδιαφερόμενοι (εκτός εταιρείας) έχουν τη δυνατότητα να καταλάβουν πως προήλθαν τα κέρδη και οι ζημίες της εταιρείας, αντίστοιχα και συνεπώς να αποφασίσουν ορθότερα.

Εν συνεχεία, οι τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις προσφέρουν στους επενδυτές χρήσιμες και μελλοντικά, πληροφορίες, οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν τη συμπεριφορά τους, προς ανάπτυξη της εταιρείας. Επιπρόσθετα, το γεγονός ότι οι τριμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις αφορούν τρέχουσες εκτιμήσεις και γεγονότα, τις

καθιστά εγκυρότερες από τις ετήσιες, οι οποίες βασίζονται σε τετελεσμένα στοιχεία της προηγούμενης χρήσης.

Τέλος, παρατηρείται ότι σε περιπτώσεις στις οποίες οι εταιρείες συντάσσουν ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, η αντίδραση των επενδυτών είναι βραδεία, αφού οι τελευταίοι, δεν έχουν τη δυνατότητα σχηματισμού ολοκληρωμένης εικόνας και χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να συλλέξουν τις απαιτούμενες, για εκείνους, πληροφορίες. Αυτό, έχει σαν αποτέλεσμα, την γενικότερη αργοπορία της εταιρείας, όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο.

5.1. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΟΤΕ

5.1.1. Τριμηνιαίες αναφορές

Στους πίνακες, παρακάτω, παρατίθενται οι τριμηνιαίες αναφορές του ΟΤΕ, από το έτος 2009, μέχρι και το 2019, για τους κυριότερους χρηματοοικονομικούς δείκτες.

Οπου: Q1=Αναφορά για το 1ο τρίμηνο του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους,
Q2=Αναφορά για το 2ο τρίμηνο του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους,
Q3=Αναφορά για το 3ο τρίμηνο του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους,
Q4=Αναφορά για το 4ο τρίμηνο του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους,
FY=Ετήσια αναφορά του τρέχοντος χρηματοοικονομικού έτους.

Hellenic Telecommunications Organization SA (HTO GA) - Ad							Highlights								
In Millions of EUR	Q1 2009	Q2 2009	Q3 2009	Q4 2009	Q1 2010	Q2 2010	Q3 2010	Q4 2010	FY 2010	Q1 2011	Q2 2011	Q3 2011	Q4 2011	FY 2011	Q1 2012
Period ending	03/31/2009	06/30/2009	09/30/2009	12/31/2009	03/31/2010	06/30/2010	09/30/2010	12/31/2010	12/31/2010	03/31/2011	06/30/2011	09/30/2011	12/31/2011	12/31/2011	03/31/2012
Market Capitalization	5509.2904	5342.6392	5538.6994	5043.6475	4504.4821	3038.932	2587.994	3004.622	3004.622	3862.3851	3151.667	1568.481	1411.633	1411.633	1563.58
- Cash & Equivalents	1665.3	1948.8	1679	904.2	920.9	804.1	813.6	1016.8	1016.8	481.9	886.7	1171.2	1036.9	1036.9	1555.8
+ Preferred & Other	815.4	768.6	772.9	757.7	781.5	703.5	718.5	553	553	524.1	503.4	490.1	373.8	373.8	375.8
+ Total Debt	6045.1	6015.3	5998.1	5421.9	5427.4	5375.2	5340.1	5299.8	5299.8	4785.2	5007.5	5187.9	4902	4902	4906.4
Enterprise Value	10704.49	10177.739	10630.699	10319.048	9792.4821	8313.532	7832.994	7840.622	7840.622	8689.7851	7775.867	6075.281	5650.533	5650.533	5289.98
Revenue, Adj	1454.5	1487.6	1516.8	1500	1409.3	1358.6	1392.7	1322.2	5482.8	1224.8	1254.9	1312.5	1246.1	5038.3	1180.2
Growth %, YoY	-5.3984	-6.4697	-7.4275	-8.5812	-3.1076	-8.6717	-8.1817	-11.8533	-7.9897	-13.0916	-7.6329	-5.7586	-5.7556	-8.1072	-3.6414
Gross Profit, Adj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Margin %	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
EBITDA, Adj	720.6	363.9	571	553.1	478.7	483.5	495	314.9	1772.1	425	396.9	478.4	425.7	1726	419.4
Margin %	49.542798	24.462221	37.645042	36.873333	33.96721777	35.58811	35.54247	23.81637	32.32108	34.69954278	31.62802	36.44952	34.16259	34.25759	35.53635
Net Income, Adj	266.7	-13.6	163.85	-16.025	65.8	-41.876	126.452	96.932	247.308	55.56	62.36	118.58	135.14	371.64	128.1
Margin %	18.336198	-0.914224	10.802347	-1.068333	4.668984602	-3.08229	9.079629	7.331115	4.510615	4.536250816	4.96932	9.034667	10.84504	7.376298	10.85409
EPS, Adj	0.5341	-0.0277	0.3284	-0.0327	0.1342	-0.0854	0.258	0.1978	0.5046	0.1134	0.1272	0.2419	0.2757	0.7582	0.2613
Growth %, YoY	85.515804	-	-19.528792	-	-74.87361917	-207.907	-21.4423	-	-38.3157	-15.5342772	-	-6.22514	39.41697	50.2742	130.5612
Cash from Operations	330.1	419	307.9	429.5	208.6	178	309.3	448.1	1144	172.8	326.5	326.5	410.3	1236.1	254.1
Capital Expenditures	-221.4	-220.1	-196.2	-253.2	-191.3	-206.7	-169.3	-183.8	-751.1	-166.5	-136.4	-171	-242.6	-716.5	-118.5
Free Cash Flow	108.7	198.9	111.7	176.3	17.3	-28.7	140	264.3	392.9	6.3	190.1	155.5	167.7	519.6	135.6

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΠΜΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥΣ																	
Q2 2012	Q3 2012	Q4 2012	FY 2012	Q1 2013	Q2 2013	Q3 2013	Q4 2013	FY 2013	Q1 2014	Q2 2014	Q3 2014	Q4 2014	FY 2014	Q1 2015	Q2 2015	Q3 2015	Q4 2015
06/30/2012	09/30/2012	12/31/2012	12/31/2012	03/31/2013	06/30/2013	09/30/2013	12/31/2013	12/31/2013	03/31/2014	06/30/2014	09/30/2014	12/31/2014	12/31/2014	03/31/2015	06/30/2015	09/30/2015	12/31/2015
980.3008	1426.338	2499.767	2499.767	2313.51	2940.902	3774.158	4728.17	4728.17	5813.109	5288.72	5087.641	4447.902	4447.902	4032.439	4008.067	3812.552	4516.412
1658.1	1088.1	1168.3	1168.3	1398.2	1275.5	1714.4	1451.8	1451.8	1361.3	1000.4	1314.3	1513.6	1513.6	1044.6	1092.3	1059	1329.3
376.2	378.8	390	390	394.7	394.1	393.8	375.4	375.4	375.5	384.2	383.1	376.4	376.4	381.1	371.5	365.6	352.2
4857.9	4076.2	4050.8	4050.8	4134.8	3746.1	3387.8	2956.4	2956.4	2945	2548	2741.7	2638.5	2638.5	2180.5	2148.1	2149.5	2189.1
4556.301	4793.238	5772.267	5772.267	5444.81	5805.602	5841.358	6608.17	6608.17	7772.309	7220.52	6898.141	5949.202	5949.202	5549.439	5435.367	5268.652	5728.412
1097	1096.2	811.5	811.5	855.2	1092.5	1092.0	1092.0	1092.0	963.7	950.6	987.6	1016.5	3918.4	940.8	953.5	971.3	1037.3

Q1 2016	Q2 2016	Q3 2016	Q4 2016	FY 2016	Q1 2017	Q2 2017	Q3 2017	Q4 2017	FY 2017	Q1 2018	Q2 2018	Q3 2018	Q4 2018	FY 2018	Q1 2019	Q2 2019	Q3 2019
03/31/2016	06/30/2016	09/30/2016	12/31/2016	12/31/2016	03/31/2017	06/30/2017	09/30/2017	12/31/2017	12/31/2017	03/31/2018	06/30/2018	09/30/2018	12/31/2018	12/31/2018	03/31/2019	06/30/2019	09/30/2019
3885.874	3944.528	3812.555	4365.254	4365.254	4301.707	5151.913	5000.499	5621.284	5621.284	5367.104	5151.698	5104.539	4569.022	4569.022	5730.476	6187.037	6066.307
1336.5	1042.8	1372	1591.2	1591.2	1489.3	1514.4	1302.5	1303.6	1303.6	765.9	822.9	1017.9	1089.8	1089.8	1000.8	1129.4	1296.9
348.7	333.7	333.5	295.7	295.7	291	282.3	273.8	245	245	247.1	240	240.8	241.5	241.5	230.6	276.5	270.1
2189.7	1779.2	2165.5	2125.1	2125.1	2062.1	2041.8	1951.4	2040.7	2040.7	1513.9	1515	1825.4	1828.6	1828.6	2148.8	2141.8	2478.4
5087.774	5014.628	4939.555	5194.854	5194.854	5165.507	5961.613	5923.199	6603.384	6603.384	6362.204	6083.798	6152.839	5549.322	5549.322	7109.076	7475.937	7517.907
928.5	954.7	997.9	1027	3908.1	929	938.8	991.2	937.9	3796.9	906.9	943.4	991.5	926.8	3798.7	908.6	946.9	1011.3
-1.3074	0.1259	2.7386	-0.993	0.1332	0.0539	-1.6654	-0.6714	-8.6758	-2.8454	-2.3789	0.49	0.0303	-1.1835	0.0474	0.1875	0.371	1.997
303.3	308.3	356.6	389.7	1353.7	297.8	312.1	338.5	371.7254	1320.125	313.2	279.2	343.6	356.6338	1323.334	333.2	292.2	396
32.66559	32.29287	35.73504	37.94547	34.63832	32.05597	33.24457	34.15052	39.63379	34.7685	34.53523	29.59508	34.65456	38.48013	34.83649	36.6718	30.85859	39.15752
32.196	35.659	72.357	74.794	212.024	33.702	35.644	67.381	44.751	181.478	45.371	69.2	108.437	28.105	244.777	61.684	19.24	142.428
3.467528	3.7351	7.250927	7.282765	5.425245	3.627772	3.796762	6.797922	4.771404	4.779636	5.002867	7.335171	10.93666	3.032477	6.443704	6.788906	2.031894	14.08365
0.0658	0.0729	0.148	-0.0315	0.4338	0.0689	0.0729	0.1378	0.0916	0.3713	0.0928	0.1419	0.2238	0.0585	0.5043	0.1285	0.0402	0.3004
-14.358	-	-1.88449	-	50.97069	4.754235	0.010972	-6.83932	-	-14.4104	34.631	94.63789	62.35781	-36.1165	35.84028	38.46693	-71.661	34.24424
185.6	253.7	174.2	413.8	1027.3	162.8	270	135.1	234.3	802.2	171.6	254.9	236.5	335	998	222.1	322.5	262.8
-178.2	-138.1	-183.7	-153	-653	-200.5	-223	-176.2	-304.5	-904.2	-178.7	-167.2	-150.1	-217.7	-719.9	-176.1	-178.1	-133
7.4	115.6	-9.5	260.8	374.3	-37.7	47	-41.1	-70.2	-102	-7.1	87.7	86.4	117.3	278.1	46	144.4	129.8

Όπως παρατηρείται, από τις παραπάνω τριμηνιαίες αναφορές, λείπει αυτή του τελευταίου εξαμήνου, καθώς και η ετήσια.

Από κάτω, παρατίθενται, προς ευκολότερη κατανόηση των δεδομένων, οι στατιστικές αναλύσεις, για ορισμένους δείκτες, όπως προέκυψαν, για τις προηγούμενες τριμηνιαίες αναφορές.

Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα (σε εκατομμύρια €)	
Μέσος	1229.454
Τυπικό σφάλμα	40.52668
Διάμεσος	1223.35
Επικρατούσα τιμή	1016.8
Μέση απόκλιση τετραγώνου	292.2421
Διακύμανση	85405.43
Κύρτωση	-0.12424
Ασυμμετρία	0.046871
Εύρος	1466.9
Ελάχιστο	481.9
Μέγιστο	1948.8
Άθροισμα	63931.6
Πλήθος	52
Μεγαλύτερο(1)	1948.8
Μικρότερο(1)	481.9

Αξία εταιρείας (σε εκατομμύρια €)	
Μέσος	6591.831
Τυπικό σφάλμα	217.8165
Διάμεσος	5955.407
Επικρατούσα τιμή	7840.622
Μέση απόκλιση τετραγώνου	1570.697
Διακύμανση	2467090
Κύρτωση	0.919697
Ασυμμετρία	1.261095
Εύρος	6148.19
Ελάχιστο	4556.301
Μέγιστο	10704.49
Άθροισμα	342775.2
Πλήθος	52
Μεγαλύτερο(1)	10704.49
Μικρότερο(1)	4556.301

Συνολικό χρέος (σε εκατομμύρια €)	
Μέσος	3351.93654
Τυπικό σφάλμα	203.115714
Διάμεσος	2690.1
Επικρατούσα τιμή	5299.8
Μέση απόκλιση τετραγώνου	1464.68824
Διακύμανση	2145311.65
Κύρτωση	-1.3567936
Ασυμμετρία	0.49317002
Εύρος	4531.2
Ελάχιστο	1513.9
Μέγιστο	6045.1
Άθροισμα	174300.7
Πλήθος	52
Μεγαλύτερο(1)	6045.1
Μικρότερο(1)	1513.9

Καθαρά έσοδα (σε εκατομμύρια €)	
Μέσος	6591.83081
Τυπικό σφάλμα	217.816523
Διάμεσος	5955.4074
Επικρατούσα τιμή	7840.6219
Μέση απόκλιση τετραγώνου	1570.69728
Διακύμανση	2467089.96
Κύρτωση	0.91969668
Ασυμμετρία	1.26109512
Εύρος	6148.1896
Ελάχιστο	4556.3008
Μέγιστο	10704.4904
Άθροισμα	342775.202
Πλήθος	52
Μεγαλύτερο(1)	10704.4904
Μικρότερο(1)	4556.3008

Ελεύθερες ταμειακές ροές (σε εκατομμύρια €)	
Μέσος	136.2673
Τυπικό σφάλμα	24.06658
Διάμεσος	119.7
Επικρατούσα τιμή	-
Μέση απόκλιση τετραγώνου	173.5466
Διακύμανση	30118.41
Κύρτωση	1.437707
Ασυμμετρία	0.837555
Εύρος	952
Ελάχιστο	-255.7
Μέγιστο	696.3
Άθροισμα	7085.9
Πλήθος	52
Μεγαλύτερο(1)	696.3
Μικρότερο(1)	-255.7

Ενδεικτικά, και προκειμένου να γίνει αντιληπτή η σημασία των αναφορών, για τις επιχειρήσεις, παρατίθενται οι εξής παρατηρήσεις, με αντίστροφη χρονολογική σειρά:

1. Για το 1ο τρίμηνο του χρηματοοικονομικού έτους 2019, η αξία της επιχείρησης, εκτιμήθηκε στα 7.109,076 εκατομμύρια €, έναντι 6362,204 εκατομμυρίων €, του αντίστοιχου τριμήνου, του έτους 2018.
2. Τα ενοποιημένα έσοδα της εταιρείας, για το 2018, διαμορφώθηκαν σε 3.798,7 εκατομμύρια €. Ανατρέχοντας στο 2017, διαπιστώνεται ότι έμειναν σχεδόν αμετάβλητα.
3. Τα κέρδη ανά μερίδιο μετοχής, για το έτος 2013, παρουσίασαν μείωση, σε σχέση με αυτά του έτους 2012.
4. Το συνολικό χρέος της εταιρείας, την 31η Δεκεμβρίου, 2010 έφτασε τα 5.299,8 εκατομμύρια €, έναντι των 5.421,9 εκατομμυρίων €, που είχε την 31η Δεκεμβρίου, του 2009, παρουσιάζοντας μείωση (κατά 2,3%).

Ενώ, παρατηρείται γενικότερα, ότι η αξία της εταιρείας, για το συγκεκριμένο διάστημα, έφτασε τη μέγιστη τιμή της το 1ο τρίμηνο του 2009 και έκτοτε, παρουσίασε μειώσεις, φτάνοντας στην ελάχιστη τιμή της το 2ο τρίμηνο του 2012. Γεγονός το οποίο, εύκολα δικαιολογείται, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική ύφεση της ελληνικής οικονομίας.

5.2. Συγκριτική ανάλυση καταστάσεων

5.2.1. Οριζόντια Ανάλυση

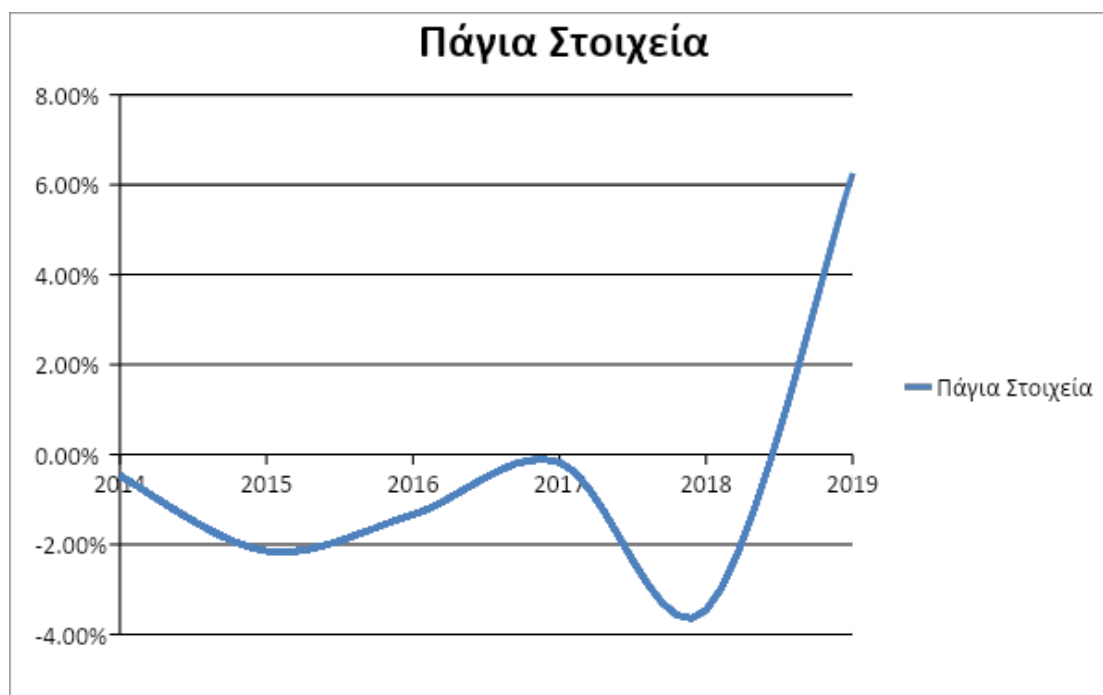
Η οριζόντια συγκριτική ανάλυση αποτελεί την χρηματοοικονομική κατάσταση στη οποία παρουσιάζονται χρηματοοικονομικά δεδομένα από δύο ή περισσότερες χρήσεις. Ειδικότερα στην συγκριτική ανάλυση δεν παρουσιάζονται μόνο τα δεδομένα των χρηματοοικονομικών καταστάσεων αλλά παρέχονται και οι μεταβολές που έχουν πραγματοποιηθεί διαχρονικά στα στοιχεία των καταστάσεων. Στην παρούσα συγκριτική ανάλυση, οι μεταβολές παρουσιάζονται σαν σχετική μεταβολή, δηλαδή η απόλυτη τιμή διαιρούμενη με το μέγεθος βάσης επί τοις εκατό. Οι συγκριτικές καταστάσεις που εμφανίζουν την εξέλιξη των οικονομικών στοιχείων μιας

επιχείρησης και αποτελούν την εξέλιξη των οικονομικών στοιχείων της επιχείρησης αποτελούν την ανάλυση μέσω της οριζόντια ανάλυσης.

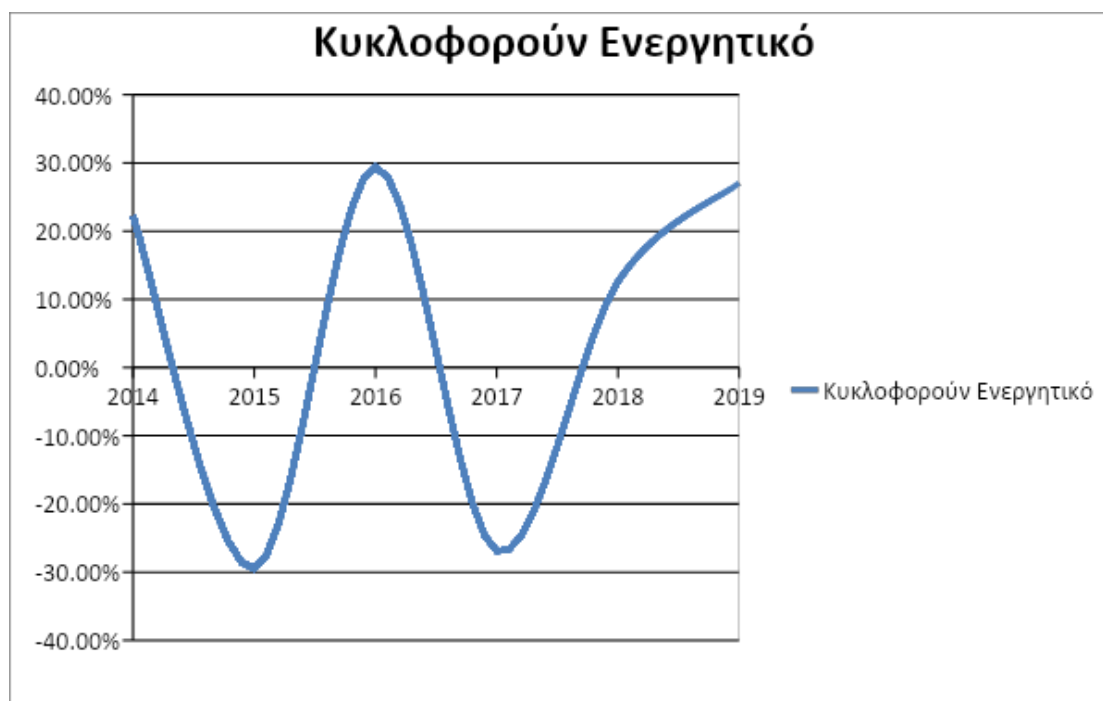
Τα ενσώματα πάγια αποτελούν έναν βασικό λογαριασμό του ενεργητικού των επιχειρήσεων. Αποτελούν επενδύσεις, μεγάλης αξίας, όπου χρησιμοποιούνται για την παραγωγή καθώς και την παροχή υπηρεσιών. Τα ενσώματα πάγια των επιχειρήσεων μπορεί να αποκτηθούν με ξένο δανεισμό είτε ίδια κεφάλαια και αγοράζονται με σκοπό να διατηρηθούν και να χρησιμοποιηθούν για έτη. Για την επιχείρηση που μελετάμε, παρατηρείται μια μικρή διακύμανση των ενσώματων παγίων από το 2013 στο 2019. Ειδικότερα, κατά το 2013/14 τα πάγια μειώνονται κατά -5,82%, ενώ η υψηλότερη αύξηση σε αυτά ήταν το 2017/18 κατά 4,62%.

Τα συνολικά πάγια στοιχεία των επιχειρήσεων αποτελούνται από τα ενσώματα πάγια στοιχεία καθώς και τα ασώματα πάγια στοιχεία, καθώς και τις συμμετοχές σε άλλες επιχειρήσεις. Τα πάγια στοιχεία ως σύνολο αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι του συνολικού ενεργητικού των επιχειρήσεων, και αποτελούν την βασικότερη πηγή επενδύσεων για μια επιχείρηση. Στην συγκεκριμένη επιχείρηση παρατηρήθηκαν μειώσεις των παγίων στοιχείων από το 2013 έως το 2018, ενώ κατά την διετία 2018/19 τα πάγια αυξήθηκαν κατά 6,29%. Αντίθετα, η υψηλότερη μείωση των παγίων παρατηρήθηκε το 2017/18 κατά -3,46%.

Η δεύτερη μεγάλη κατηγορία του ενεργητικού, όπου μαζί με τα πάγια συνθέτουν το συνολικό ενεργητικό αποτελεί το κυκλοφορούν ενεργητικό. Η κατηγορία αυτή αποτελείται από τα αποθέματα που διατηρεί η επιχείρηση στις αποθήκες, από τις απαιτήσεις τόσο από τους πελάτες όσο και από τρίτους, καθώς και από τα ταμειακά διαθέσιμα. Προφανώς, το κυκλοφορούν ενεργητικό αποτελείται και από άλλους λογαριασμούς. Τέλος το κυκλοφορούν ενεργητικό, αποτελεί σημαντικό παράγοντα της ρευστότητας της επιχείρησης. Στην περίπτωση μας, η επιχείρηση είχε σημαντικές μεταβολές στο κυκλοφορούν ενεργητικό κατά το 2014/15, -29,47% καθώς και το 2016/17 όπου αυξήθηκε κατά 29,36%. Όλες οι άλλες διακυμάνσεις του κυκλοφορούντος ενεργητικού ήταν μικρότερες των παραπάνω με τις αυξήσεις να γίνονται κατά τα περισσότερα έτη της μελέτης.

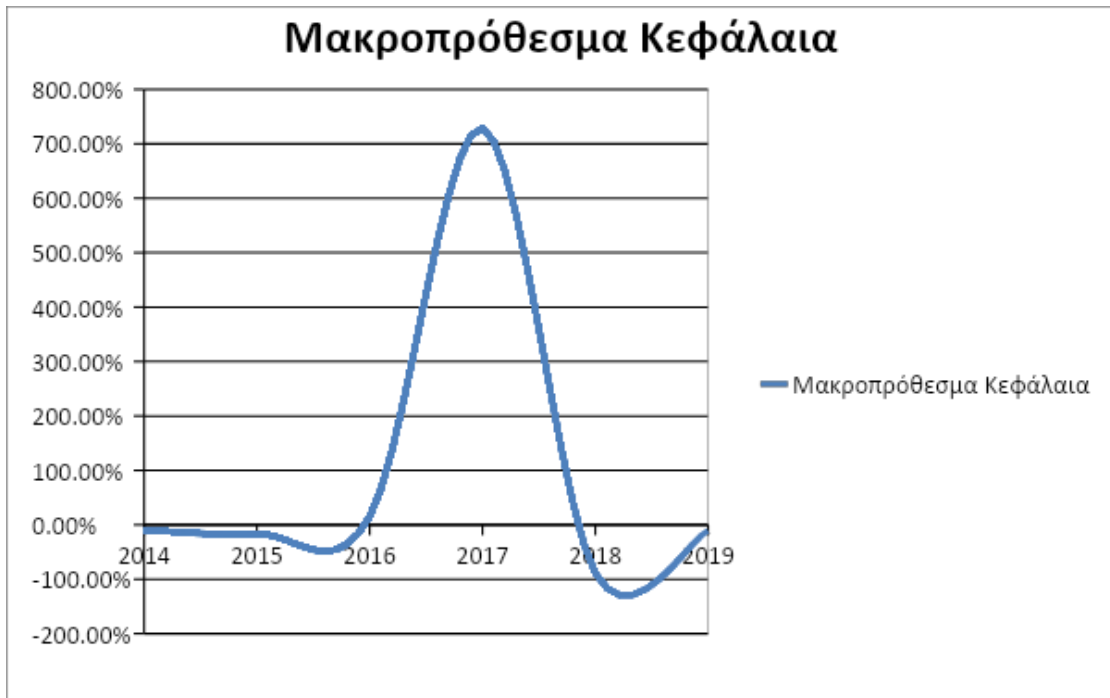
Το σύνολο του ενεργητικού των επιχειρήσεων αποτελεί το σύνολο των επενδύσεων που έχει κάνει η επιχείρηση και αποτελεί την συνολική περιουσία που έχει στην κατοχή της η εκάστοτε επιχείρηση. Το ενεργητικό αποτελεί την τοποθέτηση των χρημάτων που έχουν εισφέρει οι μέτοχοι και οι ξένοι δανειστές. Κατά την μελέτη, παρατηρήθηκε μια αυξομείωση του ενεργητικού της επιχείρησης σε χαμηλά επίπεδα. Ειδικότερα, η υψηλότερη μείωση εντοπίστηκε το 2014/15 στο -6,70% και η υψηλότερη αύξηση εμφανίστηκε το 2018/19 κατά 9,17%. Τα υπόλοιπα έτη οι μειώσεις ήταν μικρότερες του 6,7% καθώς και οι αυξήσεις ήταν στο 2,7% και 2,55% το 2014 και 2016 αντίστοιχα.

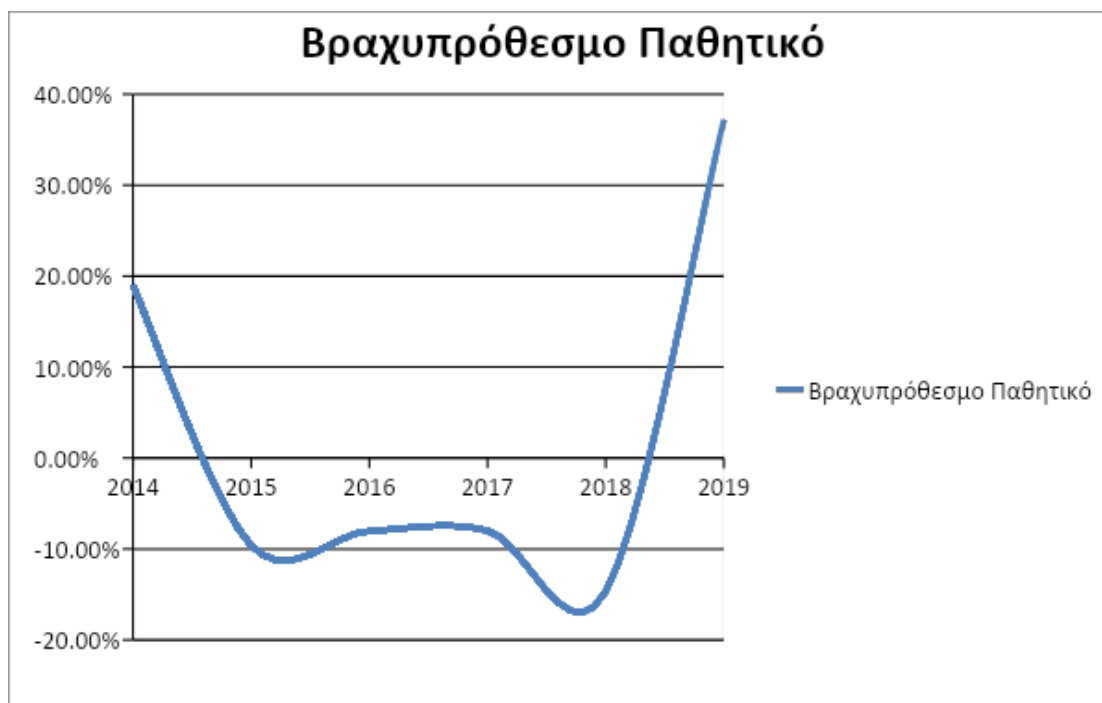
Οι λογαριασμοί των ιδίων κεφαλαίων αποτελούνται από το μετοχικό κεφάλαια, τα αποθεματικά, τις προβλέψεις καθώς και τα αποτελέσματα εις νέον. Έτσι αυτή η ομάδα των λογαριασμών περιέχει εκείνα τα ποσά που έχουν εισφέρει οι μέτοχοι και έχει πετύχει η επιχείρηση κατά τα έτη ζωής της. Αποτελεί μια σημαντική ομάδα λογαριασμών αφού παρουσιάζει τα κεφάλαια που ανήκουν στην επιχείρηση και δεν έχουν προέλθει από ξένο δανεισμό. Η επιχείρηση παρουσιάζει μικρές αυξήσεις από το 2013/14 (2,70%) με αυξητική πορεία έως το 2017/18 όπου τα ίδια κεφάλαια αυξήθηκαν κατά 6,64%. Αντίθετα κατά τα επόμενα έτη τα ίδια κεφάλαια μειώθηκαν κατά -8,42%.

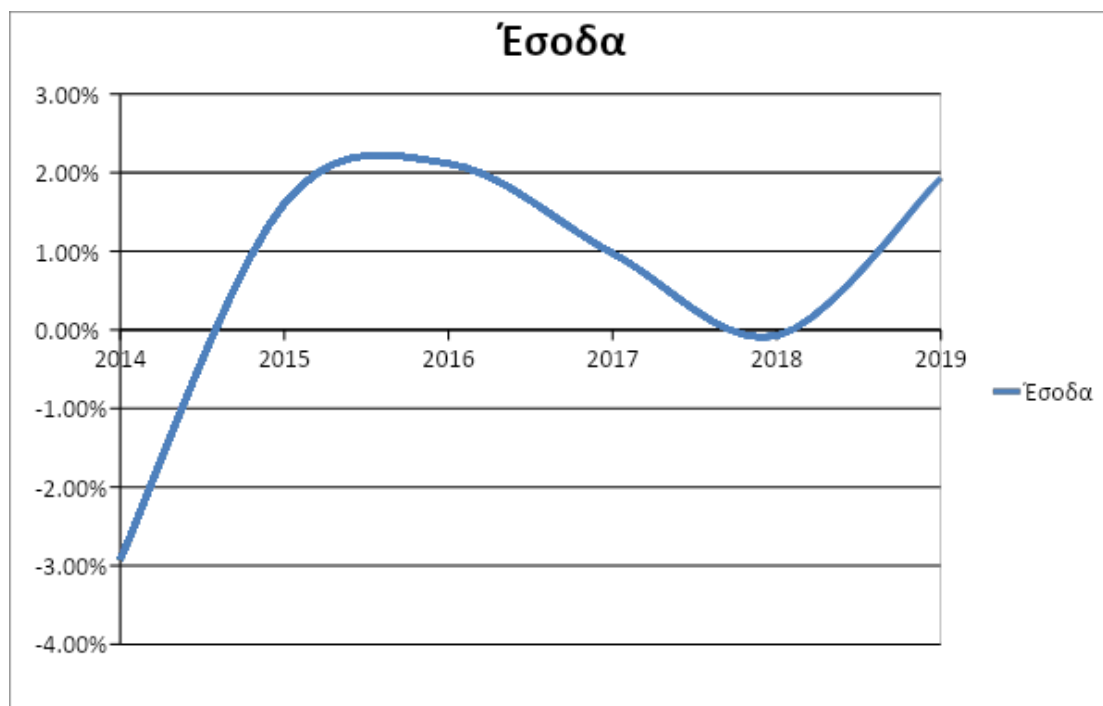
Τα μακροπρόθεσμα κεφάλαια αποτελούν πηγές ξένων κεφαλαίων και πηγές δανεισμού της επιχείρησης. Αφορούν κυρίως μακροχρόνια δάνεια τραπεζών και ομολογιακά δάνεια που λήγουν πέραν της επόμενης χρήσης. Συνήθως είναι μεγάλα ποσά και επιβαρύνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα την επιχείρηση με τόκους. Η υψηλότερη αύξηση της επιχείρησης εμφανίστηκε το 2016/17 κατά 728,51%. Τα υπόλοιπα έτη εμφανίστηκαν μειώσεις με σημαντικότερη αυτή του 2017/18 κατά -88,69% και το 2015/16 κατά -16,74%.

Η βραχυχρόνια μορφή δανεισμού των επιχειρήσεων αποτελεί το βραχυπρόθεσμο παθητικό. Η ομάδα των λογαριασμών αποτελείται από τις υποχρεώσεις προς τους προμηθευτές και τους τρίτους, πιθανά δάνεια βραχυχρόνιας διάρκειας και έσοδα επομένων χρήσεων. Η επιχείρηση παρουσιάζει αύξηση των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων το 2013/14 κατά 18,96% και το 2018/18 κατά 37,20%. Τα ενδιάμεσα έτη παρουσιάστηκαν μειώσεις από το 2014/15 έως το 2017/18. Υψηλότερη ήταν η μείωση το 2017/18 κατά 14,69%.

Η κυριότερη πηγή εσόδων των επιχειρήσεων προέρχεται από τις πωλήσεις υπηρεσιών της βασικής της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Τα συνολικά έσοδα της επιχείρησης προέρχονται από την σταθερή και την κινητή τηλεφωνία. Το σύνολο των εσόδων παρουσίασε μείωση το 2013/14 κατά -2,92%, ενώ κατά τα επόμενα έτη παρουσιάζεται αύξηση των συνολικών εσόδων με υψηλότερη αυτή του 2015/16 στο 2,12%. Κατά τα υπόλοιπα έτη οι αυξήσεις ήταν χαμηλότερες με εξαίρεση το 2017/18 όπου παρατηρήθηκε μικρή μείωση της τάξης του -0,08%.

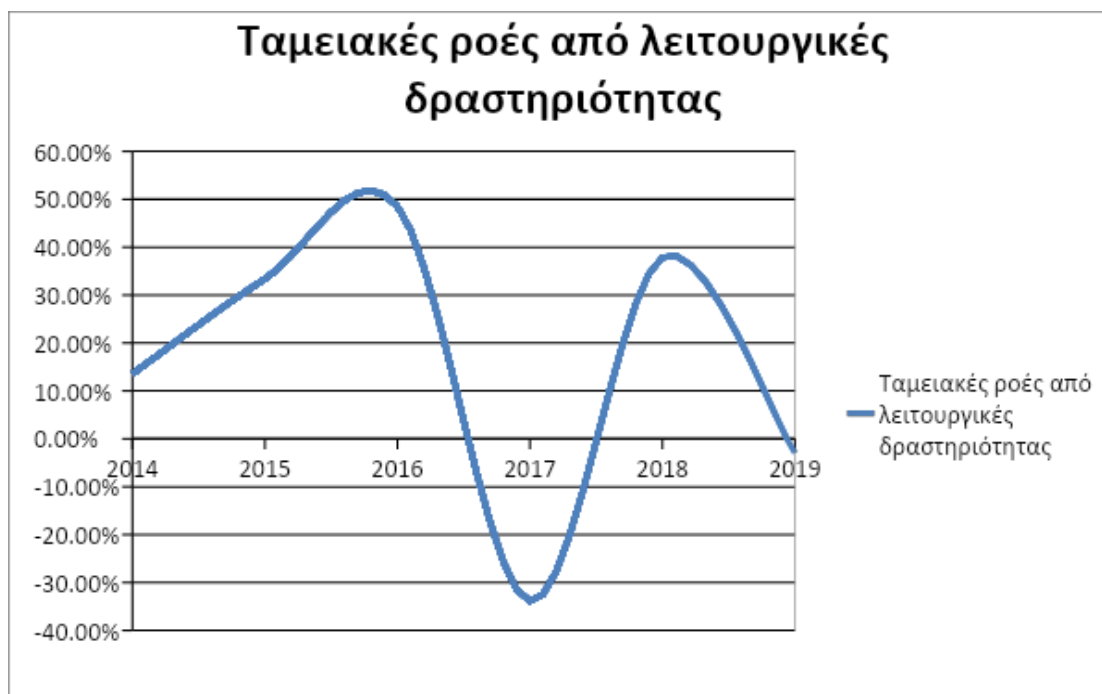
Τα λειτουργικά κέρδη υπολογίζονται όταν αφαιρέσουμε από το σύνολο των εσόδων τα συνολικά λειτουργικά έξοδα της χρήσης. Στην περίπτωση μας τα κέρδη αυτά υπολογίζονται πριν την αφαίρεση των εξόδων απόσβεσης. Κατά τα πρώτα έτη της μελέτης, παρουσιάζεται αύξηση της τάξης του 84,75%. Στην πορεία η τάση είναι πτωτική με τα λειτουργικά κέρδη να μειώνονται το 2014/15 κατά -8,25%. Για τα υπόλοιπα έτη η πορεία των λειτουργικών κερδών ήταν αυξητική με υψηλότερη αυτή του 2018/19 στο 8,64%.

Μετά την αφαίρεση των αποσβέσεων από το λειτουργικό κέρδος και την πρόσθεση των εκτάκτων αποτελεσμάτων της χρήσης, υπολογίζεται το καθαρό κέρδος ή ζημία για την περίοδο. Ειδικότερα το καθαρό αποτέλεσμα αποτελεί το που θα διανεμηθεί αφού από αυτό έχει αφαιρεθεί και ο φόρος εισοδήματος. Η επιχείρηση παρουσιάζει σημαντική μείωση των καθαρών αποτελεσμάτων το 2011/12 κατά -179,78%. Στην πορεία η μείωση ήταν χαμηλότερη της τάξης του -15,71%. Σημαντική ήταν η αύξηση των αποτελεσμάτων κατά το 2016/17 κατά 131,22%, ενώ η υψηλότερη μεταβολή καταγράφηκε το 2018/19 όπου τα κέρδη αυξήθηκαν κατά 223,48%.

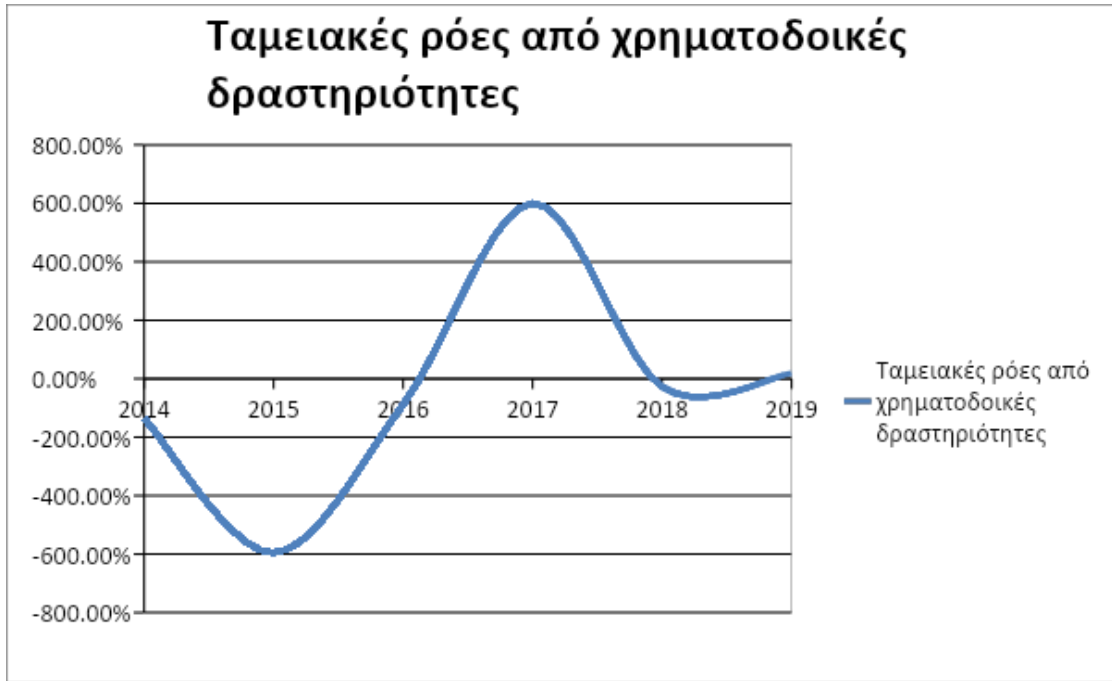
Οι ταμειακές ροές από λειτουργικές δραστηριότητες της κατάστασης Ταμειακών Ροών, προέρχονται από τις κύριες δραστηριότητες δημιουργίας εσόδων. Οι παραπάνω ταμειακές ροές δημιουργούνται από συναλλαγές που προσδιορίζουν το τελικό αποτέλεσμα της Κατάστασης Αποτελεσμάτων Χρήσης και το καθαρό κεφάλαιο κίνησης. Στην περίπτωση μας, οι ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες αυξάνουν σημαντικά κατά τα πρώτα έτη με υψηλότερη την αύξηση του 2015/16 στο 48,1%. Στην πορεία παρατηρείται πτώση αυτών κατά -33,78% ενώ το 2017/18 οι ροές αυξάνουν και πάλι κατά 37,86%.

Οι ταμειακές ροές από επενδυτικές δραστηριότητες προέρχονται από την αγοραπωλησία στοιχείων του μη κυκλοφορούντος ενεργητικού. Συνήθως, αυτές δημιουργούνται από τη μεταβολή των ενσώματων, άυλων και χρηματοοικονομικών στοιχείων της οντότητας. Κατά το 2013/14 η μεταβολή των ροών ήταν αρνητική, μειωμένες κατά -509,09%. Η πορεία των παραπάνω ροών ήταν αυξητική από το 2014 έως και το 2016/17. Αντίθετα κατά τα επόμενα έτη οι ροές κινήθηκαν πτωτικά με την μείωση να φτάνει το 2018/19 στο -142,53%.

Οι ροές από τις χρηματοδοτικές λειτουργίες προέρχονται από τις συναλλαγές που αφορούν τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις και την καθαρή θέση της οντότητας. Έτσι ως χρηματοδότηση, θεωρείται η απόκτηση κεφαλαίων από τους μετόχους, η καταβολή μερισμάτων και η απόκτηση μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης. Για την περίοδο που μελετάμε, η επιχείρηση παρουσιάζει αρκετές αυξομειώσεις. Η υψηλότερη μείωση εμφανίστηκε το 2014/15 κατά -595,28% και η υψηλότερη αύξηση εμφανίστηκε κατά τα έτη 2016/17 με 599,62%.

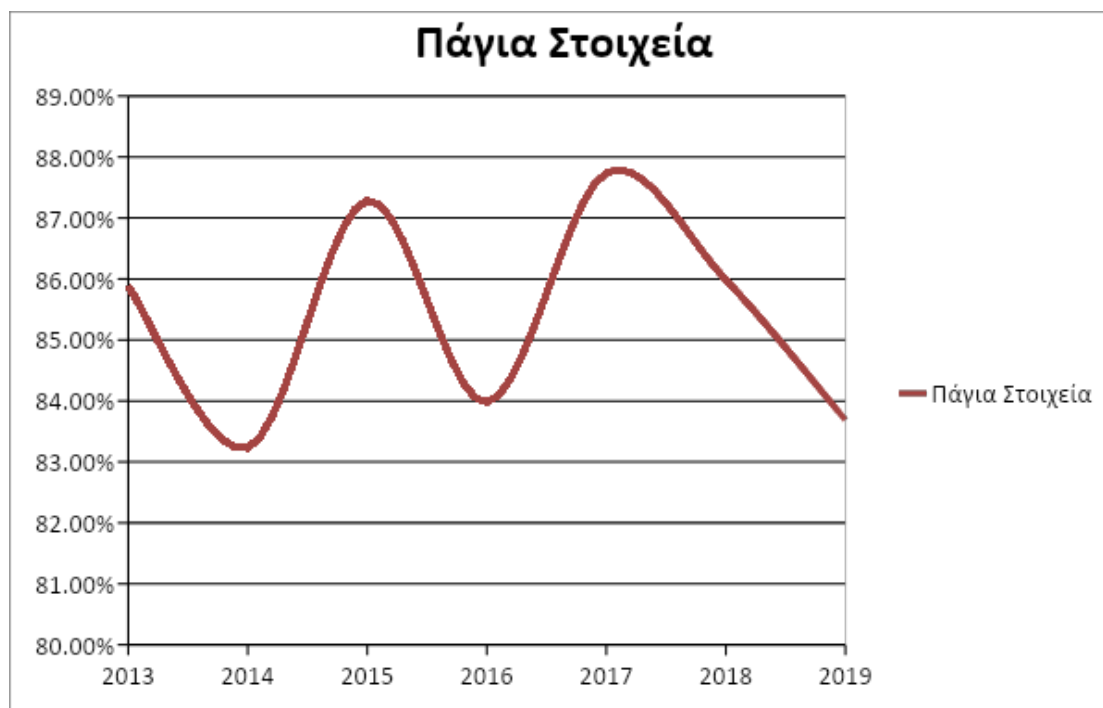
5.2.2. Κάθετη Ανάλυση

Οι καταστάσεις κοινού μεγέθους όπου εμφανίζονται τα μεμονωμένα στοιχεία της εξεταζόμενης κατάστασης σαν ποσοστό κάποιου συνολικού μεγέθους. Κατά συνέπεια, σε μια κατάσταση κοινού μεγέθους μετατρέπονται τα μεγέθη που περιλαμβάνονται σε αυτή είτε σε ποσοστά είτε του συνολικού ενεργητικού ή των εσόδων, οπότε θεωρούνται τα δύο τελευταία μεγέθη ίσα με 100. Το κάθε συγκεκριμένο εξεταζόμενο στοιχείο εκφράζεται σαν ποσοστό κάποιου συνολικού μεγέθους και έτσι η ανάλυση αναφέρεται ως κάθετη ανάλυση και αποτελεί μια ανάλυση της εσωτερικής δομής της εξεταζόμενης χρηματοοικονομικής κατάστασης. Οι καταστάσεις κοινού μεγέθους ονομάζονται «καταστάσεις 100» ή «συστατικού ποσοστού» γιατί ανάγονται τα ποσά κάθε κατάστασης σε ποσοστιαία βάση με σύνολο το 100. Ειδικότερα οι καταστάσεις κοινού μεγέθους καταγράφουν τις αποκαλύψεις των χρηματοοικονομικών καταστάσεων σαν ένα επί τοις εκατό ποσοστό ενός άλλου λογαριασμού ή σαν μια αναλογία του προηγούμενου ισοζυγίου.

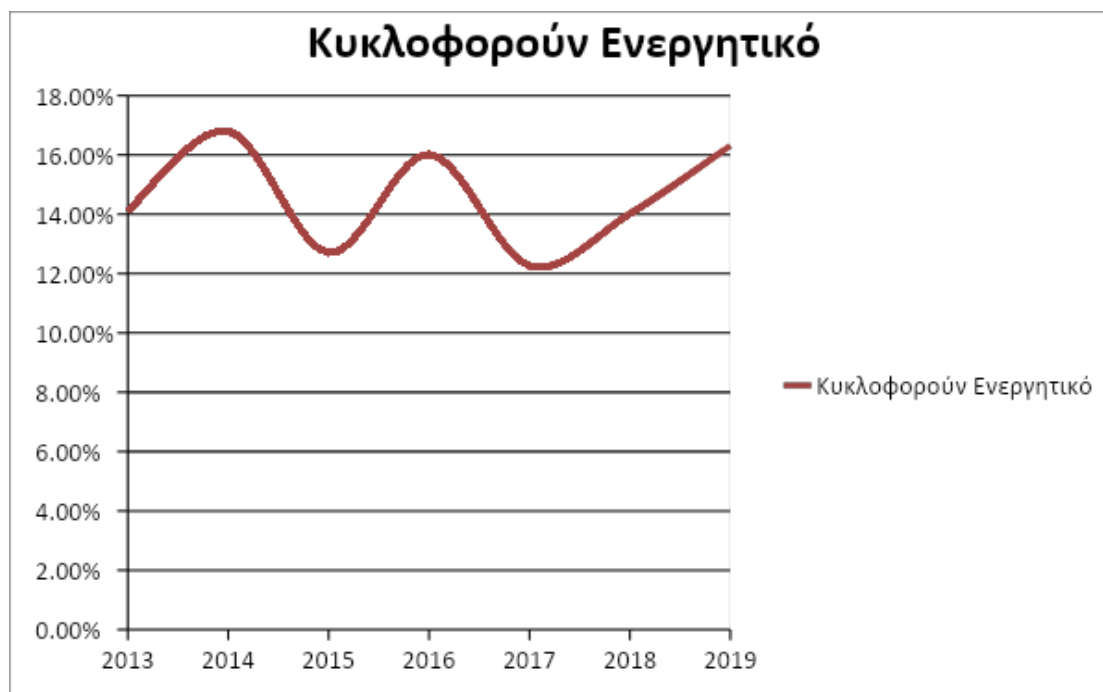
Τα ενσώματα πάγια αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι του ενεργητικού των επιχειρήσεων, αφού αποτελούν μακροχρόνιες επενδύσεις που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών. Παράλληλα όταν μια επιχείρηση κατέχει υψηλά ποσοστά σε πάγια στοιχεία, χαρακτηρίζεται ως εντάσεως παγίου ενεργητικού. Στην περίπτωση μας, η επιχείρηση διατηρεί χαμηλά ποσοστά σε πάγια στοιχεία, πάνω από το 20% για όλα τα έτη. Ειδικότερα, υψηλότερο ποσοστό παγίων εμφανίζεται το 2018 στο 22,21% και χαμηλότερο στο 19,71%. Συμπερασματικά η εταιρεία δεν έχει επενδύσει υψηλά ποσοστά του παθητικού της σε ενσώματα πάγια στοιχεία και χαρακτηρίζεται εντάσεως παγίου ενεργητικού.

Το σύνολο των παγίων στοιχείων περιλαμβάνει τόσο τα ενσώματα πάγια στοιχεία, τα ασώματα πάγια καθώς και τις συμμετοχές σε άλλες επιχειρήσεις. Η επιχείρηση έχει επενδύσει αρκετά σε συμμετοχές άλλως επιχειρήσεων μέσω εξαγορών και συγχωνεύσεων. Έτσι πάνω από το 80% για τα έτη 2013-2019 έχει επενδυθεί σε πάγια στοιχεία. Οι μεταβολές σε πάγια στοιχεία κατά την εξαετία είναι χαμηλή. Υψηλότερο ποσοστό παγίων εμφανίζει το έτος 2017 με 87,74% και το χαμηλότερο ποσοστό παγίων εμφανίζεται το 2014 στο 83,23%.

Το υπόλοιπο ποσό του ενεργητικού, πέραν του παγίου ενεργητικού, αποτελεί το κυκλοφορούν ενεργητικό. Τα στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού είναι τα αποθέματα, οι συνολικές απαιτήσεις καθώς και τα χρηματικά και ταμειακά διαθέσιμα που κατέχει η επιχείρηση τόσο στο ταμείο όσο και στις καταθέσεις όψεως. Τα στοιχεία αυτής της ομάδας αποτελούν σημαντικό στοιχείο της διαχείρισης της ρευστότητας της επιχείρησης καθώς και του κεφαλαίου κίνησης της επιχείρησης. Κατά την περίοδο της μελέτης το 2013 με 2019, η επιχείρηση διατηρεί χαμηλά ποσοστά σε κυκλοφορούν ενεργητικό, με το ποσοστό αυτών να μην ξεπερνά το 20% του συνολικού ενεργητικού. Ειδικότερα, το υψηλότερο ποσοστό παρουσιάστηκε το 2014 στο 16,8% και το χαμηλότερο το 2017 στο 12,26% του ενεργητικού.

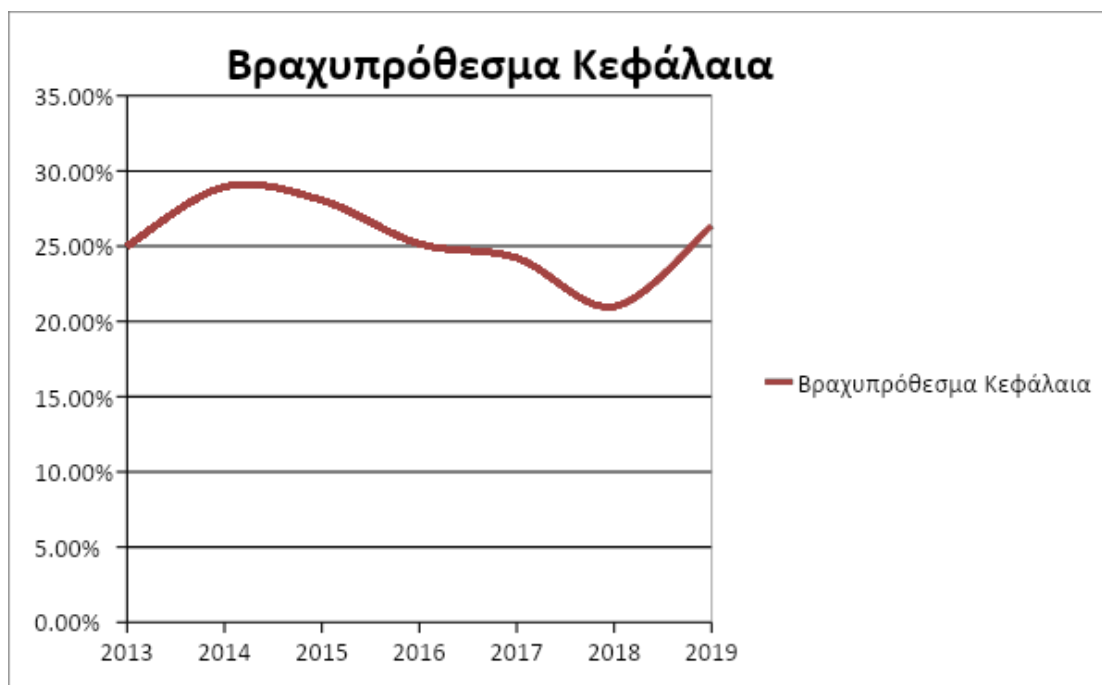
Τα ίδια κεφάλαια, αποτελούν μια σημαντική πηγή χρηματοδότησης των επιχειρήσεων, αφού αποτελούν τα κεφάλαια που έχουν εισφέρει οι μέτοχοι και έχει πετύχει η επιχείρηση. Αποτελεί μια μορφή χρηματοδότησης που παρέχει κεφάλαια στην επιχείρηση και δεν επιβαρύνει αρκετά της επιχείρηση όπως τα ξένα κεφάλαια. Βέβαια για το ποσό του κεφαλαίου της επιχείρησης η διοίκηση μπορεί να αποφασίσει την διανομή μερισμάτων. Η επιχείρηση κατά το 2013 με 2019, δεν παρουσίασε σημαντικές μεταβολές στα ίδια κεφάλαια. Ειδικότερα τα κεφάλαια αυτά αποτελούν λιγότερο του 50% του ενεργητικού, εξαίρεση αποτελεί το 2018, όπου τα ίδια κεφάλαια είναι στο 54,05% του ενεργητικού. Αντίθετα, το χαμηλότερο ποσοστό εμφανίζεται το 2013 και 2014 και είναι στο 41,47% και τα δυο έτη.

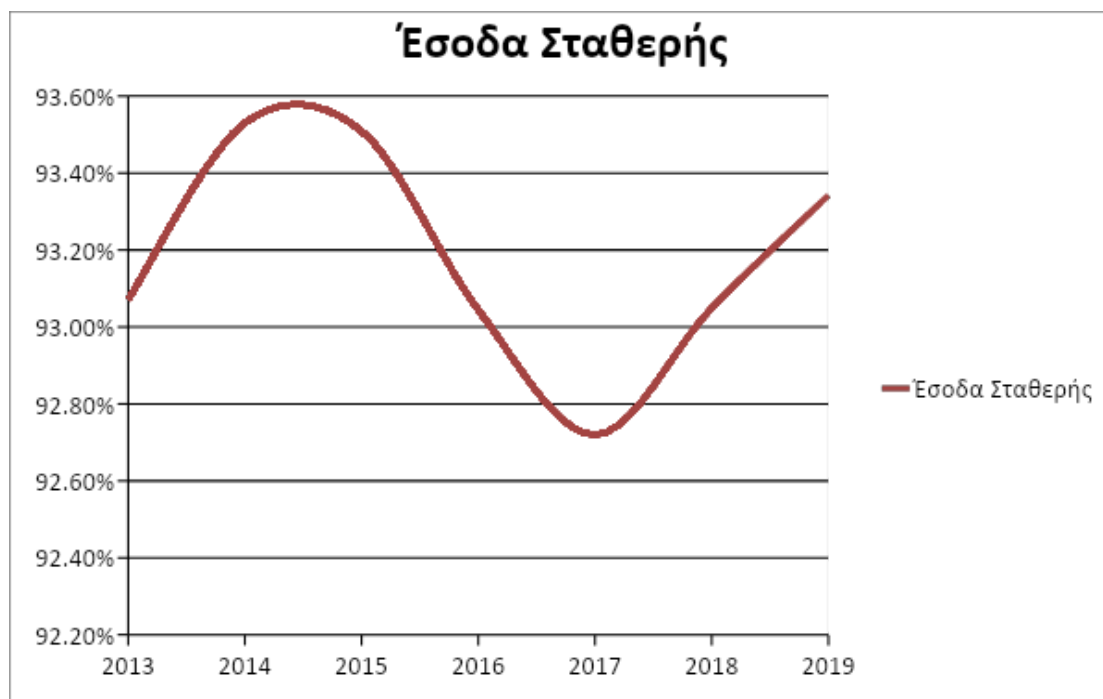
Η βασικότερη πηγή χρηματοδότησης ξένων κεφαλαίων είναι τα μακροχρόνια κεφάλαια. Αυτά αποτελούν κυρίως δάνεια τραπεζών, με μεγάλη χρονική διάρκεια, τα οποία επιβαρύνουν αρκετά την επιχείρηση με τόκους. Όσο χαμηλότερος είναι ο ξένος δανεισμός τόσο χαμηλότερη είναι η εξάρτηση της επιχείρησης από τους δανειστές και τόσο μικρότερη είναι η χρηματοοικονομική μόχλευση της εταιρείας. Στην χρονική περίπτωση που μελετάμε, η επιχείρηση κατέχει μακροχρόνια κεφάλαια περίπου στο 30% του ενεργητικού. Ειδικότερα, το υψηλότερο ποσό των κεφαλαίων εμφανίζεται το 2013 στο 33,54%. Στην πορεία τα μακροπρόθεσμα κεφάλαια μειώνονται ελαφρώς και φτάνουν το 24,13% το 2019.

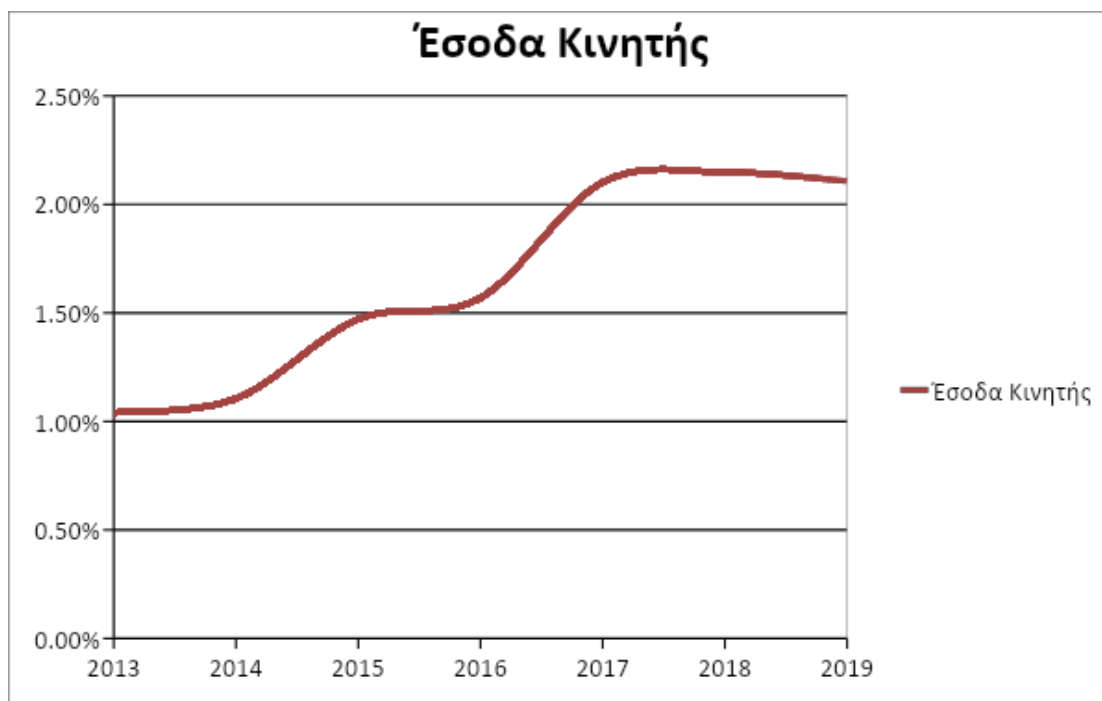
Τα υπόλοιπα ξένα κεφάλαια της επιχείρησης αποτελούν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της. Αυτές αποτελούνται από τις υποχρεώσεις προς τους προμηθευτές και τους τρίτους και λήγουν μέσα στην επόμενη χρήση. Οι υποχρεώσεις αυτές επιβαρύνουν της επιχείρηση, αλλά όχι με τον ίδιο βαθμό που επιβαρύνουν οι μακροχρόνιες υποχρεώσεις. Για την εταιρεία, παρατηρούνται και πάλι χαμηλά ποσοστά βραχυχρόνιων υποχρεώσεων, με αυτά να μην ξεπερνούν το 30% του ενεργητικού. Έτσι οι υποχρεώσεις αυτές φτάνουν το 28,95% το 2014 και μειώνονται στο 20,98 το 2018. Αναλυτικότερα, θα μελετήσουμε τις βραχυχρόνιες υποχρεώσεις στην ανάλυση της ρευστότητας και του κεφαλαίου κίνησης στην ανάλυση των αριθμοδεικτών. Τέλος οι διακυμάνσεις σε βραχυχρόνιες υποχρεώσεις δεν ήταν σημαντικές.

Η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης, αναλύεται στην κάθετη ανάλυση ως ποσοστό των συνολικών εσόδων της χρήσης. Η επιχείρηση, κατέχει ως κύριες πηγές εσόδων τα έσοδα από την σταθερή τηλεφωνία, καθώς και τα έσοδα από την κινητή τηλεφωνία. Τα έσοδα της σταθερής τηλεφωνίας, αποτελούν για το διάστημα 2013 με 2019 την βασικότερη πηγή εσόδων, αφού ξεπερνούν το 90% αυτών. Έτσι κατά το διάστημα που μελετήθηκε, το υψηλότερο ποσό εσόδων από κινητή τηλεφωνία ήταν στο 93,53% των εσόδων το 2014 και με μικρές μειώσεις έφτασε στο 92,72% αυτών το 2017.

Τα υπόλοιπα έσοδα, που χαρακτηρίζουν την βασική λειτουργία της επιχείρησης, προέρχονται από την κινητή τηλεφωνία. Αυτά αποτελούν μικρό ποσοστό των συνολικών εσόδων για το διάστημα 2013-2019, όπου μαζί με τις άλλες πηγές σταθερών εσόδων συνθέτουν το 100% του κύκλου εργασιών. Ειδικότερα, τα έσοδα της σταθερής, αποτελούν το 1% με 2% των συνολικών εσόδων. Η πορεία αυτών είναι αυξητική, αφού ξεκινώντας το 2013 στο 1% έφτασαν το 2019 στο 2%. Άρα θεωρούμε τα έσοδα της κινητής ως την τελευταία πηγή εσόδων της επιχείρησης μετά τα άλλα έσοδα της χρήσης.

Εφόσον η επιχείρηση δεν πουλάει εμπορεύματα, αλλά παρέχει υπηρεσίες, το κόστος πωληθέντων θα ήταν ασήμαντο καθώς και το μικτό κέρδος δεν θα απείχε αρκετά από τα έσοδα. Έτσι λαμβάνεται υπόψη το λειτουργικό αποτέλεσμα της χρήσης, δηλαδή το αποτέλεσμα μετά την αφαίρεση των λειτουργικών εξόδων εκτός από τις αποσβέσεις από τα έσοδα της χρήσης. Παράλληλα στο λειτουργικό αποτέλεσμα, λαμβάνεται υπόψη το επίπεδο των εξόδων που σχετίζονται με τις βασικές λειτουργίες της επιχείρησης και όχι την χρηματοοικονομική λειτουργία αλλά και τα έκτακτα αποτελέσματα. Η πορεία των λειτουργικών κερδών από το 2013 στο 2019 είναι αυξητική με αυτά να ξεκινούν το 2013 στο 20,38% των συνολικών εσόδων και να φτάνουν στο 43,86% των εσόδων το 2019. Κάτι που φανερώνει την κερδοφόρα πορεία της επιχείρησης κατά τα τελευταία έτη.

Το τελικό αποτέλεσμα της χρήσης είναι το καθαρό κέρδος ή η ζημία μετά την αφαίρεση των έκτακτων ζημιών, την πρόσθεση των έκτακτων κερδών, τον υπολογισμό του αποτελέσματος από την χρηματοοικονομική λειτουργία καθώς και τον υπολογισμό του φόρου εισοδήματος της επιχείρησης. Το καθαρό αποτέλεσμα της χρήσης είναι αυτό που ένα ποσοστό του διατίθεται ως πιθανό μέρισμα (αν υπάρχει μερισματική πολιτική), δημιουργείται αποθεματικό και το υπόλοιπο παραμένει στην επιχείρηση. Βέβαια αν το αποτέλεσμα είναι αρνητικό, προφανώς δεν υπάρχει διανομή και η ζημία πηγαίνει προς κάλυψη στην επόμενη χρήση, σε λογαριασμό ιδίων κεφαλαίων. Για την μελετώμενη περίοδο, τα αποτελέσματα ήταν αρνητικά κατά τα πρώτα έτη της μελέτης, στο -8,86% το 2013, ενώ από το 2014 και έπειτα τα αποτελέσματα είναι θετικά και φτάνουν το 39,36% των συνολικών εσόδων το 2019. Αυτό φανερώνει την επιτυχή πορεία της επιχείρησης, η οποία μπορεί να οφείλεται στην μείωση των λειτουργικών εξόδων της είτε στην αύξηση των εσόδων.

Η κατάσταση των ταμειακών ροών, παρουσιάζει αναλυτικά τις πηγές των ταμειακών ροών της χρήσης, χωριζόμενες σε τρεις λειτουργίες, αυτή της λειτουργικής, της επενδυτικής και της χρηματοδοτικής δραστηριότητας. Θα παρουσιάσουμε το ύψος αυτών των ροών με βάση το σύνολο των ροών της κάθε χρήσης. Τα υψηλότερα ποσοστά των λειτουργικών καθαρών ροών εμφανίζονται το 2013 στο 752,92% των συνολικών ταμειακών ροών. Στην πορεία αυτά μειώνονται στο 157,88% το 2014. Κατά τα έτη 2015 και 2017, οι ροές ήταν αρνητικές, δηλαδή είχαμε εκροές από λειτουργικές δραστηριότητες. Τα υπόλοιπα έτη οι ροές ήταν θετικές και έφτασαν στο 496,24% το 2018.

Οι ροές από τις επενδυτικές δραστηριότητες περιλαμβάνει τις εισπράξεις από πωλήσεις παγίων στοιχείων, τις εισπράξεις από μερίσματα και τόκους. Οι ροές αυτές συνήθως είναι χαμηλότερες της λειτουργικής δραστηριότητας. Στην περίπτωση μας το 2013 οι εισροές ήταν στο 144,74% των συνολικών ροών του έτους. Στην πορεία και για το 2014, 2016 και 2018 οι ροές ήταν αρνητικές με χαμηλότερο ποσοστό αυτό του 2018 στο -149,15%. Αντίθετα, θετικά ήταν τα ποσοστά στα έτη 2015,2017 και 2019 με υψηλότερα αυτά του 2017 στο 105,67%.

Η τελευταία δραστηριότητα της κατάστασης ταμειακών ροών αποτελεί την χρηματοδοτική δραστηριότητα. Η δραστηριότητα αυτή περιλαμβάνει τις πηγές χρηματοδότησης της επιχείρησης μέσω των ιδίων κεφαλαίων, δηλαδή έκδοση μετοχών, την σύναψη δανείων καθώς και τις πληρωμές μερισμάτων στους μετόχους. Η πορεία των χρηματοδοτικών ροών είναι αρνητικό το 2013, -797,66% των συνολικών ροών, ενώ τα υπόλοιπα έτη η πορεία είναι θετική. Το υψηλότερο ποσοστό των εκροών εμφανίζεται το 2013 και το χαμηλότερο το 2016 στο -23,54%. Κατά το 2014 και 2015 η πορεία των χρηματοδοτικών ροών ήταν θετική και άγγιξε το 146,22% των συνολικών ροών το 2015.

Κεφάλαιο 6ο.

6.1. Ανάλυση Αριθμοδεικτών

6.1.2 Αριθμοδείκτες

Η ρευστότητα αναφέρεται ως η ικανότητα μιας επιχείρησης να πληρώνει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της καθώς αυτές γίνονται οφειλόμενες. Έτσι οι δείκτες της ρευστότητας βρίσκονται στη σχέση μεταξύ του κυκλοφορούντος ενεργητικού και των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων, επειδή αυτή η σχέση μετρά τις βραχυπρόθεσμες πηγές των μετρητών και τις βραχυπρόθεσμες καταβολές αυτών των μετρητών. Έτσι η ρευστότητα είναι η ικανότητα της μετατροπής περιουσιακών στοιχείων σε μετρητά ή υποκατάστατα των μετρητών. Η σπουδαιότητα της ρευστότητας μπορεί καλύτερα να εξεταστεί μελετώντας τις επιπτώσεις που προέρχονται από την αδυναμία μιας επιχείρησης να αντιμετωπίσει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Οι δείκτες ρευστότητας που υπολογίζονται είναι:

$$\text{Γενική Ρευστότητα} = \frac{\text{Κυκλοφορούν Ενεργητικό}}{\text{Βραχυπρόθεσμο Παθητικό}}$$

$$\text{Άμεση Ρευστότητα} = \frac{\text{Κυκλοφορούν Ενεργητικό-Αποθέματα}}{\text{Βραχυπρόθεσμο Παθητικό}}$$

$$\text{Ταμειακή Ρευστότητα} = \frac{\text{Χρηματικά Διαθέσιμα}}{\text{Βραχυπρόθεσμο Παθητικό}}$$

6.1.2. Δείκτες Ρευστότητας

Η γενική ρευστότητα εκφράζει την δυνατότητα και τον βαθμό όπου οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις καλύπτονται από το κυκλοφορούν ενεργητικό. Θέλουμε ο δείκτης αυτός να είναι μεγαλύτερος του 2, ώστε να δηλώνεται πως η αξία των ρευστών και ρευστοποιήσιμων στοιχείων της επιχείρησης είναι διπλάσια από την αξία των υποχρεώσεων που θα πρέπει να αποπληρωθούν στο επόμενο έτος. Στην περίπτωση μας ο δείκτης της γενικής ρευστότητας είναι χαμηλότερος της μονάδας για το 2013 έως το 2019. Κατά συνέπεια το κυκλοφορούν ενεργητικό δεν είναι σε θέση να αποπληρώσει το βραχυχρόνιο παθητικό. Βέβαια, η πορεία της ρευστότητας είναι αυξητική αλλά παρόλα αυτά η επιχείρηση δεν χαρακτηρίζεται ως φερέγγυα για την πληρωμή των υποχρεώσεων.

Ο δείκτης της Άμεσης Ρευστότητας υπολογίζεται δίχως τον λογαριασμό αποθέματα που συνήθως ρευστοποιούνται δυσκολότερα. Άρα αυτός ο δείκτης επικεντρώνεται στα πιο εύκολα και άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία του ενεργητικού. Προφανώς ο δείκτης της άμεσης ρευστότητας θα είναι χαμηλότερος από την γενική ρευστότητα. Στην περίπτωση μας ο δείκτης της άμεσης ή της ειδικής ρευστότητας υπολογίστηκε κάτω από την μονάδα για όλα τα έτη.

Συγκεκριμένα, ο δείκτης ήταν ελαφρά χαμηλότερος της γενικής ρευστότητας κατά τα έτη 2013 με 2019, ενώ σε κάποια έτη η απόκλιση ήταν αρκετά χαμηλή. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί αναμενόμενο, αφού αναφερόμαστε σε μια επιχείρηση παροχής τηλεπικοινωνιών, όπου διατηρεί χαμηλά ποσοστά αποθεμάτων. Εν τέλει, ακόμη και χωρίς τα αποθέματα η επιχείρηση δεν μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις της.

Με την ταμειακή ρευστότητα, είτε διαφορετικά με τον δείκτη διαθεσίμων, λαμβάνουμε υπόψη μόνο τα χρηματικά διαθέσιμα της επιχείρησης για την αποπληρωμή των υποχρεώσεων. Είναι κατανοητό ότι με έναν χαμηλότερο αριθμητή, ο δείκτης των ρευστών διαθεσίμων θα είναι ακόμη χαμηλότερος της άμεσης ρευστότητας αλλά και της γενικής ρευστότητας. Η επιχείρηση κατέχει χαμηλούς δείκτες ταμειακής ρευστότητας που ξεκινούν από το 0,27 το 2013. Παράλληλα η διαφορά ανάμεσα στην άμεση και την ταμειακή ρευστότητα, δηλώνει την υψηλή διατήρηση απαιτήσεων και εισπρακτέων λογαριασμών.

6.1.3. Δείκτες Δραστηριότητας

Οι δείκτες δραστηριότητας αξιολογούν την ικανότητα της επιχείρησης να δημιουργεί έσοδα από την αξιοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων. Παρουσιάζουν το πόσο αποδοτικά και αποτελεσματικά χρησιμοποιούνται τα κυκλοφορούντα και μη κυκλοφορούντα στοιχεία ενεργητικού από την επιχείρηση για την δημιουργία εσόδων από τις πωλήσεις προϊόντων και την παροχή υπηρεσιών.

Υπολογίζονται οι δείκτες:

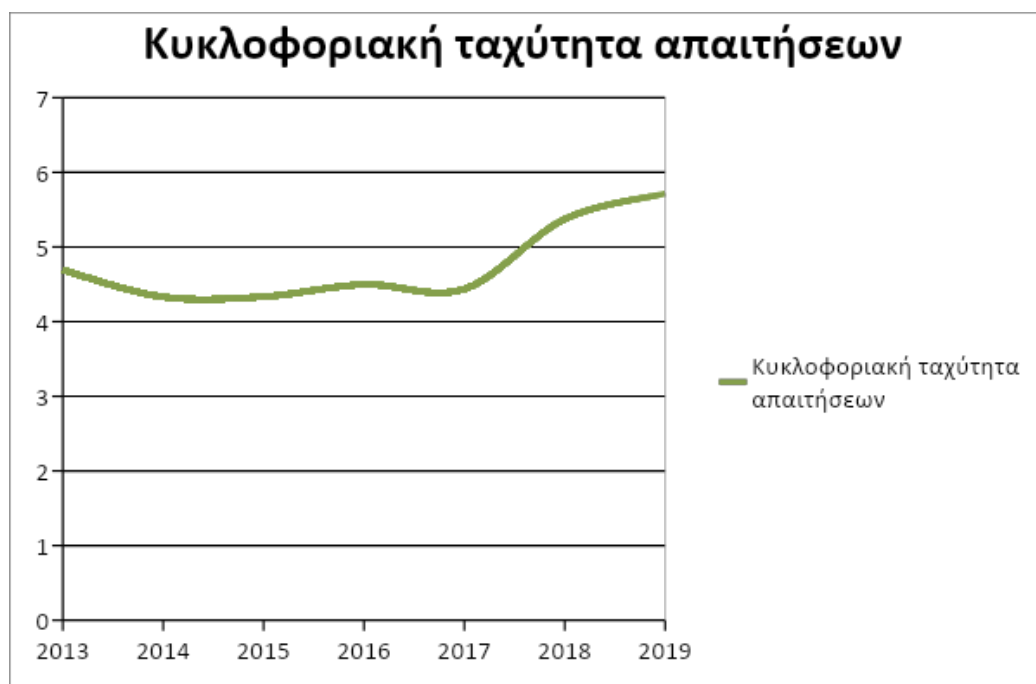
$$\text{Κυκλοφοριακή ταχύτητα απαιτήσεων} = \frac{\text{Πωλήσεις}}{\text{Απαιτήσεις}}$$

$$\text{Ημέρες απαιτήσεων} = \frac{360}{\text{Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Απαιτήσεων}}$$

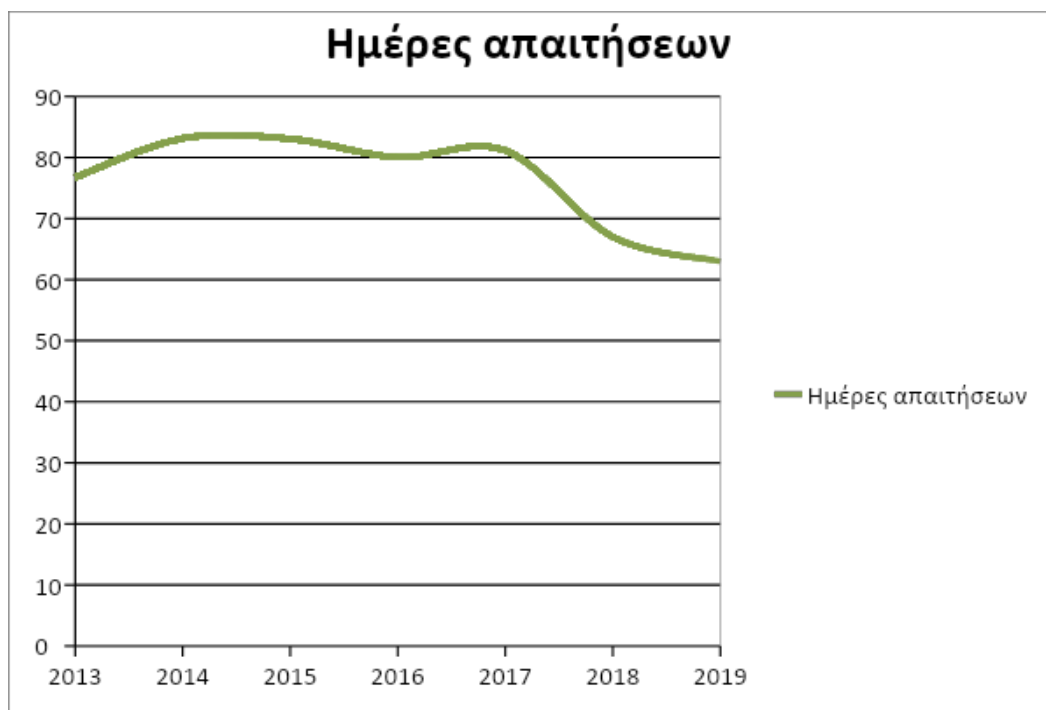
$$\text{Καθαρό κεφάλαιο κίνησης} = \text{Κυκλοφορούν Ενεργητικό} - \text{Βραχυπρόθεσμο Παθητικό}$$

$$\text{Κύκλος εργασιών κεφαλαίου κίνησης} = \frac{\text{Πωλήσεις}}{\text{Καθαρό Κεφάλαιο Κίνησης}}$$

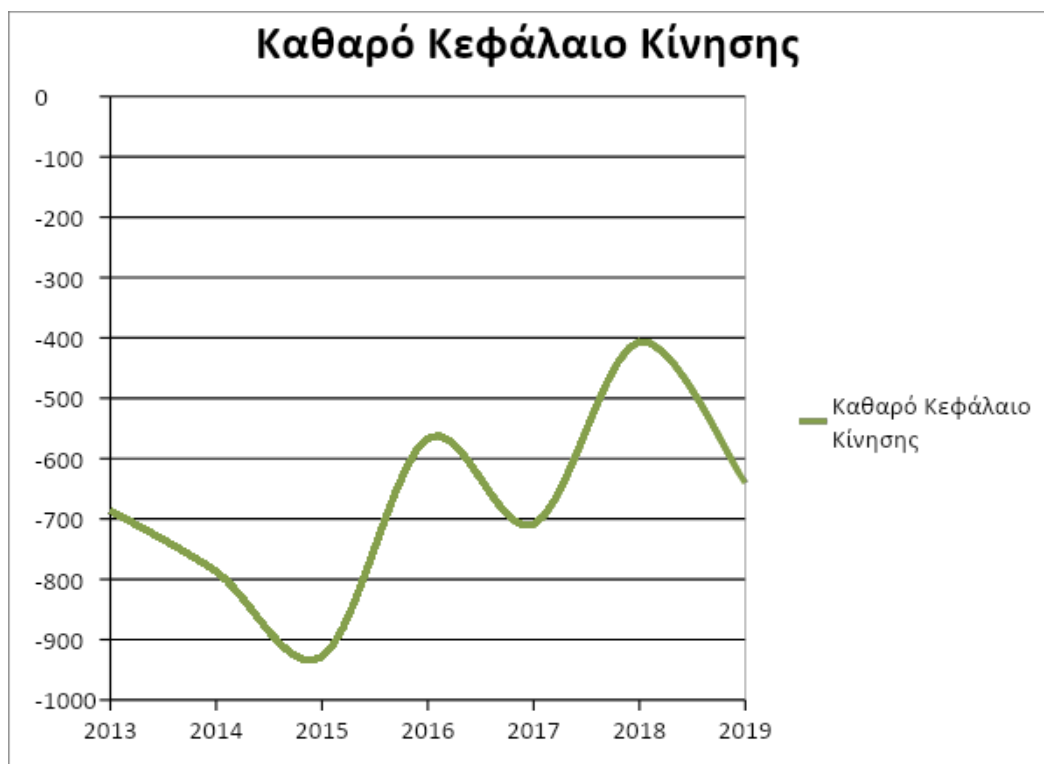
Με τον δείκτη της κυκλοφοριακής ταχύτητας μετράται η δραστηριότητα της επιχείρησης και φανερώνει τις φορές κατά τη διάρκεια μιας περιόδου η επιχείρηση εισπράττει από τους πελάτες της ένα ποσό ίσο με τους εισπρακτέους λογαριασμούς. Ο δείκτης φανερώνει την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης στο να μετατρέπει τους εισπρακτέους λογαριασμούς σε ρευστά διαθέσιμα. Όσο υψηλότερος ο δείκτης τόσο καλύτερη θεωρείται η αποτελεσματικότητα της επιχείρησης αναφορικά με την πολιτική των απαιτήσεων καθώς και με την διαχείριση των πελατειακών σχέσεων. Η επιχείρηση παρουσιάζει σχετικά υψηλούς δείκτες με αυξητική τάση από το 2013 στο 2019. Έτσι το 2013 ο δείκτης ήταν στο 4,69 και ανέβηκε στο 5,71 το 2019. Άρα οι διατήρηση εισπρακτέων λογαριασμών από την επιχείρηση μειώθηκε αναλογικά με τις πωλήσεις. Τα παραπάνω φανερώνει την καλύτερη πολιτική διαχείρισης των εισπρακτέων λογαριασμών και την αύξηση των μετρητών και των εισπράξεων.

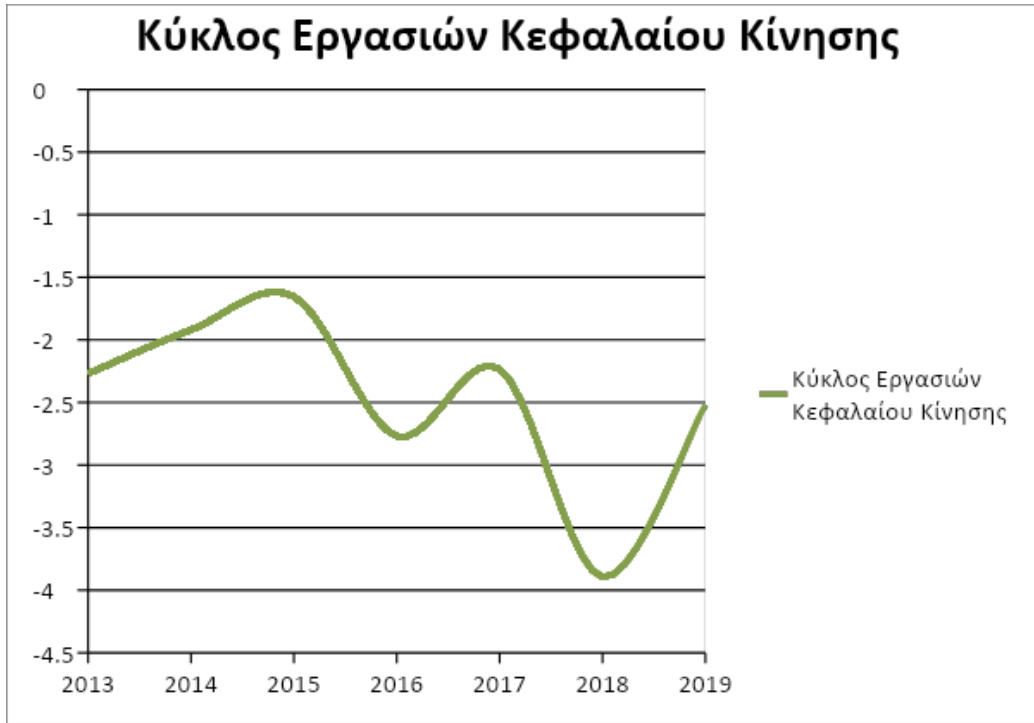
Ο δείκτης της κυκλοφοριακής ταχύτητας των απαιτήσεων παρέχει πληρέστερη πληροφόρηση όταν μετατρέπεται σε ημέρες. Ο δείκτης αυτός υπολογίζεται διαιρώντας τον αριθμό των ημερών του έτους με τον δείκτη της κυκλοφοριακής ταχύτητας. Έτσι ο δείκτης ημέρες απαιτήσεων φανερώνει τον αριθμό των ημερών που απαιτούνται για την είσπραξη των απαιτήσεων από τους πελάτες. Ο δείκτης αυτός αντίθετα με τον δείκτη της κυκλοφοριακής ταχύτητας των απαιτήσεων επιθυμούμε να είναι χαμηλός, ώστε οι ημέρες είσπραξης των απαιτήσεων να είναι χαμηλές. Η επιχείρηση παρουσιάζει τις χαμηλότερες ημέρες είσπραξης το 2018 που είναι στις 67 περίπου ημέρες και τις υψηλότερες το 2014 που φτάνουν τις 83.

Το καθαρό κεφάλαιο κίνησης υπολογίζεται αφαιρώντας τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις από το κυκλοφορούν ενεργητικό, το οποίο αποτελείται από το ταμείο και τα ταμειακά ισοδύναμα, τις απαιτήσεις και τα αποθέματα. Το κεφάλαιο κίνησης επιτρέπει στην επιχείρηση να χρηματοδοτεί τις λειτουργίες της, να ανταποκρίνεται στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της και να αποκτά αποθέματα που χρησιμοποιεί στην παροχή υπηρεσιών. Έτσι επιθυμείται η ύπαρξη ενός αξιόλογου κεφαλαίου κίνησης της επιχείρησης. Για το διάστημα που μελετάμε η επιχείρηση παρουσιάζει αρνητικό κεφάλαιο κίνησης, αυτό σημαίνει ότι οι βραχυχρόνιες υποχρεώσεις δεν είναι σε θέση να καλυφθούν από το κυκλοφορούν ενεργητικό. Έτσι οι τρέχουσες υποχρεώσεις είναι υψηλότερες του κυκλοφορούντος ενεργητικού. Η διαφορά μεγαλώνει κατά το 2015 -928,2 καθώς και το 2017 -708,8. Αντίθετα η διαφορά μειώνεται κατά το 2018 στο -406,3.

Η εύρυθμη επιχειρησιακή λειτουργία συνίσταται στην παραγωγή διαδικασία και την παροχή υπηρεσιών. Ο δείκτης κύκλου εργασιών κεφαλαίου κίνησης επικεντρώνεται στη σχέση μεταξύ των χρημάτων που δεσμεύονται για κεφάλαιο κίνησης και των εσόδων από τις πωλήσεις. Ο δείκτης παρέχει πληροφόρηση σχετικά με το πόσο αποτελεσματικά η επιχείρηση χρησιμοποιεί το κεφάλαιο κίνησης για να δημιουργεί πωλήσεις. Δεδομένου ότι το επίπεδο ρευστότητας εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από το ύψος των πωλήσεων. Έτσι ο δείκτης προσδιορίζει την ικανότητα της επιχείρησης να λειτουργεί βραχυπρόθεσμα χωρίς να χρειάζεται εξωτερική χρηματοδότηση. Ένας υψηλός δείκτης κύκλου εργασιών κεφαλαίου κίνησης σε σχέση με το μέσο όρο του κλάδου φανερώνει αποτελεσματική διαχείριση του κυκλοφορούντος ενεργητικού. Η επιχείρηση κατέχει αρνητικούς δείκτες για όλο το διάστημα από το 2013 έως το 2019. Έτσι παρατηρείται μη αποτελεσματική διαχείριση του κυκλοφορούντος ενεργητικού και των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων από την πραγματοποίηση πωλήσεων.

6.1.4. Δείκτες Αποδοτικότητας – Κερδοφορίας

Οι δείκτες κερδοφορίας αξιολογούν την ικανότητα της επιχείρησης να παράγει κέρδη. Μετράται το πόσο αποτελεσματικά μία επιχείρηση χρησιμοποιεί τα περιουσιακά στοιχεία της και διαχειρίζεται τις λειτουργίες της σε όρους κερδοφορίας. Παράλληλα καταδεικνύουν το κόστος λειτουργίας της επιχείρησης καθώς και τις δαπάνες για συγκεκριμένες κατηγορίες εξόδων. Υπολογίζονται οι δείκτες:

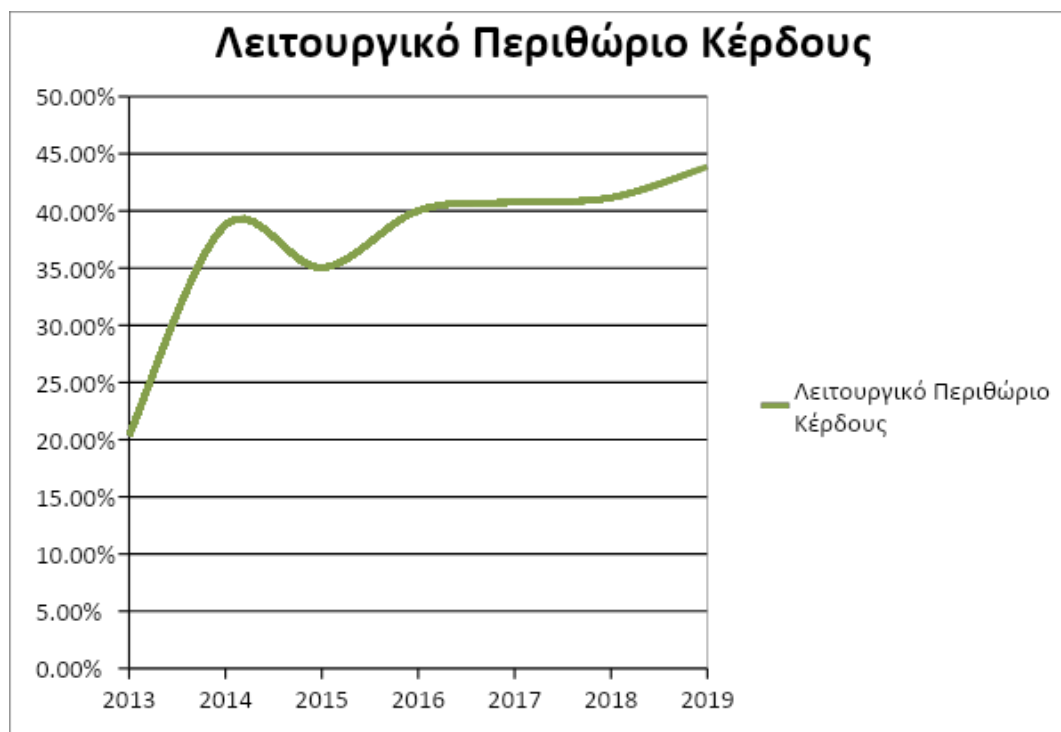
$$\text{Λειτουργικό Περιθώριο Κέρδους} = \frac{\text{Λειτουργικά Κέρδη}}{\text{Πωλήσεις}} \times 100$$

$$\text{Καθαρό Περιθώριο Κέρδους} = \frac{\text{Καθαρά κέρδη}}{\text{Πωλήσεις}} \times 100$$

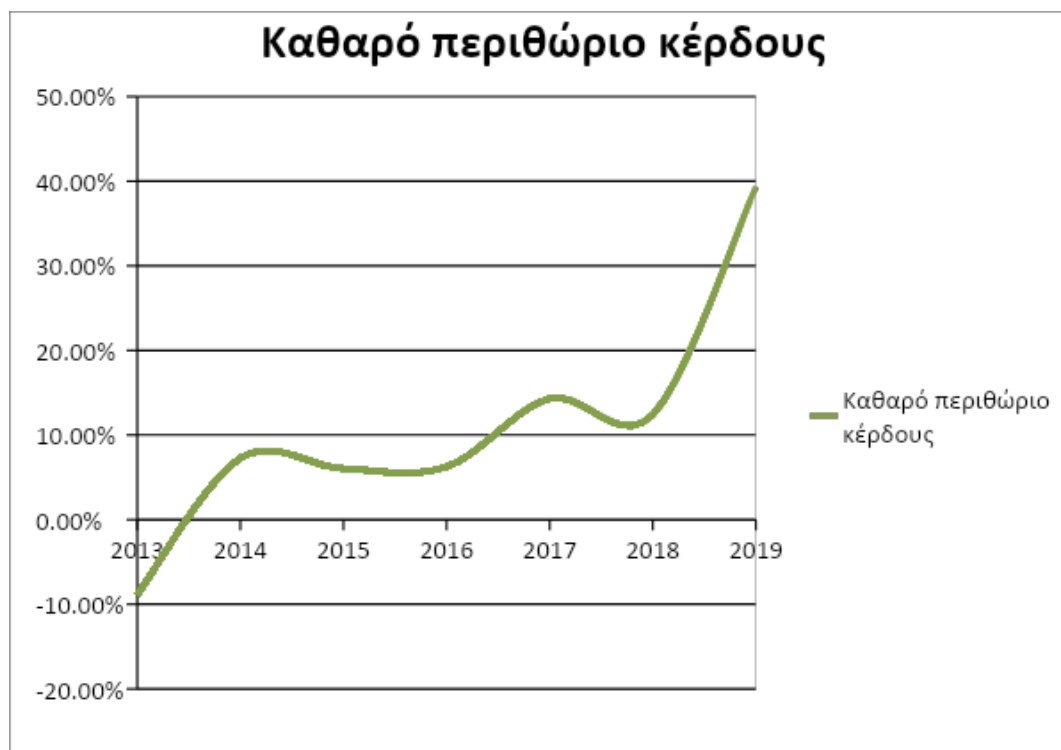
$$\text{Αποδοτικότητα Ενεργητικού} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Συνολικό Ενεργητικό}} \times 100$$

$$\text{Αποδοτικότητα Ιδίων Κεφαλαίων} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Σύνολο Ιδίων Κεφαλαίων}} \times 100$$

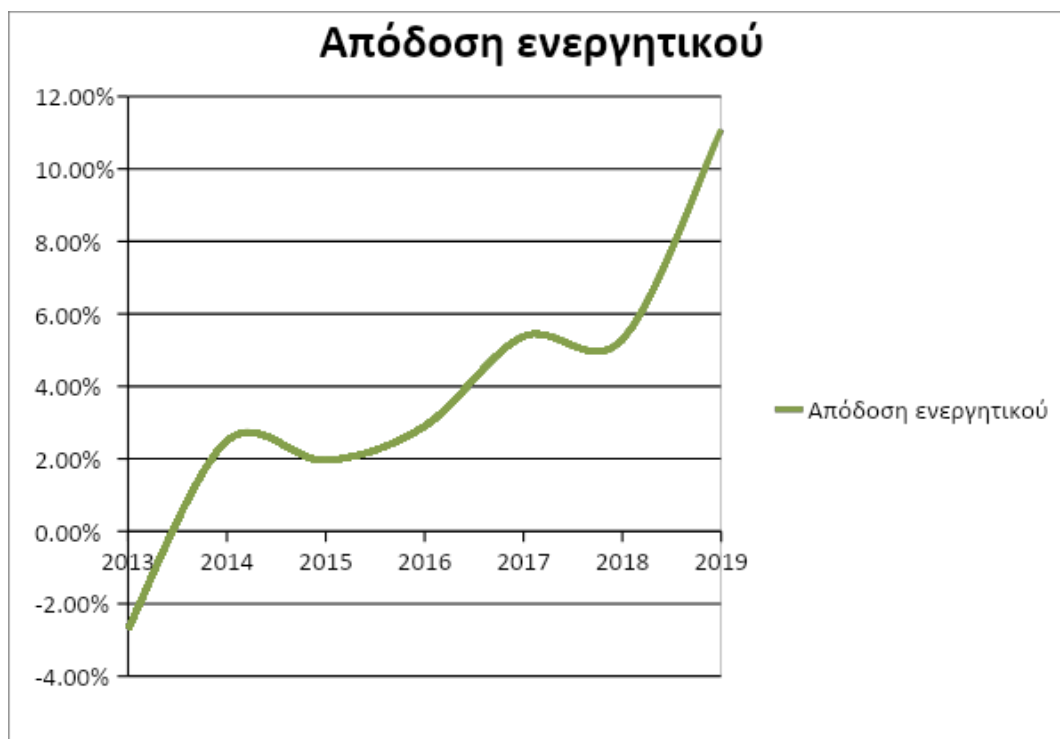
Τα λειτουργικά κέρδη υπολογίζονται αφαιρώντας από το έσοδα πωλήσεων όλα τα λειτουργικά έξοδα (κανονικά αφαιρείται από το μικτό αποτέλεσμα όλα τα λειτουργικά έξοδα, εδώ δεν υπάρχει μικτό κέρδος). Ειδικότερα τα λειτουργικά έξοδα περιλαμβάνουν τα έξοδα διοίκησης και διάθεσης, τα έξοδα προώθησης, τα έξοδα προσωπικού, τα ενοίκια, τα αναλώσιμα καθώς και όλοι οι λογαριασμοί τμημάτων. Ο δείκτης φανερώνει τα κέρδη που παρουσιάζονται στην επιχείρηση από τη λειτουργία της και αποτελεί μια ένδειξη του βαθμού αποδοτικότητας αυτής. Έτσι ο δείκτης επικεντρώνεται στα κέρδη που απορρέουν από τη βασική επιχειρηματική δραστηριότητα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα άμεσα και έμμεσα έξοδα που αυτή συνεπάγεται. Οι δείκτες αποδοτικότητας και κερδοφορίας, είναι επιθυμητό να κυμαίνονται σε υψηλούς δείκτες. Με τον τρόπο αυτό υποδηλώνεται η ικανότητα της επιχείρησης να καλύπτει τις δανειακές της υποχρεώσεις. Ο δείκτης κυμαίνεται σε χαμηλά επίπεδα κατά το 2013 όπου ήταν στο 20,38% και κινήθηκε αυξητικά κατά τα επόμενα έτη. Ο δείκτης φτάνει στο 43,86% το 2019. Τα επίπεδα αυτά φανερώνουν την αποτελεσματική διοίκηση και διαχείριση της επιχείρησης.

Ο δείκτης καθαρού περιθωρίου κέρδους υπολογίζεται συνυπολογίζοντας στα λειτουργικά κέρδη, τα κέρδη ή τις ζημιές από επενδύσεις σε χρηματοοικονομικά προϊόντα και πωλήσεις παγίων, τα έσοδα και έξοδα από τόκους και τους φόρους. Ο δείκτης φανερώνει τα καθαρά κέρδη που παράγει η επιχείρηση ως ποσοστό των πωλήσεων. Παρουσιάζει το ποσό που απομένει από τις πωλήσεις έπειτα από την αφαίρεση του συνόλου των εξόδων που συνεπάγεται η επιχειρηματική δραστηριότητα. Ο δείκτης αποτελεί ένα μέτρο αξιολόγησης της συνολικής αποτελεσματικότητας. Έτσι ο δείκτης καταδεικνύει την ικανότητα της επιχείρησης αφενός να πουλάει σε υψηλότερες τιμές και αφετέρου να ασκεί καλό έλεγχο του κόστους. Ο δείκτης υπολογίστηκε αρνητικός για το 2013 στο -8,86% λόγω των καθαρών ζημιών. Κατά τα επόμενα έτη ο δείκτης είναι θετικός και κινείται αυξητικά. Έτσι το 2014 ο δείκτης είναι στο 7,28% και αγγίζει το 39,36% το 2019. Έτσι το 2014 με 2019 τα αποτελέσματα της επιχείρησης ήταν θετικά.

Ο δείκτης απόδοσης ενεργητικού υπολογίζεται διαιρώντας τα καθαρά κέρδη με το συνολικό ενεργητικό. Ο δείκτης απόδοσης ενεργητικού φανερώνει την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης αναφορικά με τη χρησιμοποίηση των περιουσιακών στοιχείων για τη δημιουργία κερδών. Ο δείκτης μετράει το πόσες νομισματικές μονάδες σε κέρδη παράγει η επιχείρηση για κάθε μία που επενδύεται στο ενεργητικό. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιχειρήσεις επενδύουν την καθαρή θέση και τα ξένα κεφάλαια που συγκεντρώνουν σε στοιχεία του ενεργητικού. Παράλληλα ο δείκτης παρουσιάζει την απόδοση των επενδυμένων κεφαλαίων σε όρους κερδοφορίας. Ο δείκτης είναι επιθυμητού να κυμαίνεται σε όσο το δυνατόν υψηλότερα επίπεδα. Για την επιχείρηση ο δείκτης υπολογίστηκε στο -2,69% το 2013, λόγω των ζημιών της χρήσης. Στην πορεία ο δείκτης αυξάνει από το 2,5% το 2014 και φτάνει στο 11,09% το 2019, κάτι που φανερώνει την κερδοφόρα πορεία της επιχείρησης για τα έτη αυτά.

Ο δείκτης απόδοσης των ιδίων κεφαλαίων υπολογίζεται διαιρώντας τα καθαρά κέρδη με τα ίδια κεφάλαια. Ο δείκτης φανερώνει την ικανότητα της επιχείρησης να παράγει κέρδη από τα χρήματα που επενδύουν οι μέτοχοι. Παρουσιάζει τις νομισματικές μονάδες σε κέρδη που παράγει η επιχείρηση για κάθε μία που επενδύεται από τους μετόχους. Έτσι παρουσιάζεται η οικονομική ανταμοιβή των μετόχων για τα κεφάλαια που επενδύουν και τον κίνδυνο που αναλαμβάνουν. Ο δείκτης λαμβάνεται υπόψη τόσο από τους υφιστάμενους μετόχους όσο και από του πιθανούς, αφού παρουσιάζει το βαθμό αποτελεσματικής διαχείρισης των χρημάτων τους από την επιχείρηση. Αρνητικός ήταν ο δείκτης το 2013 για την επιχείρηση -5,27% των ιδίων κεφαλαίων. Στην πορεία ο δείκτης αυξάνει το 2014 από το 4,10% και κινούμενος θετικά φτάνει το 21,98% των επενδυθέντων κεφαλαίων. Έτσι η αποδοτικότητα των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης αυξάνει και η επιχείρηση θα μπορέσει να προσελκύσει νέους μετόχους και επενδυτές.

6.1.5. Δείκτες Κεφαλαιακής Διάρθρωσης

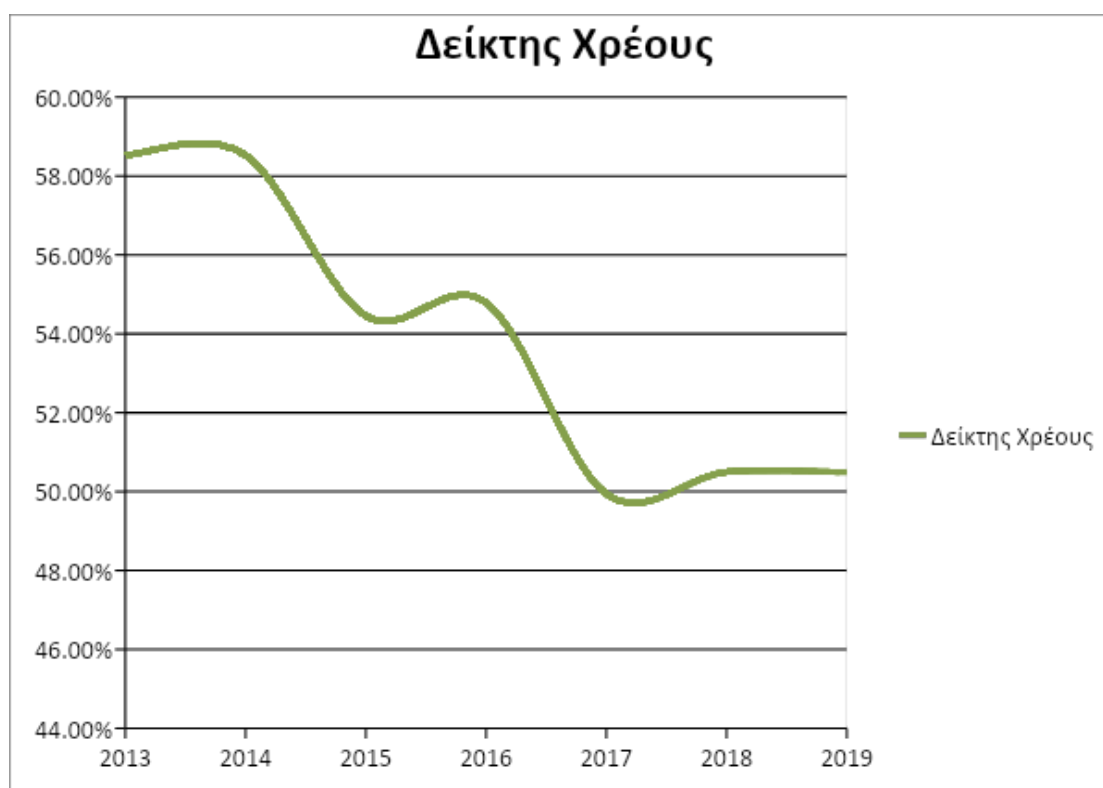
Οι δείκτες της χρηματοοικονομικής μόχλευσης αναφέρονται στις πηγές χρηματοδότησης της επιχείρησης. Η χρηματοδότηση μπορεί να προέρχεται από τα διαρκή ίδια κεφάλαια μέχρι τα κεφάλαια μεγαλύτερου κινδύνου και τις πρόσκαιρες βραχυπρόθεσμες πηγές χρηματοδότησης. Οι βασικότερες πηγές χρηματοδότησης της επιχείρησης αποτελούν η έκδοση μετοχών και η έκδοση χρέους. Οι δείκτες του χρέους και της μακροπρόθεσμης φερεγγυότητας παρουσιάζουν το βαθμό όπου οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν το χρέος για την χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους και την ικανότητα να εξυπηρετούν το δεδομένο επίπεδο χρέους. Η έκδοση χρέους υπό προϋποθέσεις συνεπάγεται αρκετά πλεονεκτήματα και για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται από τις επιχειρήσεις. Οι δείκτες χρέους και μακροπρόθεσμης φερεγγυότητας που μελετάμε είναι:

$$\text{Δείκτης Χρέους} = \frac{\text{Μακροπρόθεσμες} + \text{Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις}}{\text{Συνολικό Ενεργητικό}}$$

$$\text{Χρέος προς ίδια κεφάλαια} = \frac{\text{Συνολικό Χρέος}}{\text{Ίδια Κεφάλαια}}$$

$$\text{Πολλαπλασιαστής ιδίων κεφαλαίων} = \frac{\text{Συνολικό Ενεργητικό}}{\text{Ίδια Κεφάλαια}}$$

Το συνολικό χρέος περιλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις της επιχείρησης σε μακροπρόθεσμο επίπεδο όσο και σε βραχυπρόθεσμο. Όλες οι παραπάνω υποχρεώσεις φέρουν τόκο, όπως μακροπρόθεσμα δάνεια, βραχυπρόθεσμα δάνεια, ομολογιακά δάνεια, γραμμάτια πληρωτέα και υποχρεώσεις προς τους προμηθευτές. Έτσι παρουσιάζεται η αναλογία των στοιχείων του ενεργητικού που έχουν αποκτηθεί με την έκδοση χρέους. Εμφανίζεται κατά συνέπεια το επίπεδο χρέους της επιχείρησης ως ποσοστό του συνολικού ενεργητικού, καθώς και ο βαθμός της πιστωτικής επέκτασης της επιχείρησης καθώς και η ικανότητα της να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της. Είναι προτιμότερες χαμηλές τιμές του δείκτη, ώστε τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης να είναι επαρκή για την κάλυψη των υποχρεώσεων της. Η επιχείρηση παρουσιάζει δείκτη χρέους το 2013 στο 58,53% των συνολικών υποχρεώσεων, ενώ τα υπόλοιπα έτη η πορεία του δείκτη είναι πτωτική με μικρές διαφοροποιήσεις. Έτσι ο δείκτης φτάνει στο 50,49% του ενεργητικού το 2019.

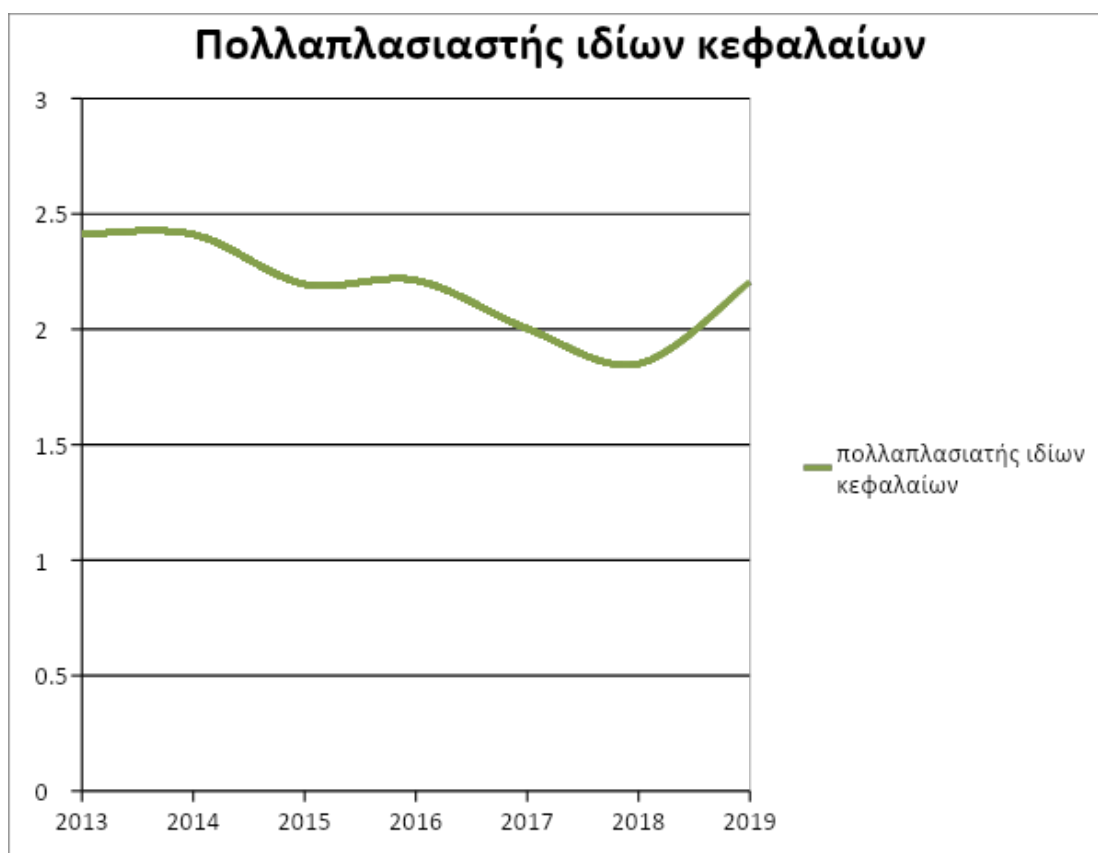

Με τον δείκτη χρέους προς τα ίδια κεφάλαια μετριέται το επίπεδο του κινδύνου που απορρέει από την διάρθρωση της επιχείρησης σε χρηματοοικονομικό επίπεδο. Ο

ο δείκτης παρουσιάζει την αναλογία του χρέους σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης. Κατά συνέπεια εμφανίζεται η ένδειξη των νομισματικών μονάδων που δανείζεται η επιχείρηση για κάθε μια μονάδα που έχουν επενδύσει οι μέτοχοι. Άρα όταν ο δείκτης είναι ίσος με τη μονάδα, τότε κάθε νομισματική μονάδα που έχει επενδυθεί, η επιχείρηση έχει δανειστεί άλλη μια. Μια άλλη ερμηνεία θα ήταν ότι η αναλογία του χρηματοδοτικού μίγματος της επιχείρησης αποτελείται από ίσο ποσό ιδίων και ξένων κεφαλαίων. Είναι επιθυμητές χαμηλές τιμές του δείκτη, αφού έτσι φανερώνεται ο μειωμένος κίνδυνος καθώς και η συντηρητική χρηματοοικονομική διαχείριση. Κατά τα πρώτα έτη της μελέτης, η επιχείρηση κατέχει δείκτη υψηλότερο της μονάδας και συγκεκριμένα στο 1,41 για το 2013 και 2014. Αυτό σημαίνει ότι ο βαθμός δανεισμού της επιχείρησης είναι υψηλότερος των ιδίων κεφαλαίων. Αντίθετα, κατά τα επόμενα έτη από το 2015 έως και το 2018 ο δείκτης μειώνεται στο 0,93. Κατά το επόμενο έτος ο δείκτης αυξάνει ξεπερνώντας και πάλι τη μονάδα.

Ο αριθμοδείκτης του πολλαπλασιαστή των ιδίων κεφαλαίων παρουσιάζει τις χρηματικές μονάδες του ενεργητικού που είναι σε αντιστοιχία με μία μονάδα ιδίων κεφαλαίων. Παράλληλα ο δείκτης εκφράζει το πόσες μονάδες ενεργητικού έχουν εμφανιστεί από την αξιοποίηση της μιας μονάδας ιδίων κεφαλαίων. Έτσι αν γνωρίζουμε τον δείκτη και τα ίδια κεφάλαια τότε μπορούμε πολλαπλασιάζοντας να βρούμε το σύνολο του ενεργητικού. Υπολογίσαμε κατά συνέπεια έναν δείκτη χρηματοοικονομικής μόχλευσης που παρουσιάζει την πολλαπλασιαστική δύναμη των ιδίων κεφαλαίων της επιχείρησης. Επιθυμητά χαμηλά επίπεδα του δείκτη, αφού υποδηλώνεται η χαμηλή εξάρτηση από ξένα μακροπρόθεσμα και βραχυχρόνια κεφάλαια. Ο δείκτης είναι υψηλός το 2013 και 2014 στο 2,41 ενώ ο δείκτης κινείται πτωτικά από το 2015 έως το 2018. Αντίθετα κατά το 2019 ο δείκτης αυξάνει στο 2,20.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών – Πορεία Μετοχής του ΟΤΕ

7.1. Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών

Το 2020 το Χρηματιστήριο Αθηνών γιόρτασε 144 χρόνια δυναμικής παρουσίας και ουσιαστικής συμβολής στην ελληνική οικονομική σκηνή με τον διπλό ρόλο που διαδραματίζει κάθε κεφαλαιαγορά. Αυτό λειτουργεί αφενός ως μηχανισμός στήριξης για τις επιλογές εξοικονόμησης ιδιωτών και επαγγελματιών, και αφετέρου ως η βασική υποδομή ενός οικοσυστήματος ικανού να υποστηρίξει την ανάγκη από επιχειρήσεις να αντλήσουν κεφάλαια παρέχοντας στους επενδυτές έναν αριθμό διεθνώς αναγνωρισμένων χρηματοοικονομικών μέσων.

Η Ελληνικά Χρηματιστήρια Α.Ε. (ΕΧΑΕ) είναι η μητρική εταιρεία του Ομίλου που υποστηρίζει τη λειτουργία της ελληνικής κεφαλαιαγοράς. Η μητρική εταιρεία και οι θυγατρικές της εκμεταλλεύονται τις οργανωμένες αγορές μετρητών και παραγώγων, πραγματοποιούν εκκαθάριση συναλλαγών, διακανονισμό και εγγραφή κινητών αξιών, παρέχουν ολοκληρωμένες λύσεις πληροφορικής στην ελληνική κεφαλαιαγορά και προωθούν την ανάπτυξη του πολιτισμού των κεφαλαιαγορών στην Ελλάδα. Η Εταιρεία ιδρύθηκε το 2000 και η ιδιωτικοποίηση της ολοκληρώθηκε το 2003. Οι μετοχές της Εταιρείας είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών από τον Αύγουστο του 2000. Μετά από μια σειρά εταιρικών μετασχηματισμών, ο Όμιλος απέκτησε την τρέχουσα δομή του το 2013.

Ο βασικός και σημαντικότερος χρηματιστηριακός δείκτης στην Ελλάδα θεωρείται η τιμή κλεισίματος του Γενικού Δείκτη Χρηματιστηρίου Αθηνών. Ο συγκεκριμένος δείκτης ορίστηκε για πρώτη φορά το 1876 και την παρούσα στιγμή ανήκει στον όμιλο ΕΧΕΑ. Το Χρηματιστήριο Αθηνών (ΧΑ) υποστηρίζει τις κεφαλαιαγορές της Ελλάδας, εκμεταλλευόμενο τις αγορές μετοχών και παραγώγων καθώς και μια εναλλακτική αγορά. Εκτελεί επίσης εκκαθάριση και διακανονισμό συναλλαγών. Η αγορά του Χ.Α. διέπεται από το ενιαίο ευρωπαϊκό κανονιστικό πλαίσιο. Συνολικά στο Χρηματιστήριο Αθηνών υπάρχουν περισσότεροι από 30 δείκτες, όπως ο FTSE/Athex Large Cap ή FTSE25, ο FTSE/Athex Mid Cap Inde κ.α. Η υψηλότερη τιμή του δείκτη εμφανίστηκε στις 21 Σεπτεμβρίου του 1999 λίγο πριν το κραχ του 1999. Επίσης, πρέπει να αναφερθεί ότι το Χρηματιστήριο Αθηνών δεν λειτούργησε από τις 29 Ιουνίου 2015 έως τις 3 Αυγούστου 2015 λόγω της Τραπεζικής αργίας που είχε κηρυχθεί. Ο γενικός δείκτης σε αυτήν την περίοδο έχασε πάνω από το 16% της αξίας του με τις

τραπεζικές μετοχές να χάνουν το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο του 30% επί των συναλλαγών της ημέρας.

Ένας από τους δείκτες του Χ.Α. είναι ο δείκτης FTSE / ASE Large Cap και αποτελείται από 25 από τις μεγαλύτερες και με τη μεγαλύτερη ρευστότητα μετοχών εταιρείες που διαπραγματεύονται στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Αναπτύχθηκε τον Σεπτέμβριο του 1997 από μια συνεργασία μεταξύ του Χρηματιστηρίου Αθηνών και της FTSE International. Μια από τις 25 εταιρείες που συνθέτουν τον δείκτη είναι ο ΟΤΕ, ο οποίος συμμετέχει με ποσοστό στάθμισης 12.79% στην εκτίμηση του δείκτη.

7.1.2 Μεθοδολογία ανάλυσης απόδοσης μετοχών

Σκοπός της ανάλυσης είναι να αναδειχθεί αν υπάρχει σημαντική επίδραση του μήνα στην απόδοση των μετοχών της εταιρείας ΟΤΕ. Για το σκοπό αυτό εκτιμήθηκε το οικονομετρικό μοντέλο που έχει τη μορφή:

$$R = b_0 + \sum_{i=1}^{12} b_i D_i + e$$

όπου:

- R είναι η ημερήσια απόδοση της τιμής της μετοχής της εταιρείας ΟΤΕ. Η απόδοση R εκτιμήθηκε από τη σχέση:

$$R = \frac{\text{Τιμή μετοχής}_t - \text{Τιμή μετοχής}_{t-1}}{\text{Τιμή μετοχής}_{t-1}}$$

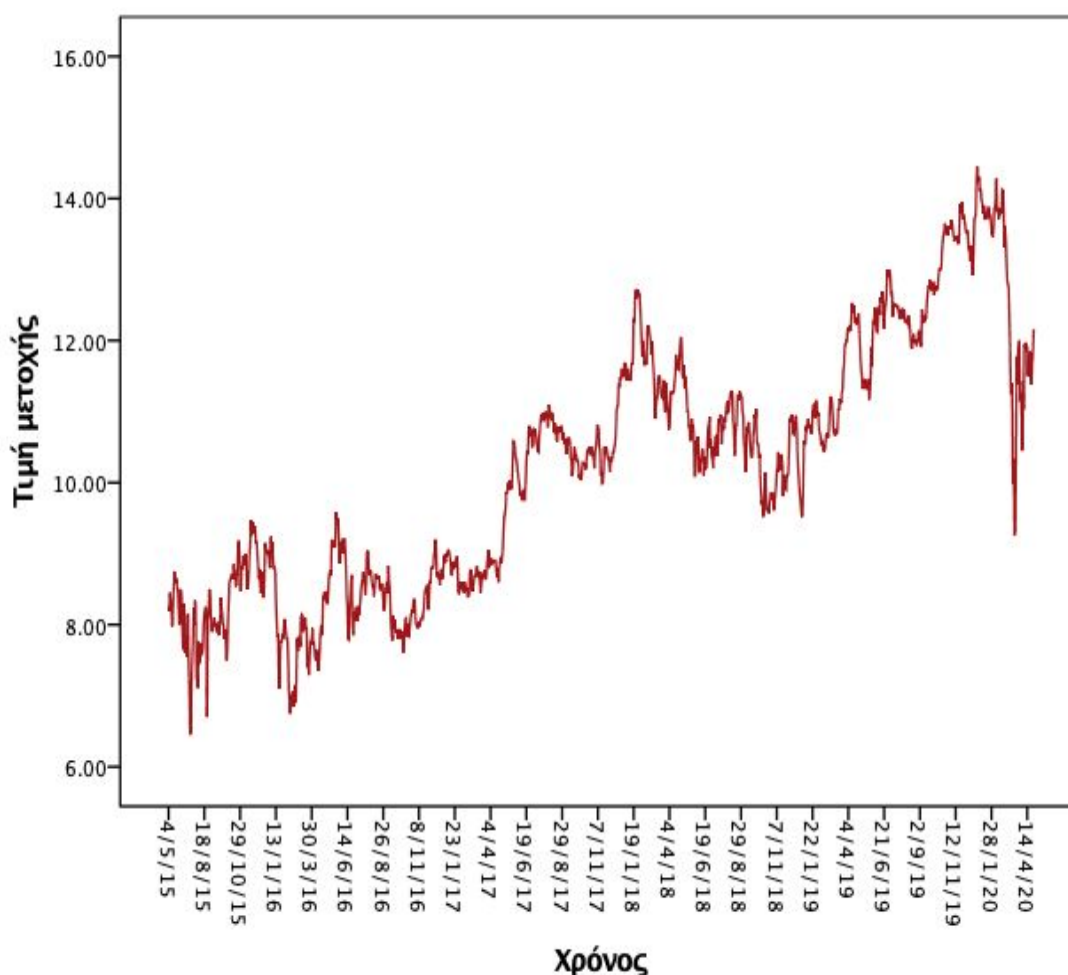
- $D_i=0$ ή 1, για $i=1,2, \dots, 12$, συμβολίζουν 12 ψευδομεταβλητές που παίρνουν την τιμή 0 ή 1 ανάλογα με το αν οι αποδόσεις αφορούν τον i μήνα (D_1 =Ιανουάριος, D_2 =Φεβρουάριος, ..., D_{12} =Δεκέμβριος)
- b_0 = Σταθερά του υποδείγματος πολλαπλής παλινδρόμησης
- b_i = Συντελεστές του υποδείγματος πολλαπλής παλινδρόμησης για $i=1, \dots, 12$
- e =Σφάλματα του υποδείγματος

Η ανάλυση των δεδομένων έγινε στο λογισμικό SPSS version 25 ενώ τα δεδομένα αφορούσαν το διάστημα Μάιος 2015- Απρίλιος 2020.

7.1.3. Αποτελέσματα περιγραφικής ανάλυσης της μετοχής του ΟΤΕ

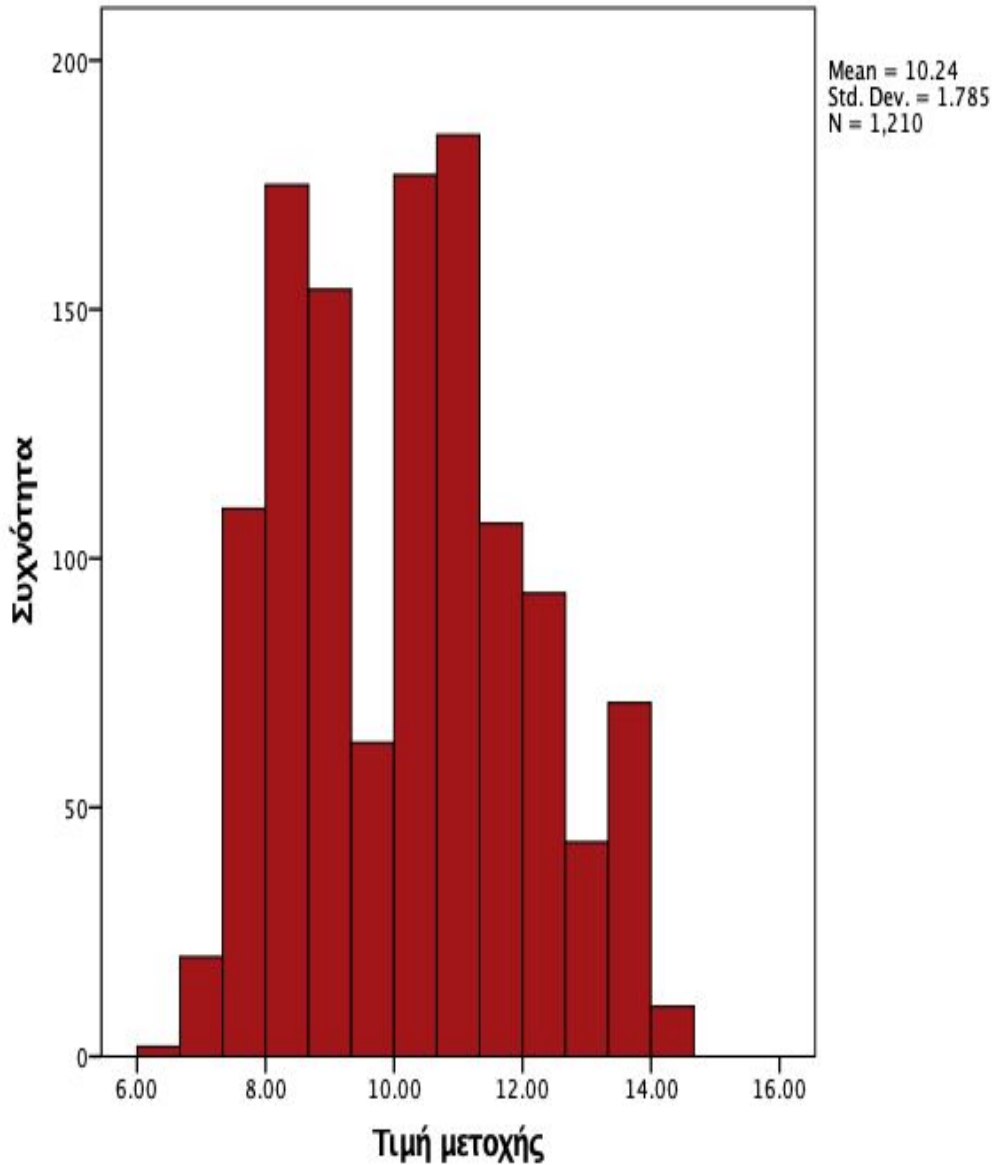
Στην επόμενη ενότητα παρουσιάζονται τα ευρήματα αναφορικά με τη διαχρονική εξέλιξη της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ καθώς και τη διαχρονική εξέλιξη της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ.

Στο Διάγραμμα 1 παρουσιάζεται διαγραμματικά η διαχρονική εξέλιξη της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η τιμή της μετοχής του ΟΤΕ φαίνεται να είχε ανοδική τάση μέσα στην πενταετία 2015-2020 ενώ από τη μορφή του διαγράμματος παρατηρείται σημαντική μείωση της τιμής της μετοχής από τις αρχές του 2020.

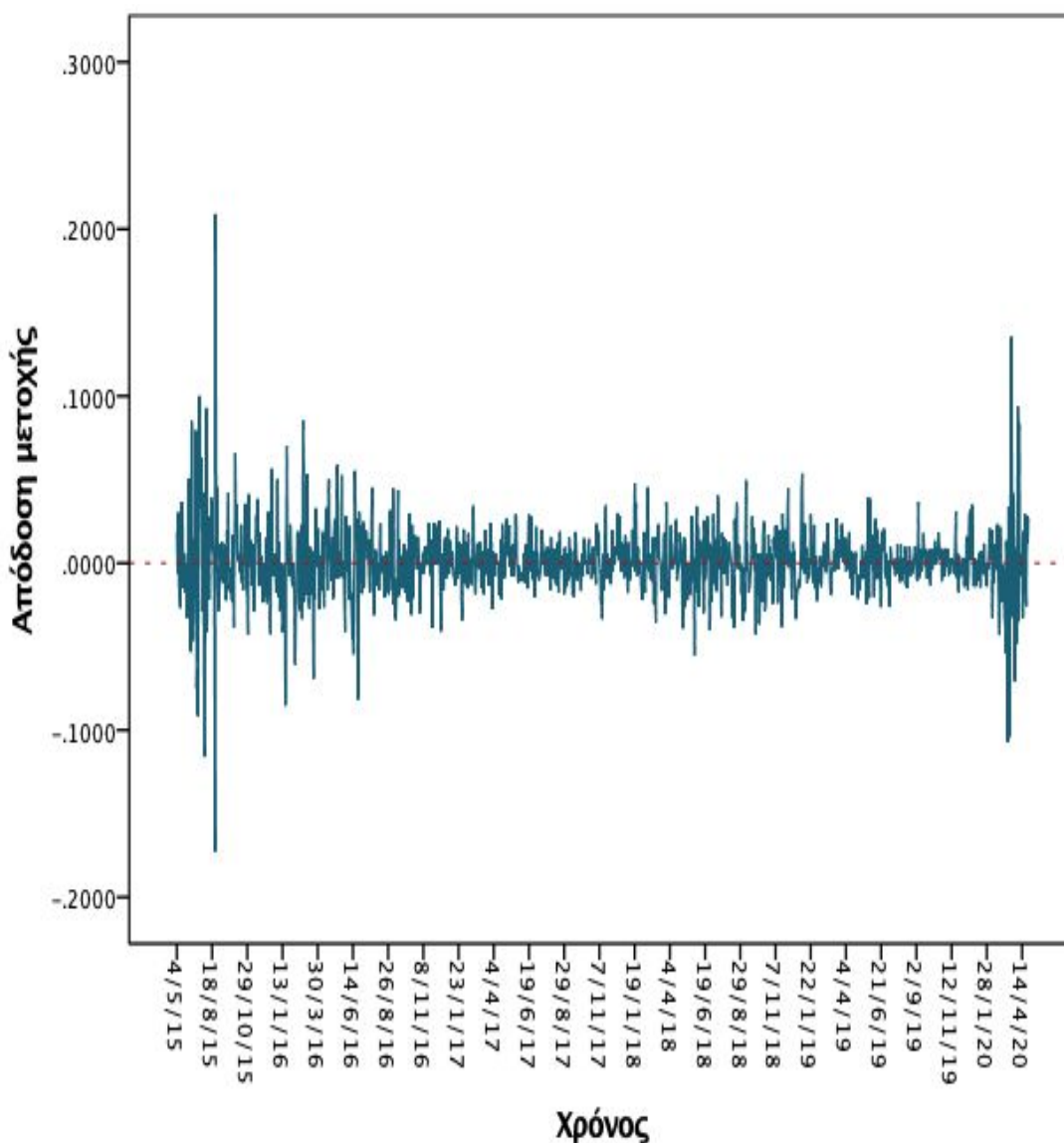
Διάγραμμα 1. Διαγραμματική εξέλιξη των τιμών της μετοχής του ΟΤΕ

Στο Διάγραμμα 2 παρουσιάζεται διαγραμματικά η κατανομή της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ φαίνεται να ακολουθεί μια κανονική κατανομή.

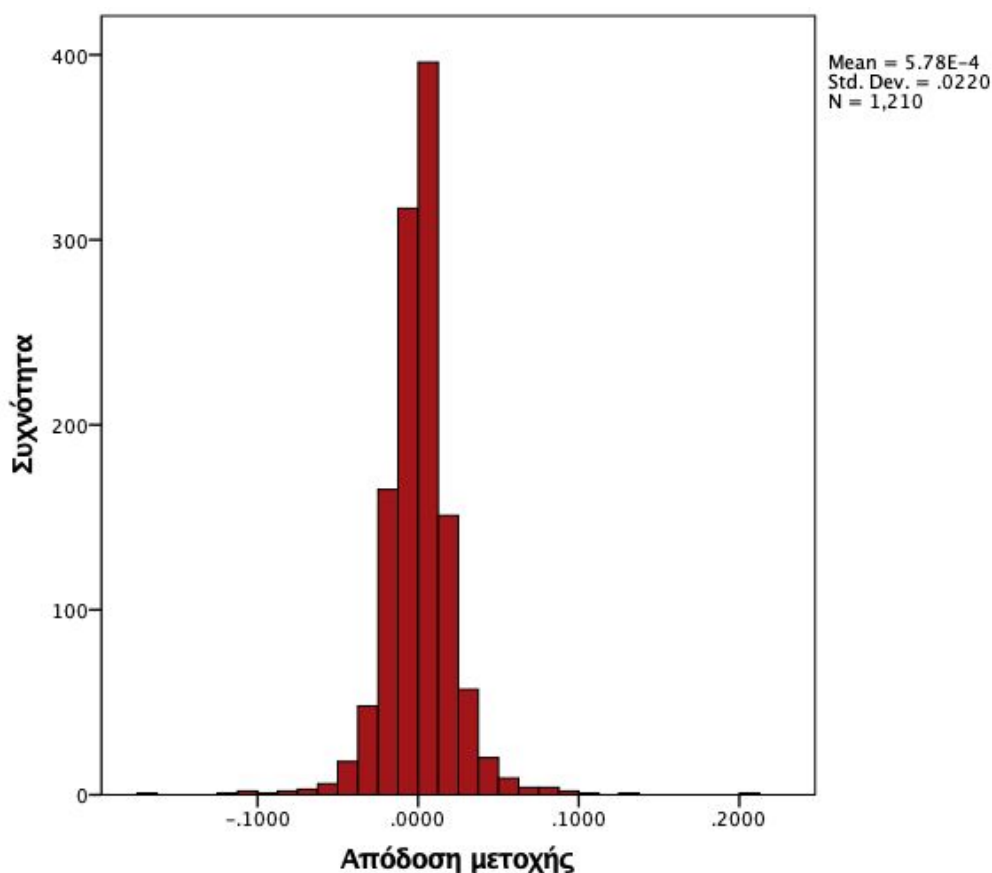
Διάγραμμα 2. Κατανομής της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ

Στο Διάγραμμα 3 παρουσιάζεται διαγραμματικά η διαχρονική εξέλιξη της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η απόδοση της μετοχής του ΟΤΕ φαίνεται να έχει σταθερή πορεία μέσα στην πενταετία 2015-2020 ενώ από τη μορφή του διαγράμματος παρατηρούμε ότι η μέση απόδοση της μετοχής είναι ίση με 0. Μεγαλύτερη μεταβλητότητας στην απόδοση παρατηρήθηκε για τους πρώτους οκτώ μήνες του 2018 καθώς και για την περίοδο από τον Ιανουάριο του 2020 έως και τον Απρίλιο του 2020.

Διάγραμμα 3. Διαγραμματική εξέλιξη της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ

Στο Διάγραμμα 4 παρουσιάζεται διαγραμματικά η κατανομή της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η κατανομή της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ προσεγγίζει ικανοποιητικά την κανονική κατανομή αλλά με μεγάλο βαθμό κύρτωσης (λεπτόκυρτη κατανομή). Επίσης παρατηρούμε ότι η μέση απόδοση ήταν κοντά στο 0 ενώ το εύρος της απόδοσης κυμάνθηκε στο εύρος -0.2 έως 0.2.

Διάγραμμα 4. Κατανομής της απόδοσης της μετοχής του ΟΤΕ

Τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα για την τιμή της μετοχής του ΟΤΕ καθώς και για την απόδοση της μετοχής δίνονται στον Πίνακα 1. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η μέση τιμής της μετοχής ήταν ίση με 10.24 ευρώ (TA=1.79) με εύρος τιμών μεταξύ 6.45 ευρώ και 14.45 ευρώ. Απο το συντελεστή λοξότητας προκύπτει ότι δεν υπάρχει σημαντικού βαθμού λοξότητα (συντελεστής λοξότητας=0.247) και σημαντικού βαθμού κύρτωση (συντελεστής κύρτωσης=-0.834). Παρόμοια, παρατηρήθηκε ότι η μέση απόδοση της μετοχής του ΟΤΕ ήταν ίση με 0.0006 (TA=0.022) με εύρος μεταξύ -0.1728 και 0.2090. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι για την απόδοση της μετοχής του ΟΤΕ δεν υπάρχει σημαντικού βαθμού λοξότητα (συντελεστής λοξότητας=0.438) αλλά υπάρχει έντονη κύρτωση (συντελεστής κύρτωσης=13.740). Η καμπύλη αποδόσεων του ΟΤΕ είναι έντονα λεπτόκυρτη, κάτι που σημαίνει ότι υπάρχει υψηλή συγκέντρωση των παρατηρήσεων γύρω από την μέση τιμή.

Πίνακας 1. Περιγραφικά αποτελέσματα για την τιμή και την απόδοση της μετοχής του ΟΤΕ

	Τιμή μετοχής	Απόδοση μετοχής
Μέση τιμή	10.24	0.0006
Τυπική απόκλιση	1.79	0.0220
Λοξότητα	0.247	0.438
Κύρτωση	-0.834	13.740
Ελάχιστο	6.45	-0.1728
Μέγιστο	14.45	0.2090

7.1.4. Οικονομετρική ανάλυση

Στην τελευταία ενότητα δίνονται τα αναλυτικά αποτελέσματα της ανάλυσης πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης με σκοπό να εξεταστεί η επίδραση του μήνα στην απόδοση της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ. Τα αποτελέσματα προσαρμογής του μοντέλου πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης με εξαρτημένη μεταβλητή τις αποδόσεις ΟΤΕ δίνονται στον Πίνακα 2. Απο την ανάλυση προέκυψε ότι το υπόδειγμα ερμηνεύει μόλις το 0.4% της μεταβλητότητας της μετοχής του ΟΤΕ. Απο τον Πίνακα 3 προκύπτει ότι η προσαρμογή του υποδείγματος δεν είναι σημαντική ($F(11,1198)=0.401$, $p=0.956$).

Πίνακας 2. Αποτελέσματα προσαρμογής του μοντέλου πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης με εξαρτημένη μεταβλητή τις αποδόσεις ΟΤΕ

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.061 ^a	.004	-.005	.0220818

Πίνακας 3. Αποτελέσματα σημαντικότητας του υποδείγματος παλινδρόμησης

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	.002	11	.000	.401	.956 ^b
Residual	.584	1198	.000		
Total	.586	1209			

Στον Πίνακα 4 παρουσιάζονται τα αναλυτικά ευρήματα του μοντέλου πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης με εξαρτημένη μεταβλητή τις αποδόσεις ΟΤΕ. Η ανάλυση έδειξε ότι δεν υπάρχει καμία σημαντική επίδραση για οποιοδήποτε μήνα στην απόδοση της τιμής της μετοχής του ΟΤΕ ($p > 0.05$ σε όλες τις περιπτώσεις). Αυτό δείχνει ότι δεν ισχύει το φαινόμενο της επίδρασης του μήνα στην τιμή της μετοχής του ΟΤΕ.

Πίνακας 4. Αποτελέσματα των συντελεστών του μοντέλου πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης με εξαρτημένη μεταβλητή τις αποδόσεις ΟΤΕ.

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.002	.002		.716	.474
Ιανουάριος	-.002	.003	-.020	-.525	.600
Φεβρουάριος	-.003	.003	-.035	-.926	.354
Μάρτιος	-.002	.003	-.022	-.582	.561
Απρίλιος	.002	.003	.025	.665	.506
Μάιος	-.001	.003	-.014	-.351	.726
Ιούνιος	-.001	.003	-.010	-.267	.790
Ιούλιος	.000	.003	-.003	-.083	.934
Αύγουστος	-.002	.003	-.021	-.546	.585
Σεπτέμβριος	-.003	.003	-.039	-1.004	.316
Νοέμβριος	.000	.003	.002	.045	.964
Δεκέμβριος	.000	.003	-.001	-.035	.972

Στο πρακτικό κομμάτι της συγκεκριμένης διπλωματικής εργασίας ασχοληθήκαμε με τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης τηλεπικοινωνιών του ομίλου ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, ακολούθησε εκτενής παρουσίαση, των τριμηνιαίων αναφορών του ομίλου επί των πεπραγμένων και των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας. Αναλυτικά περιλαμβάνεται η κατάσταση του συνόλου των εσόδων και των καταστάσεων των χρηματοροών και της οικονομικής θέσης της εταιρείας. Ακολούθησε, συγκριτική ανάλυση των καταστάσεων αυτών τόσο οριζόντια, όσο και κάθετα, με σκοπό την περαιτέρω παρουσίαση και κατανόηση των επιφερόμενων μεταβολών, στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της εταιρείας τα τελευταία χρόνια.

Συγκεκριμένα σε οριζόντια ανάλυση, μελετήθηκαν τα Ενσώματα Πάγια της εταιρείας, τα Πάγια στοιχεία, το Κυκλοφορούν Ενεργητικό, για την μελέτη της ρευστότητας της επιχείρησης και το Ενεργητικό της εταιρείας με στόχο την κατανόηση της συνολικής περιουσίας του ομίλου ΟΤΕ. Στη συνέχεια μελετήθηκαν τα Ίδια και Μακροπρόθεσμα κεφάλαια της εταιρείας, σε συνδυασμό με το Βραχυπρόθεσμο Παθητικό ώστε να κατανοήσουμε σε βάθος πως λειτουργούν οι πηγές χρηματοοικονομικής ρευστότητας της επιχείρησης και πως κινήθηκε ο όμιλος ΟΤΕ σε ότι έχει να κάνει με τις υποχρεώσεις του, προς τρίτους. Ακολούθησε διαγραμματική απεικόνιση Εσόδων και Λειτουργικών Κερδών, δίνοντας ως αποτέλεσμα, το συνολικό διάγραμμα Καθαρών Κερδών ή ζημιών χρήσεως της εταιρείας. Επίσης η απεικόνιση των Ταμειακών Ροών σε ότι έχει να κάνει με τις Λειτουργικές και Επενδυτικές δραστηριότητες της εταιρείας, καθώς και οι Ταμειακές ροές των Χρηματοδοτικών Λειτουργιών της εταιρείας, συνθέτουν την χρηματοοικονομική δραστηριότητα του ομίλου.

Συμπληρωματικά, για να επιτευχθεί μια πλήρης ανάλυση της εσωτερικής δομής της εξεταζόμενης χρηματοοικονομικής κατάστασης της εταιρείας, μελετήθηκαν σε κάθετη ανάλυση και απεικονίστηκαν διαγραμματικά τα ακόλουθα στοιχεία. Τα Ενσώματα Πάγια της εταιρείας, το Σύνολο των Πάγιων Στοιχείων, το Κυκλοφορούν Ενεργητικό της, τα Ίδια, Βραχυπρόθεσμα και Μακροπρόθεσμα κεφάλαια της εταιρείας, τα Έσοδα που σημειώθηκαν τόσο από την Σταθερή, όσο και από την Κινητή τηλεφωνία, καθώς και τα ακόλουθα Λειτουργικά Κέρδη. Ακόμη απεικονίστηκαν διαγραμματικά, το Τελικό Αποτέλεσμα Χρήσης (κέρδη/ ζημιές χρήσης), οι Ταμειακές Ροές που σημειώθηκαν από Λειτουργικές όσο και Επενδυτικές δραστηριότητες αλλά και από τις Χρηματοδοτικές Λειτουργίες της.

Στη συνέχεια της μελέτης, πραγματοποιείται παρουσίαση και ανάλυση κάποιων αριθμοδεικτών για την διεξαγωγή συμπερασμάτων σε ότι έχει να κάνει με την οικονομική κατάσταση (ρευστότητα) που παρουσιάζει ο ΟΤΕ. Έτσι αναλύονται οι δείκτες Ρευστότητας, Δραστηριότητας, Αποδοτικότητας και Κερδοφορίας καθώς και οι δείκτες Κεφαλαιακής Διάρθρωσης.

Παρατηρώντας με προσοχή τα αποτελέσματα των αριθμοδεικτών Ρευστότητας βλέπουμε ότι ο ΟΤΕ αντιμετωπίζει πρόβλημα στην αποπληρωμή του συνόλου των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων του. Στη συνέχεια σχετικά με την ανάλυση των αριθμοδεικτών Δραστηριότητας, παρατηρούμε ότι η επιχείρηση, στο κομμάτι της είσπραξης των απαιτήσεων τα τελευταία χρόνια έχει μειώσει τις ημέρες που μεσολαβούν από την ημέρα δημιουργίας της απαίτησης μέχρι και την ημέρα είσπραξης αυτής, γεγονός που φανερώνει την ακολούθηση καλύτερης πολιτικής σε θέμα διαχείρισης των εισπρακτέων λογαριασμών από την εταιρεία.

Σε ότι έχει να κάνει και πάλι, με την μελέτη των δεικτών Αποδοτικότητας και Κερδοφορίας, οι δείκτες αυτοί, χρησιμοποιήθηκαν για να μελετηθεί η πορεία της κερδοφορίας της επιχείρησης και να γίνει πιο κατανοητή. Έτσι ο ΟΤΕ σύμφωνα με τα σχετικά διαγράμματα των τελευταίων ετών, φαίνεται να αποτελεί κερδοφόρα επιχείρηση, με την δυνατότητα ανάπτυξης ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στον χώρο των επιχειρήσεων (προσέλκυση νέων μετόχων και επενδυτών).

Τέλος οι αριθμοδείκτες διάρθρωσης κεφαλαίων δίνουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με την κατανομή των κεφαλαίων στον ΟΤΕ. Η εταιρεία, έχει επιλέξει μια αναλογία 50 – 50 αναμεσα στα Ίδια και στα Δανειακά κεφάλαια που χρησιμοποιεί ποσοστό που θεωρείται ιδανικό για μια επιχείρηση και που την βοηθάει να είναι εντάξει απέναντι σε όλους τους πιστωτές και δανειστές που έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις. Γενικά η εταιρεία παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια ιδιαίτερη βελτίωση των δεικτών της σε ότι έχει να κάνει με την κεφαλαιακή της διάρθρωση, γεγονός που υποδηλώνει το χαμηλό επίπεδο κινδύνου της εταιρείας σε χρηματοοικονομικό επίπεδο.

Στο τελευταίο κομμάτι της ανάλυσης μας ασχοληθήκαμε με την συμβολή της εταιρείας του ΟΤΕ στην διαμόρφωση ενός σημαντικού χρηματιστηριακού δείκτη των Αθηνών, του FTSE / ASE Large Cap, με ποσοστό συμμετοχής από την εταιρεία μόλις 12,79%. Σκοπός της ανάλυσης αυτής, είναι να αναδειχθεί αν υπάρχει σημαντική επίδραση του μήνα στην απόδοση των μετοχών της εταιρείας του ΟΤΕ. Η παρουσίαση των δεδομένων μέσω διαγραμματικής απεικόνισης, βοηθούν στην περαιτέρω κατανόηση αυτών και στην καλύτερη ερμηνεία της οικονομικής πορείας της μετοχής του ΟΤΕ.

Συγκεκριμένα διαπιστώνουμε ότι η τιμή της μετοχής της εταιρείας σε γενικό επίπεδο τα τελευταία χρόνια, παρουσιάζει ανοδική τάση ενώ από τις αρχές του 2020 φαίνεται να μειώνεται. Ωστόσο η απόδοση της μετοχής ακολουθεί σταθερή πορεία χωρίς ιδιαίτερες επιδράσεις στις αποδόσεις της τιμής της. Τα δεδομένα αυτά ολοκληρώνουν και συμβάλλουν στη καλύτερη κατανόηση της μελέτης που πραγματοποιήθηκε σχετικά με την απόδοση της εταιρείας του ΟΤΕ τόσο σε χρηματοοικονομικό όσο και σε χρηματιστηριακό επίπεδο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. *Εισαγωγή στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα*, Λεωνίδα Καββαδία, 2003, Εκδόσεις Ipirotaki, software & Publications S.A, Αθήνα.
2. *Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης* (2η έκδοση), Grant Thornton , 2006
3. *Δ.Λ.Π* (4η έκδοση), Χρήστος Βλάχος - Λουκάς Λουκά, 2007 εκδόσεις Global Training.
4. *Χρηματοοικονομική Λογιστική / ΔΛΠ-ΕΛΠ*. Κόντος, Γ., 2015, Αθήνα, Εκδόσεις Διπλογραφία.
5. *Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα*, Πατατούκας Κ. & Μπατσινίλας Ε., 2015, Αθήνα, Εκδόσεις Ι.Ε.Σ.Ο.Ε.Λ.
6. *Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους από τα Ελληνικά*, Ντζακάτος Δημήτρης, 2008, Εκδόσεις Καστανιώτη.
7. *Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και οι κύριες διαφορές τους από την ελληνική νομοθεσία*, Φίλος Λ. Ιωάννης, 2011.
8. *Δ.Λ.Π. International Accounting standard, Interim financial Reporting*, Σώμα ορκωτών ελεγκτών, 1998.
9. *Δ.Λ.Π και διερμηνείες, Πρακτική ανάλυση και ερμηνεία με λογιστικά παραδείγματα*, Νικόλας Πρωτοψάλτης - Παναγιώτης Βρουστούρης, 2002, εκδόσεις Σταμούλης.
10. *Ο «Πανδέκτης» του λογιστή* (2η έκδοση), Ε.Σακέλλης, Αθήνα 2003, εκδόσεις ΒΡΥΚΟΥΣ .
11. *Ελληνικός Κώδικας Εταιρικής Διακυβέρνησης*, Αθήνα, 2013.
12. *Ύπαρξη Απάτης στις Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις*, Ζοπουνίδης, Κ., και Β. Μπάλλα, 2013, Περιοδικό Accountancy Greece, Τεύχος 7.
13. *Χρηματοοικονομική Ανάλυση και Αξιολόγηση Ισολογισμών Επιχειρήσεων*, Μανουσόπουλος, Γ., 2011, Περιοδικό E - MAGAZINE, Τεύχος 256, σελ. 426 - 430.
14. *Η Ανάλυση των Ισολογισμών και των Οικονομικών Καταστάσεων*, Μπέης,Ι., 2009, Περιοδικό E - MAGAZINE, Τεύχος 167, σελ. 1177 - 1180.

15. *Χρηματοοικονομική Ανάλυση Λογιστικών Καταστάσεων*, Νιάρχος, Ν., 2004, Εκδόσεις Αθ. Σταμούλης
16. *Δίκαιο Ανώνυμης Εταιρείας*, Παμπούκης, Κ., 1994, Εκδόσεις Σάκκουλα.
17. *Ανάλυση Ισολογισμών*, Σταθάκη, Μ., 1992, Τμήμα Λογιστικής, Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας ΤΕΙ Ηρακλείου, Κρήτης.
18. *Ετήσιες οικονομικές καταστάσεις & φορολογικά θέματα εισηγμένων εταιρειών*, Κεφάλαιο 15 του Ν 2190/1920 που προστέθηκε με το άρθρο 13 του Ν. 3229/2004
19. *Οι ολοκληρωμένες αναφορές, ως εργαλείο επικοινωνίας των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης*, Δρ. Ανδρέας Γ. Κουτούπης, 2017, Αθήνα
20. *Quarterly Report*, Investopedia, 19 Σεπτεμβρίου 2019
21. *Should Companies Abandon Quarterly Earnings Reports?*, Wharton university of Pennsylvania, 27 Αυγούστου, 2018

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Εμπορικό Νόμο (άρθρα 42α και 43β του κωδ. Ν. 2190/1920)

Ν. 3190/1955, ο οποίος παραπέμπει στις διατάξεις 42α έως και 43β του Ν. 2190/1920

Ν. 4308/24.11.2014 που εισήγαγε τα ΕΛΠ

Ν. 2992/2002

Ν. 3148/2003

Ν. 3229/2003

Ν. 4093/ 2012

Ν. 3229/ 2004

Ν. 2190/1920

Ν. 1041/ 1981

Π.Δ 1123/1980

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

https://circabc.europa.eu/d/d/workspace/SpacesStore/a54f019e-bdcf-43d2-84ed-4b1aeb232958/IFRS%2520Consolidated%2520annex_el.pdf